ρδ'.

ΙΑ'. Τῇ δ'. τῆς ζ'. ἑβδομάδος.
Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. ξά.

Εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν ἰουδαίους. Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς φαρισαίοις, ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡδύοσμον, καὶ τὸ πήγανον, καὶ πᾶν λάχανον, καὶ παρέρχεσθε τὴν κρίσιν, καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ θεοῦ, ταῦτα ἔδει ποιῆσαι, κἀκεῖνα μὴ ἀφιέναι. Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς φαρισαίοις, ὅτι ἀγαπᾶτε τὴν πρωτοκαθεδρίαν ἐν ταῖς συναγωγαῖς, καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς, ἐν ταῖς ἀγοραῖς. Οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς, καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι ἐστὲ ὡς τὰ μνημεῖα τὰ ἄδηλα, καὶ οἱ ἄνθρωποι περιπατοῦντες ἐπάνω, οὐκ οἴδασιν. Ἀποκριθεὶς δέ τις τῶν νομικῶν, λέγει αὐτῷ, διδάσκαλε, ταῦτα λέγων, καὶ ἡμᾶς ὑβρίζεις. Ὁ δὲ εἶπε, καὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς, οὐαὶ· ὅτι φορτίζετε τοὺς ἀνθρώπους, φορτία δυσβάστακτα, καὶ αὐτοὶ ἑνὶ τῶν δακτύλων ὑμῶν, οὐ προσψαύετε τοῖς φορτίοις.

Περὶ τοῦ θελήσαι τοὺς Φαρισαίους καὶ τῶν νομικῶν. μζ'.

ΙΑ'.

Τῇ ε'. τῆς ζ'. ἑβδομάδος
Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. ξβ.

Εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν ἰουδαίους. Οὐαὶ ὑμῖν, ὅτι οἰκοδομεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν προφητῶν, οἱ δὲ πατέρες ὑμῶν ἀπέκτειναν αὐτούς. ἄρα μαρτυρεῖτε, καὶ συνευδοκεῖτε τοῖς ἔργοις τῶν πατέρων ὑμῶν, ὅτι αὐτοὶ μὲν ἀπέκτειναν αὐτούς. ὑμεῖς δὲ οἰκοδομεῖτε αὐτῶν τὰ μνημεῖα. Διὰ τοῦτο καὶ ἡ σοφία τοῦ θεοῦ εἶπεν, ἀποστελῶ εἰς αὐτοὺς προφήτας, καὶ ἀποστόλους, καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενοῦσι, καὶ ἐκδιώξουσιν. ἵνα ἐκζητηθῇ τὸ αἷμα πάντων τῶν προφητῶν, τὸ ἐκχυνόμενον ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης. ἀπὸ τοῦ αἵματος ἄβελ, ἕως τοῦ αἵματος ζαχαρίου τοῦ ἀπολομένου μεταξὺ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ τοῦ οἴκου. ναὶ λέγω ὑμῖν, ἐκζητηθήσεται ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης. Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς, ὅτι ἤρατε τὴν κλεῖδα τῆς γνώσεως. αὐτοὶ οὐκ εἰσήλθετε, καὶ τοὺς εἰσερχομένους ἐκωλύσατε. Λέγοντος δὲ αὐτοῦ ταῦτα πρὸς αὐτοὺς, ἤρξαντο οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι δεινῶς συνέχειν, καὶ ἀποστοματίζειν αὐτὸν, περὶ πλειόνων, ἐνεδρεύοντες αὐτὸν, ζητοῦντες θηρεῦσαί τι ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ. Ἐν οἷς ἐπισυναχθεισῶν τῶν μυριάδων τοῦ ὄχλου, ὥστε καταπατεῖν ἀλλήλους, ἤρξατο λέγειν πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· πρῶτον, προσέχετε ἑαυτοῖς ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν φαρισαίων, ἥτις ἐστὶν ὑπόκρισις.

μβ'. ε'.

Περὶ τῆς ζυμῆς τῶν φαρισαίων. με'.

ΙΒ'. Τῇ πρώτῃ, τῆς ζ'. ἑβδομάδος.
Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. ξγ'.

ρμδ'. Εἶπεν ὁ κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς, οὐδὲν συγκεκαλυμμένον ἐστὶν, ὃ οὐκ ἀποκαλυφθήσεται. καὶ κρυπτὸν, ὃ οὐ γνωσθήσεται. Ἀνθ' ὧν ὅσα ἐν τῇ σκοτίᾳ εἴπατε, ἐν τῷ φωτὶ ἀκουσθήσεται. καὶ ὃ πρὸς τὸ οὖς ἐλαλήσατε ἐν τοῖς ταμείοις, κηρυχθήσεται ἐπὶ τῶν δωμάτων. Λέγω δὲ ὑμῖν τοῖς φίλοις μου, μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτενόντων τὸ σῶμα, καὶ μετὰ ταῦτα, μὴ ἐχόντων περισσότερόν τι ποιῆσαι. Ὑποδείξω δὲ ὑμῖν, τίνα φοβηθῆτε, φοβήθητε τὸν μετὰ τὸ ἀποκτεῖναι ἐξουσίαν ἔχοντα ἐμβα-

ρμέ.

ἐμβαλεῖν εἰς τὴν γέενναν· ναὶ λέγω ρε.
ὑμῖν, τοῦτον φοβήθητε· Οὐχὶ πέντε
ρμς. στρουθία πωλεῖται ἀσσαρίων δύο, καὶ
β. ἓν ἐξ αὐτῶν οὐκ ἔστιν ἐπιλελησμένον
ἐνώπιον τοῦ θεοῦ· ἀλλὰ καὶ αἱ τρίχες τῆς
Η'. κεφαλῆς ὑμῶν, πᾶσαι ἠρίθμηνται.
ρμς. Μὴ οὖν φοβεῖσθε, πολλῶν στρουθίων
β. διαφέρετε. Λέγω δὲ ὑμῖν, πᾶς ὃς ἂν
ρμζ. ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν
β. ἀνθρώπων, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁμολογήσει ἐν αὐτῷ, ἔμπροσθεν τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ. ὁ δὲ ἀρνησάμενός με ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων, ἀπαρνηθήσεται ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ. Καὶ πᾶς ὃς ἐρεῖ λόγον, εἰς τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται αὐτῷ. τῷ δὲ εἰς τὸ ἅγιον πνεῦμα βλασφημήσαντι, οὐκ
ρμη. ἀφεθήσεται. Ὅταν δὲ προσφέρω-
β. σιν ὑμᾶς, ἐπὶ τὰς συναγωγὰς, καὶ τὰς ἀρχὰς, καὶ τὰς ἐξουσίας, μὴ μεριμνᾶτε πῶς, ἢ τί ἀπολογήσεσθε, ἢ τί εἴπητε. τὸ γὰρ ἅγιον πνεῦμα διδάξει ὑμᾶς ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, ἃ δεῖ εἰπεῖν.

Θ'.

Σαββάτῳ, ζ'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. μέ.

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ, Συγκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς δύναμιν καὶ ἐξουσίαν, ἐπὶ πάντα τὰ δαιμόνια, καὶ νόσους θεραπεύειν. καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς κηρύσσειν τὴν Βασιλείαν τοῦ θεοῦ, καὶ ἰᾶσθαι αὐτοὺς ἀσθενοῦντας. Καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτοὺς· μηδὲν αἴρετε εἰς τὴν ὁδὸν, μήτε ῥάβδους, μήτε πήραν, μήτε ἄρτον, μήτε ἀργύριον, μήτε ἀνὰ δύο χιτῶνας ἔχειν. Καὶ εἰς ἣν ἂν οἰκίαν εἰσέλθητε, ἐκεῖ μείνατε, καὶ ἐκεῖθεν ἐξέρχεσθε. Καὶ ὅσοι ἐὰν μὴ δέξωνται ὑμᾶς,

Περὶ τῆς ἀπιστίας τῶν δώδεκα κ. ζ'.

πγ'. β.

ἐξερχόμενοι ἀπὸ τῆς πόλεως ἐκείνης, καὶ τὸν κονιορτὸν ἀπὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν ἀποτινάξατε, εἰς μαρτύριον ἐπ' αὐτούς. Ἐξερχόμενοι δὲ, διήρχοντο κατὰ τὰς κώμας εὐαγγελιζόμενοι, καὶ θεραπεύοντες πανταχοῦ. πδ'. ια

Κυριακῇ, ζ'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. λθ'.

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ. Ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ, ᾧ ὄνομα Ἰάειρος. καὶ αὐτὸς ἄρχων τῆς συναγωγῆς ὑπῆρχε, καὶ πεσὼν παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, παρεκάλει αὐτὸν εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, ὅτι θυγάτηρ μονογενὴς ἦν αὐτῷ, ὡς ἐτῶν δώδεκα, καὶ αὕτη ἀπέθνησκεν. Ἐν δὲ τῷ ὑπάγειν αὐτὸν, οἱ ὄχλοι συνέπνιγον αὐτόν. καὶ γυνὴ οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος, ἀπὸ ἐτῶν δώδεκα, ἥτις ἰατροῖς προσαναλώσασα ὅλον τὸν βίον, οὐκ ἴσχυσεν ὑπ' οὐδενὸς θεραπευθῆναι. προσελθοῦσα ὄπισθεν, ἥψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, καὶ παραχρῆμα ἔστη ἡ ῥύσις τοῦ αἵματος αὐτῆς. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, Τίς ὁ ἁψάμενός μου; Ἀρνουμένων δὲ πάντων, εἶπεν ὁ Πέτρος, καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ· Ἐπιστάτα, οἱ ὄχλοι συνέχουσί σε καὶ ἀποθλίβουσι, καὶ λέγεις, Τίς ὁ ἁψάμενός μου; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν, Ἥψατό μου τις. ἐγὼ γὰρ ἔγνων δύναμιν ἐξελθοῦσαν ἀπ' ἐμοῦ. Ἰδοῦσα δὲ ἡ γυνὴ ὅτι οὐκ ἔλαθε, τρέμουσα, ἦλθε καὶ προσπεσοῦσα αὐτῷ, δι' ἣν αἰτίαν ἥψατο αὐτοῦ ἀπήγγειλεν αὐτῷ, ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ, καὶ ὡς ἰάθη παραχρῆμα. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ, Θάρσει θύγατερ, ἡ πίστις σου σέσωκέ σε, πορεύου εἰς εἰρήνην.

πε. β. Περὶ τῆς θυγατρὸς τοῦ ἀρχισυναγωγοῦ κ. ε'.

Περὶ τῆς αἱμορροούσης κ. ς'.

πζ. β.

νλεω. Ε᾽π αὐτῷ λαλοῦντος ἔρχεται πάτις παρὰ τοῦ ἀρχισυναγώγου, λέγων αὐτῷ. ὅτι τέθνηκεν ἡθυγάτηρ σου, μὴ σκύλλε τὸν διδάσκαλον. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας ἀπεκρίθη αὐτῷ, λέγων· μὴ φοβοῦ μόνον πίστευε, καὶ σωθήσεται. Ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, οὐκ ἀφῆκεν εἰσελθεῖν οὐδένα, εἰ μὴ πέτρον, καὶ ἰωάννην, καὶ ἰάκωβον, καὶ τὸν πατέρα τῆς παιδὸς, καὶ τὴν μητέρα. Ἔκλαιον δὲ πάντες καὶ ἐκόπτοντο αὐτήν. Ὁ δὲ εἶπε μὴ κλαίετε, οὐκ ἀπέθανεν, ἀλλὰ καθεύδει, καὶ κατεγέλων αὐτοῦ, εἰδότες ὅτι ἀπέθανεν. Αὐτὸς δὲ ἐκβαλὼν ἔξω πάντας, καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτῆς, ἐφώνησε λέγων, ἡ παῖς ἔγειρου. Καὶ ἐπέστρεψε τὸ πνεῦμα αὐτῆς, καὶ ἀνέστη παραχρῆμα. Καὶ διέταξεν αὐτῇ δοθῆναι φαγεῖν, καὶ ἐξέστησαν οἱ γονεῖς αὐτῆς. ὁ δὲ παρήγγειλεν αὐτοῖς, μηδενὶ εἰπεῖν τὸ γεγονός.

ΙΒ΄.

Τῇ Β΄. τῆς ἑ. ἑβδομάδος Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. ξέ.

Ὦ καιρῷ ἐκείνῳ. Διδάσκοντος τοῦ Ἰοῦ, εἴπε τις αὐτῷ ἐκτοῦ ὄχλου. διδάσκαλε εἰπὲ τῷ ἀδελφῷ μου, μερίσασθαι μετ᾽ ἐμοῦ τὴν κληρονομίαν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ, ἄνθρωπε, τίς με κατέστησε δικαστὴν, ἢ μεριστὴν ἐφ᾽ ὑμᾶς; Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς, ὁρᾶτε καὶ φυλάσσεσθε ἀπὸ τῆς πλεονεξίας, ὅτι οὐκ ἐν τῷ περισσεύειν τινὶ, ἡ ζωὴ αὐτοῦ ἐστὶν ἐκτῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν, τί φάγητε, μηδὲ τῷ σώματι, τί ἐνδύσεσθε. οὐχὶ ἡ ψυχὴ, πλεῖόν ἐστι τροφῆς, καὶ τὸ σῶμα, τοῦ ἐνδύματος; Καταγοήσατε τοὺς κόρακας, ὅτι οὐ σπείρουσιν, οὐδὲ θερίζουσιν. οἷς οὐκ ἔστι ταμεῖον, οὐδὲ ἀποθήκη, καὶ ὁ θεὸς τρέφει αὐτούς, πόσῳ μᾶλλον ὑμεῖς διαφέρετε τῶν πετεινῶν; Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν, δύναται προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ, πῆχυν ἕνα; εἰ οὖν οὐδὲ ἐλάχιστον δύνασθε, περὶ τῶν λοιπῶν μεριμνᾶτε; Καταγοήσατε τὰ κρίνα πῶς αὐξάνει, οὐ κοπιᾷ, οὐδὲ νήθει, λέγω ὑμῖν, οὐδὲ Σολομὼν, ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ, περιβέβλητο ὡς ἓν τούτων. Εἰ δὲ τὸν χόρτον ἐν τῷ ἀγρῷ, σήμερον ὄντα, καὶ αὔριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον, ὁ θεὸς οὕτως ἀμφιέννυσι, πόσῳ μᾶλλον ὑμᾶς ὀλιγόπιστοι; Καὶ ὑμεῖς μὴ ζητεῖτε, τί φάγητε, ἢ τί πίητε. καὶ μὴ μετεωρίζεσθε, Ταῦτα γὰρ πάντα, τὰ ἔθνη τοῦ κόσμου ἐπιζητεῖ, ὑμῶν δὲ ὁ πὴρ, οἶδεν ὅτι χρῄζετε τούτων Πλὴν, ζητεῖτε τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ, καὶ ταῦτα πάντα, προστεθήσεται ὑμῖν.

ΙΒ΄.

Τῇ γ΄. τῆς ἑ. ἑβδομάδος. Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. ξή.

ρνζ΄. ε΄.

Εἶπεν ὁ κς, Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς οἰκονόμος καὶ φρόνιμος, ὃν καταστήσει ὁ κς, ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ, τοῦ διδόναι ἐν καιρῷ τὸ σιτομέτριον; Μακάριος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, ὃν ἐλθὼν ὁ κς αὐτοῦ, εὑρήσει ποιοῦντα οὕτως. ἀληθῶς λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ, καταστήσει αὐτόν. Ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ δοῦλος ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, χρονίζει ὁ κς μου ἔρχεσθαι, καὶ ἄρξηται τύπτειν τοὺς παῖδας, καὶ τὰς παιδίσκας, ἐσθίειν τε καὶ πίνειν καὶ μεθύσκεσθαι.

ρνη΄. ε΄.

θαι, ἤξει ὁ κς τ δούλυ ἐκείνυ, ἐν ἡμέρᾳ ᾗ οὐ προσδοκᾷ, καὶ ἐν ὥρᾳ ᾗ οὐ γινώσκει, καὶ διχοτομήσει αὐτὸν, καὶ τὸ μέρος αὐτ, μετὰ τ ἀπίστων θήσει. Ἐκεῖνος δὲ ὁ δοῦλος, ὁ γνοὺς τὸ θέλημα τ κυ αὐτ, καὶ μὴ ἑτοιμάσας, μηδὲ ποιήσας πρὸς τὸ θέλημα αὐτ, δαρήσεται πολλάς. Ὁ δὲ μὴ γνούς, ποιήσας δὲ ἄξια πληγῶν, δαρήσεται ὀλίγας. Παντὶ δὲ ᾧ ἐδόθη πολύ, πολὺ ζητηθήσεται παρ' αὐτ· καὶ ᾧ παρέθεντο πολύ, περισσότερον αἰτήσουσιν αὐτόν.

Τῇ δ'. τῆς ἡ. ἑβδομάδος.

Ἐκ τ κατὰ Λουκᾶν. ξθ.

Εἶπεν ὁ κς. Παντὶ ᾧ ἐδόθη πολύ, πολὺ ζητηθήσεται παρ' αὐτ, καὶ ᾧ παρέθεντο πολύ, περισσότερον αἰτήσουσιν αὐτόν. Πῦρ ἦλθον βαλεῖν ἐπὶ τὴν γῆν. καὶ τί θέλω, εἰ ἤδη ἀνήφθη; Βάπτισμα δὲ ἔχω βαπτισθῆναι, καὶ πῶς συνέχομαι ἕως τελεσθῇ; Δοκεῖτε, ὅτι εἰρήνην παρεγγυόμην δοῦναι ἐν τῇ γῇ; οὐχὶ λέγω ὑμῖν, ἀλλ' ἢ διαμερισμόν. Ἔσονται γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν, πέντε ἐν οἴκῳ ἑνὶ διαμεμερισμένοι, τρεῖς, ἐπὶ δυσὶ, καὶ δύο ἐπὶ τρισί. Διαμερισθήσεται πατὴρ ἐπὶ υἱῷ, καὶ υἱὸς ἐπὶ πατρί. μήτηρ, ἐπὶ θυγατρὶ καὶ θυγάτηρ, ἐπὶ μητρὶ πενθερὰ ἐπὶ τὴν νύμφην αὐτ, καὶ νύμφη ἐπὶ τὴν πενθερὰν αὐτῆς. Ἔλεγε δὲ καὶ τοῖς ὄχλοις, ὅταν ἴδητε τὴν νεφέλην ἀνατέλλουσαν ἀπὸ δυσμῶν, εὐθέως λέγετε, ὄμβρος ἔρχεται, καὶ γίνεται οὕτως, καὶ ὅταν νότον πνέοντα, λέγετε ὅτι καύσων ἔσται, καὶ γίνεται. Ὑποκριταὶ πρόσωπον τ γῆς καὶ τ οὐρανοῦ οἴδατε δοκιμάζειν, τὸν δὲ καιρὸν τοῦτον, πῶς οὐ δοκιμάζετε; Τί δὲ καὶ ἀφ' ἑαυτῶν οὐ κρίνετε τὸ δίκαιον; ὡς γὰρ ὑπάγεις μετὰ τ ἀντιδίκου σου ἐπ' ἄρχοντα ἐν τῇ ὁδῷ, δὸς ἐργασίαν ἀπηλλάχθαι ἀπ' αὐτ. μήποτε κατασύρῃ σε πρὸς τὸν κριτὴν, καὶ ὁ κριτής σε παραδῷ τῷ πράκτορι, καὶ ὁ πράκτωρ, βάλῃ σε εἰς φυλακήν. Λέγω σοι, οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν, ἕως ἔσχατον λεπτὸν ἀποδῷς.

Τῇ ε. τῆς ἑβδομάδος.

Ἐκ τ κατὰ Λουκᾶν. σ'.

Ὡ καιρῷ ἐκείνῳ, Παρῆσαν τινὲς ἀπαγγέλλοντες τῷ ἰῷ, περὶ τῶν Γαλιλαίων, ὧν τὸ αἷμα, Πιλᾶτος ἔμιξε μετὰ τῶν θυσιῶν αὐτῶν. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· δοκεῖτε, ὅτι οἱ Γαλιλαῖοι οὗτοι, ἁμαρτωλοὶ παρὰ πάντας τοὺς Γαλιλαίους ἐγένοντο, ὅτι ταῦτα πεπόνθασιν, οὐχὶ λέγω ὑμῖν. ἀλλ' ἐὰν μὴ μετανοῆτε, πάντες ὡσαύτως ἀπολεῖσθε. Ἢ ἐκεῖνοι οἱ δέκα καὶ ὀκτὼ, ἐφ' οὓς ἔπεσεν ὁ πύργος ἐν τῷ σιλωὰμ, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτούς· δοκεῖτε ὅτι οὗτοι ὀφειλέται ἐγένοντο, παρὰ πάντας ἀνθρώπους τοὺς κατοικοῦντας ἐν ἱερουσαλήμ; οὐχὶ λέγω ὑμῖν. ἀλλ' ἐὰν μὴ μετανοῆτε, πάντες ὁμοίως ἀπολεῖσθε. Ἔλεγε δὲ ταύτην τὴν παραβολήν· συκῆν εἶχέ τις ἐν τῷ ἀμπελῶνι αὐτ πεφυτευμένην, καὶ ἦλθε ζητῶν καρπὸν ἐν αὐτῇ, καὶ οὐχ' εὗρεν. Εἶπε δὲ πρὸς τὸν ἀμπελουργόν, ἰδοὺ τρία ἔτη ἔρχομαι, ζητῶν καρπὸν ἐν τῇ συκῇ ταύτῃ, καὶ οὐχ' εὑρίσκω, ἔκκοψον αὐτήν, ἵνα τί καὶ τὴν γῆν καταργεῖ. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ. κύριε, ἄφες αὐτὴν καὶ τοῦτο-

τοῦτο τὸ ἔτος, ἕως ὅτου σκάψω περὶ αὐτὴν καὶ βάλω κόπρια, καὶ μὴ ποιήσῃ καρπὸν, εἰ δὲ μήγε, εἰς τὸ μέλλον ἐκκόψεις αὐτήν.

Τῇ Δ. τῆς ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. ογ'.

Ὡ καιρῷ ἐκείνῳ, Προσῆλθον τινὲς Φαρισαῖοι τῷ Ἰησοῦ, λέγοντες αὐτῷ· ἔξελθε καὶ πορεύου ἐντεῦθεν, ὅτι Ἡρῴδης θέλει σε ἀποκτεῖναι. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· πορευθέντες, εἴπατε τῇ ἀλώπεκι ταύτῃ, ἰδοὺ ἐκβάλλω δαιμόνια, καὶ ἰάσεις ἀπὸ σήμερον καὶ αὔριον, καὶ τῇ τρίτῃ τελειοῦμαι. πλὴν δεῖ με σήμερον καὶ αὔριον, καὶ τῇ ἐρχομένῃ πορεύεσθαι, ὅτι οὐκ ἐνδέχεται προφήτην ἀπολέσθαι ἔξω Ἰερουσαλήμ. Ἰερουσαλήμ, Ἰερουσαλήμ, ἡ ἀποκτείνουσα τοὺς προφήτας, καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτήν, ποσάκις ἠθέλησα, ἐπισυνάξαι τὰ τέκνα σου, ὃν τρόπον ὄρνις, τὴν ἑαυτῆς νοσσιὰν ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ οὐκ ἠθελήσατε. Ἰδοὺ ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος. λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι οὐ μή με ἴδητε, ἕως ἥξει ὅτε εἴπητε, Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Σαββάτῳ, ά.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. μς'.

Ὡ καιρῷ ἐκείνῳ, Κατελθόντι τῷ Ἰησοῦ ἀπὸ τοῦ ὄρους, συνήντησεν αὐτῷ ὄχλος πολὺς, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ἀνεβόησε λέγων· διδάσκαλε, δέομαί σου, ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸν υἱόν μου, ὅτι μονογενής μοί ἐστι. καὶ ἰδοὺ πνεῦμα λαμβάνει αὐτὸν, καὶ ἐξαίφνης κράζει, καὶ σπαράσσει αὐτὸν μετ' ἀφροῦ, καὶ μόγις ἀποχωρεῖ ἀπ' αὐτοῦ, συντρίβον αὐτὸν. καὶ ἐδεήθην τῶν μαθητῶν σου, ἵνα ἐκβάλωσιν αὐτὸ, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν, ὦ γενεὰ ἄπιστος καὶ διεστραμμένη ἕως πότε ἔσομαι πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἀνέξομαι ὑμῶν; προσάγαγε τὸν υἱόν σου ὧδε, Ἔτι δὲ προσερχομένου αὐτοῦ, ἔρρηξεν αὐτὸν τὸ δαιμόνιον, καὶ συνεσπάραξεν. ἐπετίμησε δὲ ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ, καὶ ἰάσατο τὸν παῖδα, καὶ ἀπέδωκεν αὐτὸν τῷ πατρὶ αὐτοῦ. Ἐξεπλήσσοντο δὲ πάντες, ἐπὶ τῇ μεγαλειότητι τοῦ θεοῦ.

Κυριακῇ, ή.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. νγ'.

Ὡ καιρῷ ἐκείνῳ, Νομικός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ, πειράζων αὐτὸν, καὶ λέγων· διδάσκαλε, τί ποιήσας, ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω. Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτὸν, ἐν τῷ νόμῳ, τί γέγραπται; πῶς ἀναγινώσκεις; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου, καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. Εἶπε δὲ αὐτῷ ὀρθῶς ἀπεκρίθης. τοῦτο ποίει καὶ ζήσῃ. Ὁ δὲ θέλων δικαιῶσαι ἑαυτὸν, εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν· καὶ τίς ἐστί μου πλησίον; Ὑπολαβὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· ἄνθρωπός τις κατέβαινεν ἀπὸ Ἰερουσαλὴμ εἰς Ἰεριχὼ, καὶ λῃσταῖς περιέπεσεν· οἳ καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν, καὶ πληγὰς ἐπιθέντες ἀπῆλθον, ἀφέντες ἡμιθανῆ τυγχάνοντα. Κατὰ συγκυρίαν δὲ, ἱερεύς τις κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ, καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἀντιπαρῆλθεν. Ὁμοίως δὲ καὶ Λευίτης γενόμενος κατὰ τὸν τόπον ἐλθὼν καὶ ἰδὼν ἀντιπαρῆλθεν. Σαμαρίτης δὲ τις ὁδεύων ἦλθε κατ' αὐτὸν, καὶ ἰδὼν ἐσπλαγχνίσθη. καὶ προσελθὼν κατέδησε τὰ τραύματα αὐτοῦ, ἐπιχέων ἔλαιον καὶ οἶνον· καὶ ἐπιβιβάσας αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆνος, ἤγαγεν αὐτὸν εἰς πανδοχεῖον, καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ. Καὶ τῇ αὔριον ἐκβαλὼν δύο δηνάρια ἔδωκε τῷ πανδοχεῖ, καὶ εἶπε· περιποιήσου αὐτόν· καὶ ὅ τι ἂν προσδαπανήσῃς, ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαί με ἀποδώσω σοι. Τίς τούτων τῶν τριῶν δοκεῖ σοι πλησίον γεγονέναι τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς λῃστάς; Ὁ δὲ εἶπεν· ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ. Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· πορεύου καὶ σὺ ποίει ὁμοίως.

Περὶ τῶν εἰπόντων τῷ Ἰησοῦ διὰ Ἡρῴδην. ρόε. ἐβ.

ι'.

Περὶ τῆς σιλλογιζομένης. λά.

ρ'.

Περὶ τῶν ἐμπεσόντων εἰς τοὺς λῃστάς. λς'.

ρκά. β'.

Περὶ τῆς ἁμαρτησάσης καὶ κυρῶν νομικῶν. λί.

ρκβ'. ί.

MANOGLIO SAN MARINO

χωμόμβος καπὶ τὸν τόπον. ἐλθὼν καὶ ἰδὼν, αὐτὸ παρῆλθε. Σαμαρείτης δέ τις ὁδεύων, ἦλθε κατ' αὐτὸν, καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἐσπλαγχνίσθη. καὶ προσελθὼν κατέδησε τὰ τραύματα αὐτοῦ, ἐπιχέων ἔλαιον καὶ οἶνον. ἐπιβιβάσας δὲ αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆνος, ἤγαγεν αὐτὸν εἰς πανδοχεῖον, καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν αὔριον ἐξελθὼν, ἐκβαλὼν δύο δηνάρια, ἔδωκε τῷ πανδοχεῖ, καὶ εἶπεν αὐτῷ. ἐπιμελήθητι αὐτοῦ, καὶ ὅ, τι ἂν προσδαπανήσῃς, ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαί με, ἀποδώσω σοι. Τίς οὖν τούτων τῶν τριῶν, πλησίον δοκεῖ σοι γεγονέναι, τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς λῃστάς; Ὁ δὲ εἶπεν. ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ. Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς. πορεύου καὶ σὺ ποίει ὁμοίως.

ΙΔ'.

Τῇ β'. τῆς θ'. ἑβδομάδος.
Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. οε'.

Ω καιρῷ ἐκείνῳ, Εἰσῆλθεν ὁ Ἰς, εἰς οἶκον τινὸς τῶν ἀρχόντων τῶν Φαρισαίων, σαββάτῳ, φαγεῖν ἄρτον. Καὶ ἔλεγε τῷ κεκλημένῳ αὐτὸν. ὅταν ποιῇς ἄριστον, ἢ δεῖπνον, μὴ φώνει τοὺς φίλους σου, μηδὲ τοὺς ἀδελφούς σου, μηδὲ τοὺς συγγενεῖς σου, μηδὲ γείτονας πλουσίους, μήποτε καὶ αὐτοί σε ἀντικαλέσωσι, καὶ γένηταί σοι ἀνταπόδομα, Ἀλλ' ὅταν ποιῇς δοχὴν, κάλει πτωχούς, ἀναπήρους, χωλούς, τυφλούς. καὶ μακάριος ἔσῃ, ὅτι οὐκ ἔχουσιν ἀνταποδοῦναί σοι. ἀνταποδοθήσεται γάρ σοι, ἐν τῇ ἀναστάσει τῶν δικαίων. Ἀκούσας δέ τις τῶν συνανακειμένων ταῦτα, εἶπεν αὐτῷ. μακάριος ὃς φάγεται ἄριστον ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ.

ρπ'. ι'.

ΙΔ'.

Τῇ γ'. τῆς θ'. ἑβδομάδος.
Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. οζ'.

Ω καιρῷ ἐκείνῳ, Συνεπορεύοντο τῷ Ἰῇ ὄχλοι πολλοί, καὶ στραφεὶς, εἶπε πρὸς αὐτούς, εἴ τις ἔρχεται πρός με, καὶ μισεῖ τὸν πατέρα αὐτοῦ, καὶ τὴν μητέρα, καὶ τὴν γυναῖκα, καὶ τὰ τέκνα, καὶ τοὺς ἀδελφούς, καὶ τὰς ἀδελφάς, ἔτι δὲ καὶ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν οὐ δύναται εἶναί μου μαθητής. Καὶ ὅς τις οὐ βαστάζει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἔρχεται ὀπίσω μου οὐ δύναται εἶναί μου μαθητής. Τίς γὰρ ἐξ ὑμῶν ὁ θέλων πύργον οἰκοδομῆσαι, οὐχὶ πρῶτον καθίσας ψηφίζει τὴν δαπάνην εἰ ἔχει τὰ πρὸς ἀπαρτισμόν, ἵνα μήποτε θέντος αὐτοῦ θεμέλιον, καὶ μὴ ἰσχύσαντος ἐκτελέσαι, πάντες οἱ θεωροῦντες ἄρξονται ἐμπαίζειν αὐτῷ, λέγοντες, ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος ἤρξατο οἰκοδομεῖν, καὶ οὐκ ἴσχυσεν ἐκτελέσαι. Ἢ τίς βασιλεὺς πορευόμενος συμβαλεῖν ἑτέρῳ βασιλεῖ εἰς πόλεμον, οὐχὶ καθίσας πρῶτον βουλεύεται, εἰ δυνατός ἐστιν ἐν δέκα χιλιάσιν, ἀπαντῆσαι τῷ μετὰ εἴκοσι χιλιάδων, ἐρχομένῳ ἐπ' αὐτόν, εἰ δὲ μήγε, ἔτι πόρρω αὐτοῦ ὄντος, πρεσβείαν ἀποστείλας, ἐρωτᾷ τὰ πρὸς εἰρήνην. Οὕτως οὖν πᾶς ἐξ ὑμῶν, ὃς οὐκ ἀποτάσσεται πᾶσι τοῖς ἑαυτοῦ ὑπάρχουσιν, οὐ δύναταί μου εἶναι μαθητής. Καλὸν τὸ ἅλας, ἐὰν δὲ τὸ ἅλας μωρανθῇ, ἐν τίνι ἀρτυθήσεται; οὔτε εἰς γῆν, οὔτε εἰς κοπρίαν εὔθετόν ἐστιν, ἔξω βάλλουσιν αὐτό. Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

ρπ'. ι'.

ρπβ'. ι'.

ρπγ'. ι'.

Παραβολὴ περὶ τῆς οἰκοδομῆς καὶ πύργου.

ρπδ'. ι'.

Τῇ

ΙΕ.

Τῇ δ. τῆς ἡ. ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κζ Λουκᾶ. οἡ.

Ὧ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦσαν ἐγγίζοντες τῷ Ἰησοῦ πάντες οἱ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ, ἀκοῦσαι αὐτοῦ. καὶ διεγόγγυζον οἵ τε Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς, λέγοντες. ὅτι οὗτος ἁμαρτωλοὺς προσδέχεται, καὶ συνεσθίει αὐτοῖς. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν ταύτην, λέγων. τίς ἄνθρωπος ἐξ ὑμῶν ἔχων ἑκατὸν πρόβατα, καὶ ἀπολέσας ἓν ἐξ αὐτῶν, οὐ καταλείπει τὰ ἐνενήκοντα ἐννέα ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ πορεύεται ἐπὶ τὸ ἀπολωλὸς, ἕως εὕρῃ αὐτό. καὶ εὑρὼν, ἐπιτίθησιν ἐπὶ τοὺς ὤμους αὐτοῦ, καὶ χαίρων. ἐλθὼν εἰς τὸν οἶκον, συγκαλεῖ τοὺς φίλους, καὶ τοὺς γείτονας, λέγων αὐτοῖς συγχάρητέμοι. ὅτι εὗρον τὸ πρόβατόν μου τὸ ἀπολωλός; Λέγω ὑμῖν, ὅτως χαρὰ ἔσται ἐν τῷ οὐρανῷ, ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι, ἢ ἐπὶ ἐνενήκοντα ἐννέα δικαίοις, οἵτινες οὐ χρείαν ἔχουσι μετανοίας. Ἢ τίς γυνὴ, δραχμὰς ἔχουσα δέκα, ἐὰν ἀπολέσῃ δραχμὴν μίαν, οὐχὶ ἅπτει λύχνον, καὶ σαροῖ τὴν οἰκίαν, καὶ ζητεῖ ἐπιμελῶς, ἕως οὗ εὕρῃ. καὶ εὑροῦσα, συγκαλεῖ τὰς φίλας, καὶ τὰς γείτονας λέγουσα συγχάρητέμοι, ὅτι εὗρον τὴν δραχμὴν ἣν ἀπώλεσα; Οὕτως λέγω ὑμῖν, χαρὰ γίνεται ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ, ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι.

ρπζ. ί.

Παραβολὴ περὶ τοῦ ἀπολωλότος προβάτου. ις'.

ις'.

Τῇ ε. τῆς δ'. ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶ. πʹ.

Εἶπεν ὁ Κύριος, τὴν παραβολὴν ταύτην. ἄνθρωπός τις, ἦν πλούσιος, ὃς εἶχεν οἰκονόμον, καὶ οὗτος διεβλήθη αὐτῷ, ὡς διασκορπίζων τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ. Καὶ φωνήσας αὐτὸν, εἶπεν αὐτῷ. τί τοῦτο ἀκούω περὶ σοῦ; ἀπόδος τὸν λόγον τῆς οἰκονομίας σου, οὐ γὰρ δυνήσῃ ἔτι οἰκονομεῖν. Εἶπε δὲ ἐν ἑαυτῷ ὁ οἰκονόμος. τί ποιήσω, ὅτι ὁ κύριός μου ἀφαιρεῖται τὴν οἰκονομίαν ἀπ' ἐμοῦ; σκάπτειν, οὐκ ἰσχύω. ἀπαιτεῖν, αἰσχύνομαι. ἔγνων τί ποιήσω, ἵνα ὅταν μετασταθῶ τῆς οἰκονομίας, δέξωνταί με εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν. Καὶ προσκαλεσάμενος ἕνα ἕκαστον τῶν χρεοφειλετῶν τοῦ κυρίου ἑαυτοῦ, ἔλεγε τῷ πρώτῳ. πόσον ὀφείλεις, τῷ κυρίῳ μου. ὁ δὲ εἶπεν, ἑκατὸν βάτους ἐλαίου. Καὶ εἶπεν αὐτῷ, δέξαι σου τὸ γράμμα, καὶ καθίσας, ταχέως γράψον πεντήκοντα. Ἔπειτα ἑτέρῳ εἶπε, σὺ δὲ πόσον ὀφείλεις; Ὁ δὲ εἶπεν, ἑκατὸν κόρους σίτου. Καὶ λέγει αὐτῷ, δέξαι σου τὸ γράμμα, καὶ γράψον ὀγδοήκοντα. Καὶ ἐπῄνεσεν ὁ κύριος τὸν οἰκονόμον τῆς ἀδικίας, ὅτι φρονίμως ἐποίησεν. ὅτι οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου, φρονιμώτεροι ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τοῦ φωτὸς, εἰς τὴν γενεὰν τὴν ἑαυτῶν εἰσι. Κἀγὼ ὑμῖν λέγω. ποιήσατε ἑαυτοῖς φίλους ἐκ τοῦ μαμωνᾶ τῆς ἀδικίας. ἵνα ὅταν ἐκλείπητε, δέξωνται ὑμᾶς εἰς τὰς αἰωνίους σκηνάς.

ρπζ. β'.

Περὶ τῆς οἰκονόμου τῆς ἀδικίας. νῦ.

Τῇ παρασκευῇ, τῆς θ'. ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κζ Λουκᾶ. πε'.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν ἰουδαίους. Ὑμεῖς ἐστὲ οἱ δικαιοῦντες ἑαυτοὺς, ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων. ὁ δὲ θεὸς γινώσκει τὰς καρδίας ὑμῶν, ὅτι τὸ ἐν ἀνθρώποις ὑψηλὸν, βδέλυγμα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται, ἕως Ἰωάννου, ἀπὸ τότε ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ εὐαγ-

ρειγ'. έ.

ρκδ'. ε. διαγγελίζεται, καὶ πᾶς εἰς αὐτὸν βιάζεται. Εὐκοπώτερον δέ ἐστι, τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν παρελθεῖν, ἢ τοῦ νόμου μίαν κεραίαν πεσεῖν, Πᾶς ὁ ἀπολύων τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ γαμῶν ἑτέραν, μοιχᾶται, καὶ πᾶς ὁ ἀπολελυμένην ἀπὸ ἀνδρὸς γαμῶν, μοιχᾶται. Ἔλεγε δὲ καὶ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ. ἀνένδεκτόν ἐστι, τοῦ μὴ ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα. οὐαὶ δι' οὗ ἔρχεται. λυσιτελεῖ αὐτῷ, εἰ μύλος ὀνικὸς περίκειται περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ ἔρριπται εἰς τὴν θάλασσαν, ἢ ἵνα σκανδαλίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τούτων. προσέχετε ἑαυτοῖς. Ἐὰν δὲ ἁμάρτῃ εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου, ἐπιτίμησον αὐτῷ. καὶ ἐὰν μετανοήσῃ, ἄφες αὐτῷ. καὶ ἐὰν ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ἁμάρτῃ εἰς σὲ, καὶ ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ἐπιστρέψῃ, λέγων, μετανοῶ, ἀφήσεις αὐτῷ.

ρκε'. β. ρκέ. β. ρκζ'. β. ρκθ'. ε. Διασκευὴ. ρκε'. ε. Θ'.

Σαββάτῳ, ϑ'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. μθ'.

Ὧ καιρῷ ἐκείνῳ, Πορευομένου τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῇ ὁδῷ, εἶπε τις πρὸς αὐτόν· ἀκολουθήσω σοι ὅπου ἂν ἀπέρχῃ, κύριε. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς. αἱ ἀλώπεκες, φωλεοὺς ἔχουσι, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, κατασκηνώσεις. ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, οὐκ ἔχει, ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνῃ. Εἶπε δὲ πρὸς ἕτερον, ἀκολούθει μοι. Ὁ δὲ εἶπε. κύριε, ἐπίτρεψόν μοι ἀπελθόντι πρῶτον, θάψαι τὸν πατέρα μου. Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς. ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς. σὺ δὲ ἀπελθὼν, διάγγελλε τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. Εἶπε δὲ καὶ ἕτερος, ἀκολουθήσω σοι κύριε. πρῶτον δὲ ἐπίτρεψόν μοι ἀποτάξασθαι τοῖς εἰς τὸν οἶκόν μου. Εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτόν. Οὐδεὶς ἐπιβαλὼν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' ἄροτρον, καὶ βλέπων εἰς τὰ ὀπίσω, εὔθετός ἐστιν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ.

Πρὸ τοῦ μὴ ἐπιφέρωμεν ἀκολουθήσω. ρκζ'. γ.

ρλ. ιβ'.

Κυριακῇ, ϑ'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. ξς'.

Εἶπεν ὁ κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην. Ἀνθρώπου πλουσίου, εὐφόρησεν ἡ χώρα, καὶ διελογίζετο ἐν ἑαυτῷ, λέγων. τί ποιήσω, ὅτι οὐκ ἔχω ποῦ συνάξω τοὺς καρπούς μου; Καὶ εἶπε, τοῦτο ποιήσω. καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας, καὶ μείζονας οἰκοδομήσω. καὶ συνάξω ἐκεῖ, πάντα τὰ γενήματά μου, καὶ τὰ ἀγαθά μου. καὶ ἐρῶ τῇ ψυχῇ μου. Ψυχὴ ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ, κείμενα εἰς ἔτη πολλά. ἀνάπαυε, φάγε, πίε, εὐφραίνου. Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ θεός. ἄφρων, ταύτῃ τῇ νυκτὶ, τὴν ψυχήν σου ἀπαιτοῦσιν ἀπὸ σοῦ, ἃ δὲ ἡτοίμασας, τίνι ἔσται; Οὕτως ὁ θησαυρίζων ἑαυτῷ, καὶ μὴ εἰς θεὸν πλουτῶν. Ταῦτα λέγων, ἐφώνει, ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

Πρεὶ τοῦ μὴ ἐπιφέρωμεν ἢ χαρακτῆρα πλησίον. ρμθ'.

Τῇ β'. τῆς α'. ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. πς'.

Ὧ καιρῷ ἐκείνῳ, Ἐπερωτηθεὶς ὁ Ἰησοῦς ὑπὸ τῶν Φαρισαίων, πότε ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ, ἀπεκρίθη αὐτοῖς, καὶ εἶπεν. Οὐκ ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ μετὰ παρατηρήσεως, οὐδὲ ἐροῦσιν, ἰδοὺ ὧδε, ἢ ἰδοὺ ἐκεῖ. ἰδοὺ γὰρ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ, ἐντὸς ὑμῶν ἐστιν. Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς μαθητάς. ἐλεύσονται ἡμέραι, ὅτε ἐπιθυμήσετε μίαν τῶν ἡμερῶν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἰδεῖν, καὶ οὐκ ὄψεσθε. καὶ ἐροῦσιν ὑμῖν. ἰδοὺ ὧδε, ἢ ἰδοὺ ἐκεῖ. μὴ ἀπέλθητε, μηδὲ διώξητε. Ὥσπερ γὰρ ἡ ἀστραπὴ ἀστράπτουσα ἐκ τῆς ὑπ' οὐρανὸν εἰς τὴν ὑπ'-

Πρεὶ τοῦ μὴ ἐπιφέρωμεν ἢ χαρακτῆρα πλησίον. ρμθ'.

ρκδ'. ε. ρκε'. β. ρκζ'. β. ρκθ'. ε. ρλ. ιβ'. ρλα'. ιγ'. ρλβ'. ιδ'. ρλγ'. ιε'. ρλδ'. ιϛ'. ρλε'. ιζ'. ρλϛ'. ιη'. ρλζ'. ιθ'. ρλη'. κ'. ρλθ'. κα'. ρμ'. κβ'. ρμα'. κγ'. ρμβ'. κδ'. ρμγ'. κε'. ρμδ'. κϛ'. ρμε'. κζ'. ρμϛ'. κη'. ρμζ'. κθ'. ρμη'. λ'. ρμθ'. λα'. ρν'. λβ'. ρνα'. λγ'. ρνβ'. λδ'. ρνγ'. λε'. ρνδ'. λϛ'. ρνε'. λζ'. ρνϛ'. λη'. ρνζ'. λθ'. ρνη'. μ'. ρνθ'. μα'. ρξ'. μβ'. ρξα'. μγ'. ρξβ'. μδ'. ρξγ'. με'. ρξδ'. μϛ'. ρξε'. μζ'. ρξϛ'. μη'. ρξζ'. μθ'. ρξη'. ν'. ρξθ'. να'. ρο'. νβ'. ροα'. νγ'. ροβ'. νδ'. ρογ'. νε'. ροδ'. νϛ'. ροε'. νζ'. ροϛ'. νη'. ροζ'. νθ'. ροη'. ξ'. ροθ'. ξα'. ρπ'. ξβ'. ρπα'. ξγ'. ρπβ'. ξδ'. ρπγ'. ξε'. ρπδ'. ξϛ'. ρπε'. ξζ'. ρπϛ'. ξη'. ρπζ'. ξθ'. ρπη'. ο'. ρπθ'. οα'. ρϙ'. οβ'. ρϙα'. ογ'. ρϙβ'. οδ'. ρϙγ'. οε'. ρϙδ'. οϛ'. ρϙε'. οζ'. ρϙϛ'. οη'. ρϙζ'. οθ'. ρϙη'. π'. ρϙθ'. πα'. ρς'. πβ'. ρςα'. πγ'. ρςβ'. πδ'. ρςγ'. πε'. ρςδ'. πϛ'. ρςε'. πζ'. ρςϛ'. πη'. ρςζ'. πθ'. ρςη'. ϱ'. ρςθ'. ϱα'. ρζ'. ϱβ'. ρζα'. ϱγ'. ρζβ'. ϱδ'. ρζγ'. ϱε'. ρζδ'. ϱϛ'. ρζε'. ϱζ'. ρζϛ'. ϱη'. ρζζ'. ϱθ'. ρζη'. ϱ'. ρζθ'. ϱα'. ρη'. ϱβ'. ρηα'. ϱγ'. ρηβ'. ϱδ'. ρηγ'. ϱε'. ρηδ'. ϱϛ'. ρηε'. ϱζ'. ρηϛ'. ϱη'. ρηζ'. ϱθ'. ρηη'. ρ'. ρηθ'. ρα'. ρθ'. ρβ'. ρθα'. ργ'. ρθβ'. ρδ'. ρθγ'. ρε'. ρθδ'. ρϛ'. ρθε'. ρζ'. ρθϛ'. ρη'. ρθζ'. ρθ'. ρθη'. σ'. ρθθ'. σα'. ρι'. σβ'. ρια'. σγ'. ριβ'. σδ'. ριγ'. σε'. ριδ'. σϛ'. ριε'. σζ'. ριϛ'. ση'. ριζ'. σθ'. ριη'. τ'. ριθ'. τα'. ρκ'. τβ'. ρκα'. τγ'. ρκβ'. τδ'. ρκγ'. τε'. ρκδ'. τϛ'. ρκε'. τζ'. ρκϛ'. τη'. ρκζ'. τθ'. ρκη'. υ'. ρκθ'. υα'. ρλ'. υβ'. ρλα'. υγ'. ρλβ'. υδ'. ρλγ'. υε'. ρλδ'. υϛ'. ρλε'. υζ'. ρλϛ'. υη'. ρλζ'. υθ'. ρλη'. φ'. ρλθ'. φα'. ρμ'. φβ'. ρμα'. φγ'. ρμβ'. φδ'. ρμγ'. φε'. ρμδ'. φϛ'. ρμε'. φζ'. ρμϛ'. φη'. ρμζ'. φθ'. ρμη'. χ'. ρμθ'. χα'. ρν'. χβ'. ρνα'. χγ'. ρνβ'. χδ'. ρνγ'. χε'. ρνδ'. χϛ'. ρνε'. χζ'. ρνϛ'. χη'. ρνζ'. χθ'. ρνη'. ψ'. ρνθ'. ψα'. ρξ'. ψβ'. ρξα'. ψγ'. ρξβ'. ψδ'. ρξγ'. ψε'. ρξδ'. ψϛ'. ρξε'. ψζ'. ρξϛ'. ψη'. ρξζ'. ψθ'. ρξη'. ω'. ρξθ'. ωα'. ρο'. ωβ'. ροα'. ωγ'. ροβ'. ωδ'. ρογ'. ωε'. ροδ'. ωϛ'. ροε'. ωζ'. ροϛ'. ωη'. ροζ'. ωθ'. ροη'. ϡ'. ροθ'. ϡα'. ρπ'. ϡβ'. ρπα'. ϡγ'. ρπβ'. ϡδ'. ρπγ'. ϡε'. ρπδ'. ϡϛ'. ρπε'. ϡζ'. ρπϛ'. ϡη'. ρπζ'. ϡθ'. ρπη'. ϡ'. ρπθ'. ϡα'. ρϙ'. ϡβ'. ρϙα'. ϡγ'. ρϙβ'. ϡδ'. ρϙγ'. ϡε'. ρϙδ'. ϡϛ'. ρϙε'. ϡζ'. ρϙϛ'. ϡη'. ρϙζ'. ϡθ'. ρϙη'. ϡ'. ρϙθ'. ϡα'. ρς'. ϡβ'. ρςα'. ϡγ'. ρςβ'. ϡδ'. ρςγ'. ϡε'. ρςδ'. ϡϛ'. ρςε'. ϡζ'. ρςϛ'. ϡη'. ρςζ'. ϡθ'. ρςη'. ϡ'. ρςθ'. ϡα'. ρζ'. ϡβ'. ρζα'. ϡγ'. ρζβ'. ϡδ'. ρζγ'. ϡε'. ρζδ'. ϡϛ'. ρζε'. ϡζ'. ρζϛ'. ϡη'. ρζζ'. ϡθ'. ρζη'. ϡ'. ρζθ'. ϡα'. ρη'. ϡβ'. ρηα'. ϡγ'. ρηβ'. ϡδ'. ρηγ'. ϡε'. ρηδ'. ϡϛ'. ρηε'. ϡζ'. ρηϛ'. ϡη'. ρηζ'. ϡθ'. ρηη'. ϡ'. ρηθ'. ϡα'. ρθ'. ϡβ'. ρθα'. ϡγ'. ρθβ'. ϡδ'. ρθγ'. ϡε'. ρθδ'. ϡϛ'. ρθε'. ϡζ'. ρθϛ'. ϡη'. ρθζ'. ϡθ'. ρθη'. ϡ'. ρθθ'. ϡα'. ρι'. ϡβ'. ρια'. ϡγ'. ριβ'. ϡδ'. ριγ'. ϡε'. ριδ'. ϡϛ'. ριε'. ϡζ'. ριϛ'. ϡη'. ριζ'. ϡθ'. ριη'. ϡ'. ριθ'. ϡα'. ρκ'. ϡβ'. ρκα'. ϡγ'. ρκβ'. ϡδ'. ρκγ'. ϡε'. ρκδ'. ϡϛ'. ρκε'. ϡζ'. ρκϛ'. ϡη'. ρκζ'. ϡθ'. ρκη'. ϡ'. ρκθ'. ϡα'. ρλ'. ϡβ'. ρλα'. ϡγ'. ρλβ'. ϡδ'. ρλγ'. ϡε'. ρλδ'. ϡϛ'. ρλε'. ϡζ'. ρλϛ'. ϡη'. ρλζ'. ϡθ'. ρλη'. ϡ'. ρλθ'. ϡα'. ρμ'. ϡβ'. ρμα'. ϡγ'. ρμβ'. ϡδ'. ρμγ'. ϡε'. ρμδ'. ϡϛ'. ρμε'. ϡζ'. ρμϛ'. ϡη'. ρμζ'. ϡθ'. ρμη'. ϡ'. ρμθ'. ϡα'. ρν'. ϡβ'. ρνα'. ϡγ'. ρνβ'. ϡδ'. ρνγ'. ϡε'. ρνδ'. ϡϛ'. ρνε'. ϡζ'. ρνϛ'. ϡη'. ρνζ'. ϡθ'. ρνη'. ϡ'. ρνθ'. ϡα'. ρξ'. ϡβ'. ρξα'. ϡγ'. ρξβ'. ϡδ'. ρξγ'. ϡε'. ρξδ'. ϡϛ'. ρξε'. ϡζ'. ρξϛ'. ϡη'. ρξζ'. ϡθ'. ρξη'. ϡ'. ρξθ'. ϡα'. ρο'. ϡβ'. ροα'. ϡγ'. ροβ'. ϡδ'. ρογ'. ϡε'. ροδ'. ϡϛ'. ροε'. ϡζ'. ροϛ'. ϡη'. ροζ'. ϡ

υπ' ἀνὸν λάμπει, ὅπως ἔχαι ὁ υἱὸς τοῦ σε'. ἀνθ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἀυτῦ. Πρῶτον δὲ ΙΗ'.
δεῖ αὐτὸν πολλὰ παθεῖν, καὶ ἀποδοκιμα- ιζ'.
σθῆναι ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης.

Τῇ γ'. τῆς ί. ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κτ' Λουκᾶ. πζ'.

Εἶπεν ὁ κς. Καθὼς ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέ- ρας
ραις Νῶε, ὕτως ἔχαι καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθ. ἤθιον, ἔπινον, ἐγάμων, ἐξεγαμίζοντο, ἄχρι ἧς ἡμέρας εἰσῆλ- θε Νῶε εἰς τὴν κιβωτὸν, καὶ ἦλθε ὁ κα- ρ ζ'. ί.
ταικλυσμὸς, καὶ ἀπώλεσεν ἅπαντας. Ὁμοίως καὶ ὡς ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Λὼτ. ἤσθιον, ἔπινον, ἠγόραζον, ἐπώ- σή. ί.
λων, ἐφύτευον, ὠκοδόμων. ᾗ δὲ ἡμέρᾳ ἐξῆλθε Λὼτ ἀπὸ Σοδόμων, ἔβρεξε πῦρ καὶ θεῖον ἀπ' ἀνθ, καὶ ἀπώλεσεν ἅπαντας, κατὰ τὰ αὐτὰ ἔσαι ᾗ ἡμέρᾳ, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθ ἀποκαλύπτε). Ἐν ἐκείνῃ σή. β.
τῇ ἡμέρᾳ, ὃς ἔσαι ἐπὶ τοῦ δώματος, καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ, μὴ κατα- βάτω ἆραι αὐτά. καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ, ὁμοίως μὴ ἐπιστρεψάτω εἰς τὰ ὀπί- σω. Μνημονεύετε τῆς γυναικὸς Λώτ. ρί. ί.
Ὃς ἐὰν ζητήσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶ- σαι, ἀπολέσει αὐτήν. καὶ ὃς ἐὰν ἀπο- ΙΗ.
ρια. β. λέσῃ αὐτὴν, ζωογονήσει αὐτήν. Λέ- ριβ. ί. γω ὑμῖν, ταύτῃ τῇ νυκτὶ, δύο ἔσονται ἐπὶ κλίνης μιᾶς εἷς παραληφθήσεται, καὶ ὁ ἕτερος ἀφεθήσε). δύο ἔσονται ἀ- λήθουσαι ἐπὶ τὸ αὐτό. ἡ μία παραλη- φθήσε), καὶ ἡ ἑτέρα ἀφεθήσε). δύο ἐν τῷ ἀγρῷ, εἷς παραληφθήσε), καὶ ὁ ἕτε- ρος ἀφεθήσε). Καὶ ἀποκριθέντες, λέγουσιν αὐτῷ. πῦ κέ; Ὁ δὲ εἶπεν αὐ- ριγ. ί.
τοῖς. ὅπου τὸ σῶμα, ἐκεῖ συναχθήσον- ται καὶ οἱ ἀετοί, Πλὴν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθ ἐλ-

θὼν, ἆρα εὑρήσει τὴν πίστιν ἐπὶ τῆς γῆς.

Τῇ δ'. τῆς ί. ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Ὧ καιρῷ ἐκείνῳ, Προσέφερον τῷ Ἰῇ, σιε'. β.
τὰ βρέφη, ἵνα αὐτῶν ἅπτηται. ἰδόν- τες δὲ οἱ μαθηταὶ, ἐπετίμησαν αὐ- τοῖς. Ὁ δὲ Ἰς προσκαλεσάμενος αὐ- τὰ, εἶπεν. ἄφετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι πρός με, καὶ μὴ κωλύετε αὐτά. τῶν γὰρ τοιούτων, ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. Ἀ- μὴν λέγω ὑμῖν. ὃς ἐὰν μὴ δέξηται τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ Διακετή.
εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν. Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ τίς δύναται σωθῆ- ναι; Ὁ δὲ εἶπε. τὰ ἀδύνατα παρὰ ηφ. σκ'.
ἀνθρώποις, δυνατά ἐστι παρὰ τῷ θεῷ. Εἶ- πε δὲ ὁ Πέτρος. ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα, καὶ ἠκολουθήσαμέν σοι. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς. ἀμὴν λέγω ὑμῖν. ὅτι οὐδείς ἐστιν, ὃς ἀφῆκεν οἰκίαν, ἢ γονεῖς, ἢ ἀδελφοὺς, ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα, ἕνεκεν τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ, ὃς οὐ μὴ ἀπολά- βῃ πολλαπλασίονα ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ. καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχομένῳ, ζωὴν αἰώνιον.

Τῇ ε. τῆς ί. ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κη' Λουκᾶ. ηβ'. σκβ. β.

Ὧ καιρῷ ἐκείνῳ, Παραλαβὼν ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ, εἶπε πρὸς αὐτούς. ἰδοὺ ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσό- λυμα, καὶ τελεσθήσεται πάντα τὰ γε- γραμμένα διὰ τῶν προφητῶν τῷ υἱῷ τοῦ ἀνθ. Παραδοθήσε) γὰρ τοῖς ἔθνε- σι, καὶ ἐμπαιχθήσεται, καὶ ὑβρισθή- σεται, καὶ ἐμπτυσθήσεται. καὶ μαστιγώ- σαντες, ἀποκτενοῦσιν αὐτὸν, καὶ τῇ ἡμέ- ρᾳ τῇ τρίτῃ ἀναστήσεται. Καὶ αὐτοὶ σκγ'. ί.
οὐδὲν

ὐδὲν τούτων σωθῆναι. καὶ λοιπὸν τὸ ῥῆμα τοῦτο κεκρυμμένον ἀπ' αὐτῶν, καὶ οὐκ
ιθ'. ἐγίνωσκον τὰ λεγόμενα.

Τῇ Σαββάτῳ, τῇ ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. ρέ.

Εἶπεν οὖν τοῦτο παραβολὴν ταύτην. Ἄνθρωπός τις εὐγενὴς ἐπορεύθη εἰς χώραν μακρὰν, λαβεῖν ἑαυτῷ βασιλείαν, καὶ ὑποστρέψαι. Καλέσας δὲ δέκα δούλους αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς δέκα μνᾶς, καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, πραγματεύσασθε ἕως ἔρχομαι. Οἱ δὲ πολῖται αὐτοῦ ἐμίσουν αὐτὸν, καὶ ἀπέστειλαν πρεσβείαν ὀπίσω αὐτοῦ, λέγοντες, οὐ θέλομεν τοῦτον βασιλεῦσαι ἐφ' ἡμᾶς. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐπανελθεῖν αὐτὸν λαβόντα τὴν βασιλείαν, εἶπε, φωνηθῆναι αὐτῷ τοὺς δούλους τούτους, οἷς ἔδωκε τὸ ἀργύριον, ἵνα γνῷ τίς τί διεπραγματεύσατο. Παρεγένετο δὲ ὁ πρῶτος, λέγων. κύριε, ἡ μνᾶ σου προσειργάσατο δέκα μνᾶς. Καὶ εἶπεν αὐτῷ. εὖ ἀγαθὲ δοῦλε, ὅτι ἐν ἐλαχίστῳ πιστὸς ἐγένου. ἴσθι ἐξουσίαν ἔχων ἐπάνω δέκα πόλεων. Καὶ ἦλθεν ὁ δεύτερος, λέγων κύριε, ἡ μνᾶ σου ἐποίησε πέντε μνᾶς. εἶπε δὲ καὶ τούτῳ, καὶ σὺ γίνου ἐπάνω πέντε πόλεων. Καὶ ἕτερος ἦλθε, λέγων κύριε, ἰδοὺ ἡ μνᾶ σου, ἣν εἶχον ἀποκειμένην ἐν σουδαρίῳ. ἐφοβούμην γάρ σε, ὅτι ἄνθρωπος αὐστηρὸς εἶ. αἴρεις, ὃ οὐκ ἔθηκας, καὶ θερίζεις, ὃ οὐκ ἔσπειρας. Λέγει δὲ αὐτῷ, ἐκ τοῦ στόματός σου κρινῶ σε πονηρὲ δοῦλε. ἤδεις ὅτι ἐγὼ ἄνθρωπος αὐστηρός εἰμι, αἴρων ὃ οὐκ ἔθηκα, καὶ θερίζων, ὃ οὐκ ἔσπειρα. Καὶ διὰ τί οὐκ ἔδωκας τὸ ἀργύριόν μου ἐπὶ τράπεζαν, κἀγὼ ἐλθὼν σὺν τόκῳ ἂν ἔπραξα αὐτό; Καὶ τοῖς παρεστῶσιν, εἶπεν, ἄρατε ἀπ' αὐτοῦ τὴν μναν, καὶ δότε τῷ τὰς δέκα μνᾶς ἔχοντι. Καὶ εἶπον αὐτῷ κύριε, ἔχει δέκα μνᾶς. Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι παντὶ τῷ ἔχοντι δοθήσεται. σλ'. β.
ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. Πλὴν τοὺς ἐχθρούς μου σλά. ί.
ἐκείνους, τοὺς μὴ θελήσαντάς με βασιλεῦσαι ἐπ' αὐτοὺς, ἀγάγετε ὧδε, καὶ κατασφάξατε ἔμπροσθέν μου. Καὶ εἰπὼν ταῦτα, ἐπορεύετο ἔμπροσθεν ἀναβαίνων εἰς Ἱεροσόλυμα. ι'.

Σαββάτῳ, ί.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. νά.

Εἶπεν οὖν τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. Ἰδοὺ δίδωμι ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφεων καὶ σκορπίων, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδικήσῃ. Πλὴν ἐν τούτῳ μὴ χαίρετε, ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῖν ὑποτάσσεται. χαίρετε δὲ ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγράφη ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ρι'. ἠγαλλιάσατο τῷ πνεύματι ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν. ἐξομολογοῦμαί σοι πάτερ, κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις. Ναὶ ὁ πάτερ, ὅτι οὕτως ἐγένετο εὐδοκία ἔμπροσθέν σου.

Κυριακῇ, ί.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. οά.

Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ, Ἦν διδάσκων ὁ Ἰησοῦς ρξ'. β.
ἐν μιᾷ τῶν συναγωγῶν ἐν τοῖς σάββασι. καὶ ἰδοὺ γυνὴ ἦν, πνεῦμα ἔχουσα ἀσθενείας, ἔτη δέκα καὶ ὀκτώ. καὶ ἦν συγκύπτουσα, καὶ μὴ δυναμένη ἀνακύψαι εἰς τὸ παντελές. Ἰδὼν δὲ αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς

ὁ ἰῆς ωρσεφώνησε, ϗ εἶπεν αὐτῇ. γύναι ἀπολέλυσαι τῆς ἀσθενείας σου, Και ἐπέθηκεν αὐτῇ τὰς χεῖρας, ϗαὶ ωαραχρῆμα ἀνωρθώθη, ϗαὶ ἐδόξαζε τὸν θεόν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος ἀγανακτῶν, ὅτι τῷ σαββάτῳ ἐθεραπεύσεν ὁ ἰῆς, ἔλεγε τῷ ὄχλῳ· ἓξ ἡμέραι εἰσὶν, ἐν αἷς δεῖ ἐργάζεσθαι. ἐν ταύταις οὖν ἐρχόμενοι θεραπεύεσθε, ϗ μὴ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου. Ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ ὁ κς, ϗ εἶπεν. Ὑποκριταί, ἕκαστος ὑμῶν τῷ σαββάτῳ οὐ λύει τὸν βοῦν αὐτοῦ, ἢ τὸν ὄνον ἀπὸ τῆς φάτνης, ϗ ἀπαγαγὼν ποτίζει; ταύτην δὲ θυγατέρα ἀβραὰμ οὖσαν, ἣν ἔδησεν ὁ σατανᾶς, ἰδοὺ δέκα ϗ ὀκτὼ ἔτη, οὐκ ἔδει λυθῆναι ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ τούτου τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου; Καὶ ταῦτα λέγοντος αὐτοῦ, κατησχύνοντο πάντες οἱ ἀντικείμενοι αὐτῷ. ϗ πᾶς ὁ ὄχλος ἔχαιρεν, ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἐνδόξοις τοῖς γινομένοις ὑπ' αὐτοῦ.

ψλεὶ τῆς ἐχούσης πνεῦμα ἀσθενείας. μ ή.

ι Θ'.

Τῇ β'. τῆς ια'. ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κτ Λουκᾶ. ϛ ζ'.

Ω καιρῷ ἐκείνῳ, Ἐγγίζοντος τοῦ ἰησοῦ τῇ καταβάσει τοῦ ὄρους τῶν ἐλαιῶν, ἤρξατο ἅπαν τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν, χαίροντες αἰνεῖν τὸν θεὸν φωνῇ μεγάλῃ ωερὶ πασῶν ὧν εἶδον δυνάμεων, λέγοντες. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος βασιλεὺς ἐν ὀνόματι κυ, εἰρήνη ἐν οὐρανῷ, ϗαὶ δόξα ἐν ὑψίστοις. Καί τινες τῶν φαρισαίων ἀπὸ τοῦ ὄχλου, εἶπον ωρὸς αὐτὸν, διδάσκαλε, ἐπιτίμησον τοῖς μαθηταῖς σου. Καὶ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς. λέγω ὑμῖν, ἐὰν οὗτοι σιωπήσωσιν, οἱ λίθοι κεκράξονται. Καὶ ὡς ἤγγισεν, ἰδὼν τὴν πόλιν, ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτῇ λέγων. ὅτι εἰ ἔγνως ϗ σὺ, ϗαὶ γε ἐν τῇ ἡμέρᾳ σου ταύτῃ, τὰ ωρὸς εἰρήνην σοι, νῦν δὲ ἐκρύβη ἀπὸ ὀφθαλμῶν σου, ὅτι ἥξουσιν ἡμέραι ἐπὶ σὲ, ϗ ωαρεμβαλοῦσιν οἱ ἐχθροί σου, χάρακάσοι, ϗαὶ ωερικυκλώσουσί σε. ϗαὶ συνέξουσί σε ωάντοθεν, ϗ ἐδαφιοῦσί σε, ϗ τὰ τέκνα σου ἐν σοὶ, ϗ οὐκ ἀφήσουσιν ἐν σοὶ λίθον ἐπὶ λίθῳ, ἀνθ' ὧν οὐκ ἔγνως τὸν καιρὸν τῆς ἐπισκοπῆς σου.

σλζ'. β'.

ι Θ'.

Τῇ γ'. τῆς ια'. ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κτ Λουκᾶ. μ ή.

Ω καιρῷ ἐκείνῳ, Εἰσελθὼν ὁ ἰῆς εἰς τὸ ἱερὸν, ἤρξατο ἐκβάλλειν τοὺς ωωλοῦντας ἐν αὐτῷ, ϗ ἀγοράζοντας, λέγων αὐτοῖς. γέγραπται ὁ οἶκός μου, οἶκος ωροσευχῆς ἐστιν. ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ἐποιήσατε σπήλαιον λῃστῶν. Καὶ ἦν διδάσκων τὸ καθ' ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ. οἱ δὲ ἀρχιερεῖς ϗ οἱ γραμματεῖς, ἐζήτουν αὐτὸν ἀπολέσαι, ϗαὶ οἱ ωρῶτοι τοῦ λαοῦ. ϗ οὐχ' εὕρισκον, τὸ τί ποιήσουσιν. ὁ λαὸς γὰρ ἅπας ἐξεκρέματο αὐτοῦ ἀκούων.

σλη. ά.

σλθ. ά.

κ'.

Τῇ δ'. τῆς ια'. ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κτ Λουκᾶ. ν θ'.

Ω καιρῷ ἐκείνῳ, διδάσκοντος τοῦ ἰησοῦ τὸν λαὸν ἐν τῷ ἱερῷ, ϗ εὐαγγελιζομένου, ἐπέστησαν οἱ ἀρχιερεῖς, ϗ οἱ γραμματεῖς, σὺν τοῖς ωρεσβυτέροις, ϗ εἶπον ωρὸς αὐτὸν, λέγοντες. εἰπὲ ἡμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; ἢ τίς ἐστιν ὁ δούς σοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην; Ἀποκριθεὶς δὲ, εἶπε ωρὸς αὐτούς. ἐρωτήσω ὑμᾶς κἀγὼ ἕνα λόγον, ϗ εἴπατέ μοι. Τὸ βάπτισμα ἰωάννου, ἐξ οὐρανοῦ ἦν, ἢ ἐξ ἀνθρώπων; Οἱ δὲ συνελογίσαντο ωρὸς ἑαυ-

σμ. β'.

ψλεὶ τῆς ἐπερωτησάσης αὐτὸν ἢ κὶ ἀρχιερέων ἢ γραμματέων. ξ θ'.

ἑαυτοῦ, λέγοντες, ὅτι ἐὰν εἴπωμεν ἐξ ἀνθ, ἐρεῖ, διὰ τί οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ; ἐὰν δὲ εἴπωμεν, ἐξ ἀνῶν, πᾶς ὁ λαὸς, καταλιθάσει ἡμᾶς, πεπεισμένος γάρ ἐστιν, ἰωάννην προφήτην εἶναι. Καὶ ἀπεκρίθησαν, μὴ εἰδέναι πόθεν. Καὶ ὁ Ἰς εἶπεν αὐτοῖς. οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν, ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ. κ'.

Τῇ ε'. τῆς ιά. ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κτ' Λουκᾶ. ρ'.

Γῆπεν ὁ Ἰς τὴν παραβολὴν ταύτην. Ἄνθρωπός τις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα, καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησε χρόνους ἱκανούς· καὶ ἐν τῷ καιρῷ, ἀπέστειλε πρὸς τοὺς γεωργοὺς δοῦλον, ἵνα ἀπὸ τοῦ καρποῦ τοῦ ἀμπελῶνος, δώσωσιν αὐτῷ. Οἱ δὲ γεωργοὶ, δείραντες αὐτὸν, ἐξαπέστειλαν κενόν. Καὶ προσέθετο πέμψαι ἕτερον δοῦλον. οἱ δὲ κἀκεῖνον δείραντες, καὶ ἀτιμάσαντες, ἐξαπέστειλαν κενόν. Καὶ προσέθετο πέμψαι τρίτον. οἱ δὲ καὶ τοῦτον τραυματίσαντες, ἐξέβαλον. Εἶπε δὲ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος, Τί ποιήσω; πέμψω τὸν υἱόν μου τὸν ἀγαπητόν, ἴσως τοῦτον ἰδόντες ἐντραπήσονται. ἰδόντες δὲ αὐτὸν οἱ γεωργοὶ, διελογίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς, λέγοντες, Οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος, δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτὸν, ἵνα ἡμῶν γένηται ἡ κληρονομία. Καὶ ἐκβαλόντες ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος ἀπέκτειναν. Τί οὖν ποιήσει αὐτοῖς ὁ κς τοῦ ἀμπελῶνος; ἐλεύσεται καὶ ἀπολέσει τοὺς γεωργοὺς τούτους, καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις. Ἀκούσαντες δὲ εἶπον· μὴ γένοιτο. Ὁ δὲ ἐμβλέψας αὐτοῖς εἶπε. Τί οὖν ἐστὶ τὸ γεγραμμένον τοῦτο, λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας; Πᾶς ὁ πεσὼν ἐπ' ἐκεῖνον τὸν λίθον, συνθλασθήσεται· ἐφ' ὃν δ' ἂν πέσῃ, λικμήσει αὐτόν. σμά. β. Περὶ τοῦ ἀμπελῶνος, παραβολὴ β'. ιβ'.

Τῇ παρασκευῇ, τ' ιά. ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κτ' Λουκᾶ. ρά.

Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ, Ἐζήτουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς, ἐπιβαλεῖν ἐπὶ τὸν Ἰησοῦν τὰς χεῖρας ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, καὶ ἐφοβήθησαν τὸν λαόν. ἔγνωσαν γὰρ ὅτι πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν ἔλεγε. Καὶ παρατηρήσαντες, ἀπέστειλαν ἐγκαθέτους, ὑποκρινομένους ἑαυτοὺς δικαίους εἶναι, ἵνα ἐπιλάβωνται αὐτοῦ λόγου, εἰς τὸ παραδοῦναι αὐτὸν τῇ ἀρχῇ καὶ τῇ ἐξουσίᾳ τοῦ ἡγεμόνος. Καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν, λέγοντες, Διδάσκαλε οἴδαμεν, ὅτι ὀρθῶς λέγεις καὶ διδάσκεις, καὶ οὐ λαμβάνεις πρόσωπον, ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ θεοῦ διδάσκεις, ἔξεστιν ἡμῖν καίσαρι φόρον δοῦναι, ἢ οὔ; Κατανοήσας δὲ αὐτῶν τὴν πανουργίαν, εἶπε πρὸς αὐτούς. τί με πειράζετε; ἐπιδείξατέ μοι δηνάριον, τίνα ἔχει εἰκόνα καὶ ἐπιγραφήν; Ἀποκριθέντες δὲ εἶπον, καίσαρος. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Ἀπόδοτε οὖν τὰ καίσαρος καίσαρι, καὶ τὰ τοῦ θεοῦ, τῷ θεῷ. Καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἐπιλαβέσθαι αὐτοῦ ῥήματος, ἐναντίον τοῦ λαοῦ· καὶ θαυμάσαντες ἐπὶ τῇ ἀποκρίσει αὐτοῦ, ἐσίγησαν. ρμβ'. α. ρμγ'. β.

Σαββάτῳ, ια'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶ. ξζ'.

Ἶπεν ὁ Ἰς, Μὴ φοβοῦ τὸ μικρὸν ποίμνιον. ὅτι εὐδόκησεν ὁ πατὴρ ὑμῶν δοῦναι ὑμῖν τὴν βασιλείαν. Πώλησον ρνά. ί. νβ'. β'.

Ψαλμ. ριζ'.

Περὶ τῆς ἐγκαθέτων διὰ τῶν Γησοῦ. σά.

ρνγ΄. σατε τὰ ὑπάρχοντα ὑμῶν, καὶ δότε
ε΄. ἐλεημοσύνην. Ποιήσατε ἑαυτοῖς βαλαντια μὴ παλαιούμενα, θησαυρὸν ἀνέκλειπτον ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ὅπου κλέπτης οὐκ ἐγγίζει, οὐδὲ σὴς διαφθείρει.
ρνδ΄. Ὅπου γάρ ἐστιν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ
ι΄. καὶ ἡ καρδία ὑμῶν ἔσται. Ἔστωσαν ὑμῶν αἱ ὀσφύες περιζωσμέναι, καὶ οἱ λύχνοι καιόμενοι, καὶ ὑμεῖς ὅμοιοι ἀνθρώποις, προσδεχομένοις τὸν κύριον ἑαυτῶν, ποτὲ ἀναλύσει ἐκ τῶν γάμων, ἵνα
ρνε΄. ἐλθόντος καὶ κρούσαντος, εὐθέως ἀνοίξωσιν
ά. αὐτῷ. Μακάριοι οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι, οὓς ἐλθὼν ὁ κύριος εὑρήσει γρηγοροῦντας, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι περιζώσεται καὶ ἀνακλινεῖ αὐτοὺς, καὶ παρελθὼν διακονήσει αὐτοῖς. Καὶ ἐὰν ἔλθῃ ἐν τῇ δευτέρᾳ φυλακῇ, καὶ ἐν τῇ τρίτῃ φυλακῇ
ἔλθῃ, καὶ εὕρῃ οὕτως, μακάριοί εἰσιν οἱ κ΄.
ρνϛ΄. δοῦλοι ἐκεῖνοι. Τοῦτο δὲ γινώσκετε, ὅτι
β. εἰ ᾔδει ὁ οἰκοδεσπότης, ποίᾳ ὥρᾳ ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν ἄν, καὶ οὐκ ἂν ἀφῆκε διορυγῆναι τὸν οἶκον αὐτοῦ. Καὶ
ιδ΄. ὑμεῖς οὖν γίνεσθε ἕτοιμοι, ὅτι ᾗ ὥρᾳ οὐ δοκεῖτε, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

Κυριακῇ, ιά.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. οϛ΄.

Ἶπεν ὁ κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην. Ἀνθρώπου τινὸς ἐποίησε δεῖπνον μέγα, καὶ ἐκάλεσε πολλούς, καὶ ἀπέστειλε τὸν δοῦλον αὐτοῦ τῇ ὥρᾳ τοῦ δείπνου, εἰπεῖν τοῖς κεκλημένοις, ἔρχεσθε, ὅτι ἤδη ἕτοιμά
ρπά. ἐστι πάντα. Καὶ ἤρξαντο ἀπὸ μιᾶς παραιτεῖσθαι πάντες. Ὁ πρῶτος εἶπεν
Περὶ τῶν κεκλημένων εἰς τὸ δεῖπνον ά΄. αὐτῷ, ἀγρὸν ἠγόρασα, καὶ ἔχω ἀνάγκην ἐξελθεῖν καὶ ἰδεῖν αὐτόν, ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρητημένον. Καὶ ἕτερος εἶπε. Ζεύγη βοῶν ἠγόρασα πέντε, καὶ πορεύομαι δοκιμάσαι αὐτά· ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρητημένον. Καὶ ἕτερος εἶπε. γυναῖκα ἔγημα, καὶ διὰ τοῦτο, οὐ δύναμαι ἐλθεῖν. Καὶ προσγνοὺς ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, ἀπήγγειλε τῷ κυρίῳ αὐτοῦ ταῦτα. Τότε ὀργισθεὶς ὁ οἰκοδεσπότης, εἶπε τῷ δούλῳ αὐτοῦ, ἔξελθε ταχέως εἰς τὰς πλατείας καὶ ῥύμας τῆς πόλεως, καὶ τοὺς πτωχοὺς, καὶ ἀναπήρους, καὶ τυφλοὺς, καὶ χωλοὺς, εἰσάγαγε ὧδε. Καὶ εἶπεν ὁ δοῦλος, κύριε, γέγονεν ὡς ἐπέταξας, καὶ ἔτι τόπος ἐστί. Καὶ εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τὸν δοῦλον, ἔξελθε εἰς τὰς ὁδοὺς, καὶ φραγμοὺς, καὶ ἀνάγκασον εἰσελθεῖν, ἵνα γεμισθῇ ὁ οἶκός μου. Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν κεκλημένων, γεύσεταί μου τοῦ δείπνου. Πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοὶ, ὀλίγοι δὲ, ἐκλεκτοί.

Περὶ τοῦ λέγεται τὴν πανσεπτὴν ἡμέραν τῆς ἁγίας πεντηκοστῆς.

Τῇ β΄. τῆς ι΄. ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. ρβ΄.

Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ. Προσελθόντες τῷ Ἰησοῦ τινὲς τῶν σαδδουκαίων, οἱ ἀντιλέγοντες ἀνάστασιν μὴ εἶναι, ἐπηρώτησαν αὐτὸν, λέγοντες. διδάσκαλε, Μωσῆς ἔγραψεν ἡμῖν. ἐάν τινος ἀδελφὸς ἀποθάνῃ, ἔχων γυναῖκα, καὶ οὗτος ἄτεκνος ἀποθάνῃ, ἵνα ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, λάβῃ τὴν γυναῖκα, καὶ ἐξαναστήσῃ σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. Ἑπτὰ οὖν ἀδελφοὶ ἦσαν, καὶ ὁ πρῶτος λαβὼν γυναῖκα, ἀπέθανεν ἄτεκνος. καὶ ἔλαβεν ὁ δεύτερος τὴν γυναῖκα, καὶ οὗτος ἀπέθανεν ἄτεκνος. καὶ ὁ τρίτος ἔλαβεν αὐτήν. ὡσαύτως δὲ οἱ ἑπτὰ, καὶ οὐ κατέλιπον τέκνα, καὶ ἀπέθανον. ὕστερον δὲ πάντων, ἀπέ-

Περὶ τῆς σαδδουκαίων. ρβ.

ἀπέθανε ϗ ἡ γυνὴ. Ἐν τῇ οὖν ἀναςάσει, τίνος αὐτῶν γίνεται γυνή; οἱ γὰρ ἑπτὰ, ἔσχον αὐτὴν γυναῖκα. Καὶ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰς· οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου γαμοῦσι ϗ ἐκγαμίζονται· οἱ δὲ καταξιωθέντες τοῦ αἰῶνος ἐκείνου τυχεῖν, καὶ τῆς ἀναςάσεως τῆς ἐκ νεκρῶν, οὔτε γαμοῦσιν, οὔτε ἐκγαμίζονται· οὔτε γὰρ ἀποθανεῖν ἔτι δύνανται, ἰσάγγελοι γάρ εἰσι, ϗ υἱοί εἰσι τοῦ θεοῦ, τῆς ἀναςάσεως υἱοὶ ὄντες. Ὅτι δὲ ἐγείρονται οἱ νεκροὶ, καὶ Μωϋσῆς ἐμήνυσεν ἐπὶ τῆς βάτου ὡς λέγει, κύριον τὸν θεὸν Ἀβραὰμ, καὶ τὸν θεὸν Ἰσαὰκ, ϗ τὸν θεὸν Ἰακὼβ, Θεὸς δὲ οὐκ ἔστι νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων. πάντες γὰρ αὐτῷ ζῶσιν. Ἀποκριθέντες δέ τινες τῶν γραμματέων, εἶπον. διδάσκαλε, καλῶς εἶπας. Οὐκέτι γὰρ ἐτόλμων, ἐπερωτᾶν αὐτὸν οὐδέν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς, πῶς λέγουσι, τὸν Χν εἶναι Δαβὶδ υἱόν; ϗ αὐτὸς ὁ Δαβὶδ λέγει ἐν βίβλῳ ψαλμῶν, εἶπεν ὁ Κς τῷ Κῳ μου κάθου ἐκ δεξιῶν μου. ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. Δαβὶδ οὖν Χν αὐτὸν καλεῖ, ϗ πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἐστιν.

Τῇ γ. τῆς ιβ. ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. ρϙ.

Εἶπεν ὁ Κς τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. Προσέχετε ἀπὸ τῶν γραμματέων. Θελόντων γὰρ ἐν στολαῖς περιπατεῖν, ϗ φιλούντων ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς, καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς, ϗ πρωτοκλισίας ἐν τοῖς δείπνοις· οἱ κατεσθίοντες τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, καὶ προφάσει μακρὰ προσευχόμενοι· οὗτοι λήψονται περισσότερον κρίμα. Καθίσας δὲ ὁ Κς κατέναντι τοῦ γαζοφυλακίου, ἐθεώρει πῶς ὁ ὄχλος βάλλει χαλκὸν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον· καὶ πολλοὶ πλούσιοι ἔβαλλον πολλά. Ἐλθοῦσα δὲ μία χήρα πτωχὴ, ἔβαλε λεπτὰ δύο, ὅ ἐστι κοδράντης. Καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἡ χήρα αὕτη ἡ πτωχὴ πλεῖον πάντων ἔβαλε τῶν βαλλόντων εἰς τὸ γαζοφυλάκιον. Πάντες γὰρ ἐκ τοῦ περισσεύοντος αὐτοῖς ἔβαλον εἰς τὰ δῶρα· αὕτη δὲ ἐκ τοῦ ὑστερήματος αὐτῆς πάντα ὅσα εἶχε ἔβαλε, ὅλον τὸν βίον αὐτῆς. Τινὲς δὲ τῶν μαθητῶν λεγόντων περὶ τοῦ ἱεροῦ, ὅτι λίθοις καλοῖς καὶ ἀναθήμασι κεκόσμηται, εἶπε. Ταῦτα ἃ θεωρεῖτε, ἐλεύσονται ἡμέραι, ἐν αἷς οὐκ ἀφεθήσεται λίθος ἐπὶ λίθῳ, ὃς οὐ καταλυθήσεται. Ἐπηρώτησαν δὲ αὐτὸν, λέγοντες. διδάσκαλε, πότε οὖν ταῦτα ἔσται, ϗ τί τὸ σημεῖον, ὅταν μέλλῃ ταῦτα γίνεσθαι; Ὁ δὲ εἶπε. Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε. Ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος, ἐπὶ ἔθνος, ϗ βασιλεία, ἐπὶ βασιλείαν. σεισμοί τε μεγάλοι κατὰ τόπους, ϗ λιμοὶ, καὶ λοιμοὶ ἔσονται, φόβητρά τε ϗ σημεῖα ἀπ' οὐρανοῦ μεγάλα ἔσται. Ὅταν δὲ ἴδητε κυκλούμενον ὑπὸ στρατοπέδων τὴν Ἰλήμ, τότε γνῶτε, ὅτι ἤγγικεν ἡ ἐρήμωσις αὐτῆς. Τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη, ϗ οἱ ἐν μέσῳ αὐτῆς, ἐκχωρείτωσαν. ϗ οἱ ἐν ταῖς χώραις, μὴ εἰσερχέσθωσαν εἰς αὐτὴν, ὅτι ἡμέραι ἐκδικήσεως αὗταί εἰσι, τοῦ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα. Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις, καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡ-

μέραις. ἔσαι γὰρ ἀνάγκη μεγάλη ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ὀργὴ ἐν τῷ λαῷ τούτῳ, καὶ πεσοῦνται στόματι μαχαίρας, καὶ αἰχμαλωτισθήσονται, εἰς πάντα τὰ ἔθνη. καὶ ἰερουσαλὴμ ἔσαι πατουμένη ὑπὸ ἐθνῶν, ἄχρι πληρωθῶσι καιροὶ ἐθνῶν.

ΚΑ.

Τῇ ε. τῆς ιβ. ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. ρζ.

Ἶπεν ὁ κς τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. Ἀνακύψατε, καὶ ἐπάρατε τὰς κεφαλὰς ὑμῶν, διότι ἐγγίζει ἡ ἀπολύτρωσις ὑμῶν. Καὶ εἶπε παραβολὴν αὐτοῖς. Ἴδετε τὴν συκῆν, καὶ πάντα τὰ δένδρα, ὅταν προβάλωσιν ἤδη βλέποντες, ἀφ' ἑαυτῶν, γινώσκετε, ὅτι ἤδη ἐγγὺς τὸ θέρος ἐστίν. οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴδητε ταῦτα γινόμενα, γινώσκετε ὅτι ἐγγύς ἐστιν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη, ἕως ἂν πάντα γένηται. Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου, οὐ μὴ παρέλθωσιν.

ΚΒ.

Τῇ παρασκευῇ, τῆς ιβ. ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. ρη.

Ὢν καιρῷ ἐκείνῳ, Ἦν διδάσκων ὁ ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ τὰς ἡμέρας, τὰς δὲ νύκτας ἐξερχόμενος, ηὐλίζετο εἰς τὸ ὄρος τὸ καλούμενον ἐλαιῶν. καὶ πᾶς ὁ λαὸς, ὠρθίζε πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ, ἀκούειν αὐτοῦ. Ἦγγιζε δὲ ἡ ἑορτὴ τῶν ἀζύμων, ἡ λεγομένη πάσχα. καὶ ἐζήτουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς, τὸ πῶς ἀνέλωσιν αὐτόν. ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν λαόν. Εἰσῆλθε δὲ ὁ σατανᾶς, εἰς ἰούδαν, τὸν ἐπικαλούμενον ἰσκαριώτην, ὄντα ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δώδεκα καὶ ἀπελθών, συνελάλησε τοῖς ἀρχιε-

ρεῦσι καὶ στρατηγοῖς, τὸ πῶς αὐτὸν παραδῶ αὐτοῖς, καὶ ἐχάρησαν, καὶ συνέθεντο ἀυτῷ ἀργύρια δοῦναι, καὶ ἐξωμολόγησε, καὶ ἐζήτει εὐκαιρίαν τοῦ παραδοῦναι αὐτὸν αὐτοῖς, ἄτερ ὄχλου. Ἦλθε δὲ ἡ ἡμέρα τῶν ἀζύμων, ἐν ᾗ ἔδει θύεσθαι τὸ πάσχα, καὶ ἀπέστειλε πέτρον, καὶ ἰωάννην, εἰπών. πορευθέντες, ἑτοιμάσατε ἡμῖν τὸ πάσχα, ἵνα φάγωμεν.

ΙΓ.

Σαββάτῳ, ι β.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. ο β'.

Ἶπεν ὁ κς, τὴν παραβολὴν ταύτην. ρξζ. β'.

Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν, κόκκῳ σινάπεως, ὃν λαβὼν ἄνθρωπος, ἔβαλεν εἰς κῆπον ἑαυτοῦ, καὶ ηὔξησε, καὶ ἐγένετο εἰς δένδρον μέγα. καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, κατεσκήνωσεν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ. Πάλιν εἶπε, τίνι ὁμοιώσω τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ; Ὁμοία ἐστὶ, ζύμῃ, ἣν λαβοῦσα γυνὴ, ἔκρυψεν εἰς ἀλεύρου σάτα τρία, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον. Καὶ διεπορεύετο κατὰ πόλεις καὶ κώμας διδάσκων, καὶ πορείαν ποιούμενος εἰς ἰερουσαλήμ. Εἶπε δέ τις αὐτῷ. κε, εἰ ὀλίγοι οἱ σωζόμενοι; Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς. ἀγωνίζεσθε εἰσελθεῖν διὰ τῆς στενῆς πύλης. ὅτι πολλοί λέγω ὑμῖν, ζητήσουσιν εἰσελθεῖν, καὶ οὐκ ἰσχύσουσιν. ἀφ' οὗ ἂν ἐγερθῇ ὁ οἰκοδεσπότης, καὶ ἀποκλείσῃ τὴν θύραν, καὶ ἄρξησθε ἔξω ἑστάναι, καὶ κρούειν τὴν θύραν, λέγοντες κε, κε, ἄνοιξον ἡμῖν, καὶ ἀποκριθεὶς, ἐρεῖ ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς, πόθεν ἐστέ. Τότε ἄρξεσθε λέγειν, ἐφάγομεν ἐνώπιόν σου, καὶ ἐπίομεν, καὶ

ἐν

SISMANOGLIO

ἐν ταῖς πλατείαις ἡμῶν ἐδίδαξας. καὶ
ἐρεῖ, λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς, πό-
θεν ἐστέ. ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ
ρο β. ἐργάται τῆς ἀδικίας. Ἐκεῖ ἔσται ὁ
ε'. κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόν-
των. Ὅταν ὄψεσθε Ἀβραὰμ, καὶ
Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακὼβ, καὶ πάντας τοὺς προ-
φήτας ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ, ὑμᾶς δὲ
ἐκβαλλομένους ἔξω, καὶ ἥξουσιν ἀπὸ
ιζ'. ἀνατολῶν, καὶ δυσμῶν, καὶ βορρᾶ, καὶ
νότου, καὶ ἀνακλιθήσονται ἐν τῇ βασι-
λείᾳ τοῦ θεοῦ.

Κυριακῇ, ιβ'.
Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ, Εἰσερχομένου τοῦ Ἰησοῦ
εἰς πίνακά τινα, ἀπεκρίθησαν αὐτῷ δέ-
κα λεπροὶ ἄνδρες, οἱ ἔστησαν πόρρω-
θεν. καὶ αὐτοὶ ἦραν φωνὴν, λέγον-
τες. Ἰησοῦ ἐπιστάτα, ἐλέησον ἡμᾶς.
Καὶ ἰδὼν, εἶπεν αὐτοῖς, πορευθέντες,
ἐπιδείξατε ἑαυτοὺς τοῖς ἱερεῦσι. Καὶ
ἐγένετο ἐν τῷ ὑπάγειν αὐτοὺς, ἐκαθα-
ρίσθησαν. Εἷς δὲ ἐξ αὐτῶν, ἰδὼν ὅτι
ἰάθη, ὑπέστρεψε μετὰ φωνῆς μεγάλης
δοξάζων τὸν θεόν. καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρό-
σωπον παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ, εὐχαρι-
στῶν αὐτῷ. καὶ αὐτὸς ἦν Σαμαρείτης.
Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, οὐχὶ οἱ
δέκα ἐκαθαρίσθησαν; οἱ δὲ ἐννέα, ποῦ;
οὐχ εὑρέθησαν ὑποστρέψαντες δοῦναι
δόξαν τῷ θεῷ, εἰ μὴ ὁ ἀλλογενὴς οὗτος;
η'. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ἀναστὰς πορεύου, ἡ πίστις
σου σέσωκέ σε.

Τῇ β'. τῆς γ'. ἑβδομάδος.
Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθον, οἱ Φαρισαῖοι
πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἤρξαντο συζητεῖν αὐ-

τῷ, ζητοῦντες παρ' αὐτοῦ σημεῖον ἀπὸ
γ'. τοῦ οὐρανοῦ, πειράζοντες αὐτόν. Καὶ ἀνα- ο ά.
στενάξας τῷ πνεύματι αὐτοῦ, λέγει. τί ἡ
γενεὰ αὕτη, σημεῖον ἐπιζητεῖ; ἀμὴν Ἀπὸ τὰς
λέγω ὑμῖν, δοθήσε- τῇ γενεᾷ ταύ- παρού-
σας β'. μετα-
τῇ, σημεῖον. Καὶ ἀφεὶς αὐτοὺς, ἐμ- βάσης τῆ
βὰς πάλιν εἰς πλοῖον, ἀπῆλθεν εἰς τὸ μάρκου
πέραν. καὶ ἐπελάθοντο οἱ μαθηταὶ εἰς τὰς
αὐτοῦ, λαβεῖν ἄρτους, καὶ εἰ μὴ ἕνα ἄρ- ἑβδομά-
δας τῆ
τον, οὐκ εἶχον μεθ' ἑαυτῶν ἐν τῷ πλοίῳ. λικῆ ἐν
Καὶ διεστέλλετο αὐτοῖς, λέγων, ὁρᾶ- τῷ πέντε
ἡμέρας.
τε, βλέπετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φα- ο ά.
ρισαίων, καὶ τῆς ζύμης Ἡρῴδου. Καὶ διε- β.
λογίζοντο πρὸς ἀλλήλους λέγοντες, Περὶ τῆς
ὅτι ἄρτους οὐκ ἔχομεν. Καὶ γνοὺς ὁ ζύμης τῶν
Φαρισαίων. κβ.
Ἰησοῦς, λέγει αὐτοῖς. τί διαλογίζεσθε,
ὅτι ἄρτους οὐκ ἔχετε, οὔπω νοεῖτε
οὐδὲ συνίετε; ἔτι πεπωρωμένην ἔχε-
τε τὴν καρδίαν ὑμῶν; ὀφθαλμοὺς
ἔχοντες, οὐ βλέπετε; καὶ ὦτα ἔχοντες,
οὐκ ἀκούετε, Καὶ οὐ μνημονεύετε ὅτε
οὗ πέντε ἄρτους ἔκλασα εἰς τοὺς πεν-
τακισχιλίους; πόσους κοφίνους πλή-
ρεις κλασμάτων ἤρατε; Λέγουσιν αὐ-
τῷ, δώδεκα. Ὅτε δὲ τοὺς ἑπτὰ εἰς
τοὺς τετρακισχιλίους, πόσων σπυρίδων
πληρώματα κλασμάτων ἤρατε; Οἱ
δὲ εἶπον, ἑπτά. Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς,
η'. πῶς οὔπω νοεῖτε.

Τῇ γ'. τῆς γ'. ἑβδομάδος
Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. λδ'.

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ, Ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς πα'.
Βηθσαϊδὰ καὶ φέρουσιν αὐτῷ, τυφλόν, καὶ ι'.
παρακαλοῦσιν αὐτόν. ἵνα αὐτοῦ ἅψηται, Περὶ τῆς
θεραπείας
καὶ ἐπιλαβόμενος τῆς χειρὸς τοῦ τυ- τοῦ τυφλοῦ.
φλοῦ, ἐξήγαγεν αὐτὸν ἔξω τῆς κώμης· καὶ γ'.
πτύσας εἰς τὰ ὄμματα αὐτοῦ, ἐπιθεὶς

ποὺς χεῖρας αὐτῷ, ἐπηρώτα αὐτὸν, εἴ τι βλέπει; Καὶ ἀναβλέψας ἔλεγε, βλέπω τοὺς ἀνθρώπους, ὅτι ὡς δένδρα ὁρῶ περιπατοῦντας. Εἶτα, πάλιν ἐπέθηκε τὰς χεῖρας ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ ἐποίησεν αὐτὸν ἀναβλέψαι, καὶ ἀποκατεστάθη, καὶ ἐνέβλεψε τηλαυγῶς ἅπαντας. Καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, λέγων. μηδὲ εἰς τὴν κώμην εἰσέλθῃς, μηδὲ εἴπῃς τινὶ ἐν τῇ κώμῃ. η΄.

Τῇ δ΄. τῆς ιγ΄. ἑβδομάδος. Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. λς΄.

Ω καιρῷ ἐκείνῳ, Ἐπετίμησεν Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἵνα μηδενὶ λέγωσι περὶ αὐτοῦ, ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Χς. Καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτοὺς, ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθ, πολλὰ παθεῖν, καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων, καὶ τῶν ἀρχιερέων, καὶ τῶν γραμματέων, καὶ ἀποκτανθῆναι, καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας, ἀναστῆναι, καὶ παῤῥησίᾳ τὸν λόγον ἐλάλει. Καὶ προσλαβόμενος αὐτὸν ὁ Πέτρος, ἤρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ. Ὁ δὲ ἐπιστραφεὶς καὶ ἰδὼν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, ἐπετίμησε τῷ Πέτρῳ, λέγων, ὕπαγε ὀπίσω μου Σατανᾶ, ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων. Καὶ προσκαλεσάμενος τὸν ὄχλον, σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς, ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι.

Τῇ ε΄. τῆς ιγ΄. ἑβδομάδος. Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. λζ΄.

Ω καιρῷ ἐκείνῳ, Ἐκέρασαν οἱ μαθηταὶ τὸν λόγον τοῦ ιυ, πρὸς ἑαυτοὺς ζητοῦντες, τί ἐστι τὸ ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι. Καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν λέγοντες. ὅτι λέγουσιν οἱ γραμματεῖς, ὅτι ἠλίαν δεῖ ἐλθεῖν πρῶτον. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς. ἠλίας μὲν ἐλθὼν πρῶτον ἀποκαθιστᾷ πάντα καὶ πῶς γέγραπται ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθ, ἵνα πολλὰ πάθῃ, καὶ ἐξουδενωθῇ. Ἀλλὰ λέγω ὑμῖν, ὅτι καὶ ἠλίας ἐλήλυθε, καὶ ἐποίησαν αὐτῷ, ὅσα ἠθέλησαν, καθὼς γέγραπται ἐπ' αὐτόν. Καὶ ἐλθὼν πρὸς τοὺς μαθητὰς, εἶδεν ὄχλον πολὺν περὶ αὐτοὺς, καὶ γραμματεῖς συζητοῦντας αὐτοῖς. καὶ εὐθέως πᾶς ὁ ὄχλος, ἰδὼν αὐτὸν, ἐξεθαμβήθη, καὶ προστρέχοντες, ἠσπάζοντο αὐτόν. θ΄.

Τῇ ϛ΄. τῆς ιγ΄. ἑβδομάδος. Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. μά.

Ω καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ ιὸς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, εἰς Καπερναούμ. καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ γενόμενος, ἐπηρώτα αὐτοὺς, τί ἐν τῇ ὁδῷ πρὸς ἑαυτοὺς διελογίζεσθε; οἱ δὲ ἐσιώπων, πρὸς ἀλλήλους γὰρ διελέχθησαν ἐν τῇ ὁδῷ, τίς μείζων. Καὶ καθίσας, ἐφώνησε τοὺς δώδεκα, καὶ λέγει αὐτοῖς. εἴ τις θέλει πρῶτος εἶναι, ἔσται πάντων ἔσχατος, καὶ πάντων διάκονος. Καὶ λαβὼν παιδίον, ἔστησε αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτὸ, εἶπεν αὐτοῖς, ὃς ἐὰν ἓν τῶν τοιούτων παιδίων δέξηται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται. Καὶ ὃς ἐὰν ἐμὲ δέξηται, οὐκ ἐμὲ δέχεται, ἀλλὰ τὸν ἀποστείλαντά με. Ἀπεκρίθη δὲ αὐτῷ ὁ ἰωάννης, λέγων. διδάσκαλε, εἴδομέν τινα, ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐκβάλλοντα δαιμόνια, ὃς οὐκ ἀκο-

ε΄. ϛ΄. ζ΄. η΄. θ΄. ι΄.

πδ΄. ε΄.

τὸ αὐτὸ καὶ εἰς τὴν ἁγίαν ι΄. γνέτων ὁ

ια΄. β΄.

Περὶ τῶν διαλογιζομένων τίς μείζων. κζ΄.

κδ΄. κε΄. κϛ΄. κζ΄. κη΄.

ακολυθεῖ ἡμῖν, καὶ ἐκωλύσαμεν αὐτὸν, ὅτι οὐκ ἀκολυθεῖ ἡμῖν. Ὁ δὲ ἰς εἶπε, μὴ κωλύετε αὐτὸν, οὐδεὶς γάρ ἐστιν, ὃς ποιήσει δύναμιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μυ, καὶ δυνήσεται ταχὺ κακολογῆσαί με, ὃς γὰρ οὐκ ἔστι καθ' ὑμῶν, ὑπὲρ ὑμῶν ἐστιν. Ὃς γὰρ ἂν ποτίσῃ ὑμᾶς ποτήριον ὕδατος ἐν τῷ ὀνόματί μυ, ὅτι χριστοῦ ἐστε, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτυ. ιδ'.

Σαββάτῳ, ιγ'.

Ἐκ τυ κατὰ Λυκᾶν. οδ'.

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ. Εἰσῆλθε ὁ Ἰησοῦς εἰς οἶκον τινὸς τῶν ἀρχόντων τῶν Φαρισαίων, σαββάτῳ φαγεῖν ἄρτον. καὶ αὐτοὶ ἦσαν παρατηρούμενοι αὐτόν. καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπός τις ἦν ὑδρωπικὸς ἔμπροσθεν αὐτυ. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς τοὺς νομικοὺς καὶ Φαρισαίους, λέγων, εἰ ἔξεστι τῷ σαββάτῳ θεραπεύειν; οἱ δὲ ἡσύχασαν. καὶ ἐπιλαβόμενος, ἰάσατο αὐτὸν, καὶ ἀπέλυσε. καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτοὺς, εἶπε· τίνος ὑμῶν, ὄνος, ἢ βοῦς, εἰς φρέαρ ἐμπεσεῖται, καὶ οὐκ εὐθέως ἀναασπάσει αὐτὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τυ σαββάτου; καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἀνταποκριθῆναι αὐτῷ πρὸς ταῦτα. Ἔλεγε δὲ πρὸς τοὺς κεκλημένους παραβολὴν, ἐπέχων, πῶς τὰς πρωτοκλισίας ἐξελέγοντο, λέγων πρὸς αὐτούς. Ὅταν κληθῇς ὑπό τινος εἰς γάμους, μὴ κατακλιθῇς εἰς τὴν πρωτοκλισίαν, μήποτε ἔντιμότερός σου ᾖ κεκλημένος ὑπ' αὐτυ, καὶ ἐλθὼν ὁ σὲ καὶ αὐτὸν καλέσας, ἐρεῖσοί, δὸς τούτῳ τόπον, καὶ τότε ἄρξῃ μετ' αἰσχύνης τὸν ἔσχατον τόπον κατέχειν. Ἀλλ' ὅταν κληθῇς πορευθεὶς ἀνάπεσον εἰς τὸν ἔσχατον τόπον, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ὁ κεκληκώς σε, εἴπῃ σοι, φίλε, προσανάβηθι ἀνώτερον. τότε ἔσται σοι δόξα ἐνώπιον τῶν συνανακειμένων σοι. Ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν, ταπεινωθήσεται. καὶ ὁ ταπεινῶν ἑαυτὸν, ὑψωθήσεται. ιε'. ιθ'.

Κυριακῇ, ιγ'.

Ἐκ τῆς Λυκᾶ. μά.

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ, Ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ ἰῷ, πειράζων αὐτὸν, καὶ λέγων. διδάσκαλε ἀγαθὲ, τί ποιήσας, ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, τί με λέγεις ἀγαθὸν; οὐδεὶς ἀγαθὸς, εἰ μὴ εἷς ὁ θεός. Τὰς ἐντολὰς οἶδας. μὴ μοιχεύσῃς, μὴ φονεύσῃς, μὴ κλέψῃς, μὴ ψευδομαρτυρήσῃς. τίμα τὸν πατέρα σου, καὶ τὴν μητέρα σου. Ὁ δὲ εἶπε. ταῦτα πάντα, ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου. Ἀκούσας δὲ ταῦτα Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῷ. ἔτι ἓν σοι λείπει. πάντα ὅσα ἔχεις πώλησον, καὶ διάδος πτωχοῖς, καὶ ἕξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ, καὶ δεῦρο ἀκολούθει μοι. Ὁ δὲ ἀκούσας ταῦτα, περίλυπος ἐγένετο, ἦν γὰρ πλούσιος σφόδρα. Ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς περίλυπον γενόμενον, εἶπε. πῶς δυσκόλως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες, εἰσελεύσονται εἰς τὴν βασιλείαν τυ θευ. Εὐκοπώτερον γάρ ἐστι, κάμηλον διὰ τρυμαλιᾶς ῥαφίδος εἰσελθεῖν, ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τυ θεῦ εἰσελθεῖν. Εἶπον δὲ οἱ ἀκούσαντες. καὶ τίς δύναται σωθῆναι. Ὁ δὲ εἶπε, τὰ ἀδύνατα παρὰ ἀνθρώποις, δυνατά ἐστι παρὰ τῷ θεῷ. κδ'. κε'. κς'. κζ'.

Περὶ τυ μὴ ἀγαπᾶν φιλοπρωτοκλισίας. ιγ'.

Τῇ β'. τῆς ιδ'. ἑβδομάδος.
Ἐκ τῶ κ̅ Μάρκον.

Ι̅πεν ὁ κ̅ς, Ὃς ἐὰν σκανδαλίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τούτων τῶν πιστευόντων εἰς ἐμὲ, καλόν ἐστιν αὐτῷ μᾶλλον, εἰ περίκειται λίθος μυλικὸς περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ βέβληται εἰς τὴν θάλασσαν. Καὶ ἐὰν ὁ πούς σου σκανδαλίζῃ σε ρ̅ς. ἀπόκοψον αὐτὸν. καλόν σοί ἐστι, κυλλὸν εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν ἢ τοὺς δύο πόδας ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν, εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον. ρ̅α. ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ. καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται. Καὶ ἐὰν ὁ χείρ σου σκανδαλίζῃ σε, ἀπόκοψον αὐτὸν. καλόν σοί ἐστιν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν κυλλὸν, ἢ τὰς δύο χεῖρας ἔχοντα ἀπελθεῖν εἰς τὴν γέενναν, εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον, ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ, καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται. Καὶ ἐὰν ὁ ὀφθαλμός σου σκανδαλίζῃ σε, ἔκβαλε αὐτόν. καλόν σοί ἐστι, μονόφθαλμον εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ, ἢ τοὺς δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα, βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός, ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ, καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται. Πᾶς γὰρ πυρὶ ρ̅ς. β̅. ἁλισθήσεται, καὶ πᾶσα θυσία, ἁλὶ ἁλισθήσεται. Καλὸν τὸ ἅλας. ἐὰν δὲ τὸ ἅλας ἄναλον γένηται, ἐν τίνι αὐτὸ ἀρτύσετε, ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς ἅλας. καὶ εἰρηνεύετε ἐν ἀλλήλοις. Καὶ ἐκεῖθεν ρ̅γ. ἀναστὰς, ἔρχεται εἰς τὰ ὅρια τῆς Ἰουδαίας, διὰ τοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ συμπορεύονται πάλιν ὄχλοι πρὸς αὐτὸν. καὶ ὡς εἰώθει πάλιν ἐδίδασκεν αὐτούς.

Τῇ γ'. τῆς ιδ'. ἑβδομάδος.
Ἐκ τῶ κ̅ Μάρκον.

Περὶ τ̅ ἐπερωτησάντων τὸν κύριον εἰ ἔξεστιν ἀπολῦσαι γυναῖκα.

Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, προσελθόντες οἱ Φαρισαῖοι τῷ Ἰησοῦ, ἐπηρώτησαν αὐτὸν εἰ ἔξεστιν ἀνδρὶ, γυναῖκα ἀπολῦσαι, πειράζοντες αὐτόν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς ιη̅ ἢ. εἶπεν αὐτοῖς, Τί ὑμῖν ἐνετείλατο Μωσῆς, Οἱ δὲ εἶπον. Μωσῆς ἐπέτρεψε, ρ̅γ. βιβλίον ἀποστασίου γράψαι καὶ ἀπολῦσαι. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς, Πρὸς τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἔγραψεν ὑμῖν τὴν ἐντολὴν ταύτην. Ἀπὸ δὲ ἀρχῆς κτίσεως, ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτοὺς ὁ θεός. Ἕνεκεν τούτου, καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ, καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύο, εἰς σάρκα μίαν. Ὥστε οὐκέτι εἰσὶ δύο, ἀλλὰ σὰρξ μία. Ὃ οὖν ὁ θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω. Καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ πάλιν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, περὶ τοῦ αὐτοῦ ἐπηρώτησαν αὐτόν. Καὶ λέγει αὐτοῖς, Ὃς ἐὰν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ γαμήσῃ ἄλλην, μοιχᾶται ἐπ' αὐτήν· καὶ ἐὰν γυνὴ ἀπολύσῃ τὸν ἄνδρα αὐτῆς, καὶ γαμηθῇ ἄλλῳ, μοιχᾶται.

Τῇ δ'. τῆς ιδ'. ἑβδομάδος.
Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.

Ι̅πεν ὁ κ̅ς, Ὃς ἐὰν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ γαμήσῃ ἄλλην, μοιχᾶται ἐπ' αὐτήν. καὶ ἐὰν γυνὴ ἀπολύσῃ τὸν ἄνδρα αὐτῆς. καὶ γαμηθῇ ἄλλῳ, μοιχᾶται. Καὶ προσέφερον αὐτῷ παιδία ἵνα ἅψηται αὐτῶν, οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπετίμων τοῖς προσφέρουσιν. Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ἠγανάκτησε, καὶ εἶπεν αὐτοῖς.

ἄφε-

ἄφετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι πρός με, μὴ κωλύετε αὐτά. τ γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. Ἀμὴν, λέγω ὑμῖν, ὃς ἐὰν μὴ δέξηται τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν. Καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτὰ, τιθεὶς τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτὰ, εὐλόγει αὐτά. Γ.

Τῇ ε. τῆς δ'. ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. με.

Ω καιρῷ ἐκείνῳ, Ἐκπορευομένου τοῦ ἰησοῦ εἰς ὁδὸν, προσδραμὼν εἷς καὶ γονυπετήσας αὐτὸν, ἐπηρώτα αὐτόν. διδάσκαλε ἀγαθὲ, τί ποιήσω, ἵνα ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω. Ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, τί με λέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς ἀγαθὸς, εἰ μὴ εἷς ὁ θεός. Τὰς ἐντολὰς οἶδας. μὴ μοιχεύσῃς, μὴ φονεύσῃς, μὴ κλέψῃς, μὴ ψευδομαρτυρήσῃς, μὴ ἀποστερήσῃς· τίμα τὸν πατέρα σου, καὶ τὴν μητέρα. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ. διδάσκαλε, ταῦτα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου. Ὁ δὲ ἰησοῦς ἐμβλέψας αὐτῷ, ἠγάπησεν αὐτόν. καὶ εἶπεν αὐτῷ, ἕνα σοι ὑστερεῖ. ὕπαγε, ὅσα ἔχεις πώλησον, καὶ δὸς πτωχοῖς, καὶ ἕξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ, καὶ δεῦρο ἀκολούθει μοι, ἄρας τὸν σταυρόν. Ὁ δὲ συγνάσας ἐπὶ τῷ λόγῳ, ἀπῆλθε λυπούμενος, ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλά. Καὶ περιβλεψάμενος ὁ ἰησοῦς, λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. πῶς δυσκόλως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες, εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελεύσονται. Οἱ δὲ μαθηταὶ ἐθαμβοῦντο ἐπὶ τοῖς λόγοις αὐτοῦ. Ὁ δὲ ἰησοῦς πάλιν ἀποκριθεὶς, λέγει αὐτοῖς· τέκνα, πῶς δύσκολόν ἐστι, τοὺς πεποιθότας ἐπὶ τοῖς χρήμασιν, εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελθεῖν. Εὐκοπώτερόν ἐστι κάμηλον διὰ τρυμαλιᾶς τῆς ῥαφίδος εἰσελθεῖν, ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελθεῖν. οἱ δὲ περισσῶς ἐξεπλήσσοντο, λέγοντες πρὸς ἑαυτούς· καὶ τίς δύναται σωθῆναι; Ἐμβλέψας δὲ αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς, λέγει. Παρὰ ἀνθρώποις ἀδύνατον, ἀλλ' οὐ παρὰ τῷ θεῷ. Πάντα γὰρ δυνατὰ ἐστι παρὰ τῷ θεῷ. Γ.

Τῇ πέμπτῃ, τῆς δ'. ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. μς.

Ἦρξεν ὁ ἰησοῦς τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. Πῶς δύσκολόν ἐστι, τοὺς πεποιθότας ἐπὶ τοῖς χρήμασιν, εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελθεῖν, Εὐκοπώτερόν ἐστι, κάμηλον διὰ τρυμαλιᾶς τῆς ῥαφίδος εἰσελθεῖν, ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελθεῖν. οἱ δὲ περισσῶς ἐξεπλήσσοντο, λέγοντες πρὸς ἑαυτούς· καὶ τίς δύναται σωθῆναι; Ἐμβλέψας δὲ αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς, λέγει. Παρὰ ἀνθρώποις ἀδύνατον, ἀλλ' οὐ παρὰ τῷ θεῷ· Πάντα γὰρ δυνατά ἐστι παρὰ τῷ θεῷ. Ἤρξατο δὲ ὁ πέτρος λέγειν αὐτῷ, ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα, καὶ ἠκολουθήσαμέν σοι. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἰησοῦς εἶπεν. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐδείς ἐστιν, ὃς ἀφῆκεν οἰκίαν, ἢ ἀδελφοὺς, ἢ ἀδελφὰς, ἢ πατέρα. ἢ μητέρα, ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα, ἢ ἀγροὺς, ἕνεκεν ἐμοῦ, καὶ τοῦ εὐαγγελίου, ἐὰν μὴ λάβῃ ἑκατονταπλασίονα, νῦν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ, οἰκίας, καὶ ἀδελφοὺς, καὶ ἀδελφὰς, καὶ πατέρα καὶ μητέρα, καὶ τέκνα, καὶ ἀγροὺς, μετὰ διωγμῶν, καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχομένῳ, ζωὴν αἰώνιον, πολ-

ρζ. β. Περὶ τοῦ ἐπερωτήσαντος πλούσιος ἢ κύριον κβ'.

ρή. β'.

ρή. δ'.

ρί. β'.

πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι, ἔσχατοι. καὶ ἔσχατοι, πρῶτοι. Ἦσαν δὲ ἐν τῇ ὁδῷ ἀναβαίνοντες εἰς ἱεροσόλυμα, καὶ ἦν προάγων αὐτοὺς ὁ Ἰς, καὶ ἐθαμβοῦντο, καὶ ἀκολουθοῦντες, ἐφοβοῦντο. Ιε'.

Σαββάτῳ, ιδ'.

Ἐκ τοῦ κ̄ Λουκᾶ. πά.

Ὁ πιστὸς ἐν ἐλαχίστῳ, καὶ ἐν πολλῷ πιστός ἐστι. καὶ ὁ ἐν ἐλαχίστῳ ἄδικος, καὶ ἐν πολλῷ ἄδικός ἐστιν. Εἰ οὖν ἐν τῷ ἀδίκῳ μαμωνᾷ πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε, τὸ ἀληθινὸν, τίς ὑμῖν πιστεύσει; Καὶ, εἰ ἐν τῷ ἀλλοτρίῳ πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε. τὸ ὑμέτερον, τίς ὑμῖν δώσει; ρμά. Οὐδεὶς οἰκέτης δύναται δυσὶ κυρίοις δουλεύειν, ἢ γὰρ τὸν ἕνα μισήσει καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει, ἢ ἑνὸς ἀνθέξεται, καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει. οὐ δύνασθε θεῷ δουλεύειν καὶ μαμωνᾷ. Ἤκουον δὲ ρνβ'. ταῦτα πάντα καὶ οἱ φαρισαῖοι φιλάργυροι ὑπάρχοντες. καὶ ἐξεμυκτήριζον αὐτόν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς. ὑμεῖς ἐστε οἱ δικαιοῦντες ἑαυτοὺς ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων, ὁ δὲ θεὸς γινώσκει τὰς καρδίας ὑμῶν, ὅτι τὸ ἐν ἀνθρώποις ὑψηλὸν βδέλυγμα ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἐστιν. ΙΗ'.

Κυριακῇ, ιδ'.

Ἐκ τοῦ κ̄ Λουκᾶ. ηγ'.

Ὡ καιρῷ ἐκείνῳ, Ἐγένετο ἐν τῷ ἐγγίζειν τὸν Ἰν εἰς Ἱεριχὼ, τυφλός τις ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν, προσαιτῶν. Ἀκούσας δὲ ὄχλου διαπορευομένου ἐπυνθάνετο, τίς εἴη τοῦτο; Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτῷ, ὅτι Ἰς ὁ Ναζωραῖος παρέρχεται, καὶ ἐβόησε λέγων. Ἰησοῦ υἱὲ Δαβὶδ, ἐλέησόν με. Καὶ οἱ προάγοντες, ἐπετίμων αὐτῷ, ἵνα σιωπήσῃ. αὐτὸς δὲ πολλῷ μᾶλλον ἔκραζεν. υἱὲ Δαβὶδ, ἐλέησόν με. Σταθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀχθῆναι πρὸς αὐτόν. Ἐγγίσαντος δὲ αὐτοῦ, ἐπηρώτησεν αὐτὸν, λέγων. τί σοι θέλεις ποιήσω; Ὁ δὲ εἶπε. κύριε, ἵνα ἀναβλέψω. Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ. ἀνάβλεψον, ἡ πίστις σου σέσωκέ σε. Καὶ παραχρῆμα, ἀνέβλεψε, καὶ ἠκολούθει αὐτῷ, δοξάζων τὸν θεόν. Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἰδὼν, ἔδωκεν αἶνον τῷ θεῷ. ΙΓ.

Τῇ β'. τῆς ιέ. ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κ̄ Μάρκου. μή.

Ὡ καιρῷ ἐκείνῳ, Ἐκπορευομένου τοῦ ρ σ'. β'. Ἰῦ ἀπὸ Ἱεριχὼ, καὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ ὄχλου ἱκανοῦ, υἱὸς Τιμαίου, Βαρτιμαῖος ὁ τυφλὸς ἐκαθητο παρὰ τὴν ὁδὸν προσαιτῶν. καὶ ἀκούσας ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖός ἐστιν, ἤρξατο κράζειν καὶ λέγειν, υἱὲ Δαβὶδ Ἰῦ, ἐλέησόν με. Καὶ ἐπετίμων αὐτῷ πολλοὶ, ἵνα σιωπήσῃ, ὁ δὲ πολλῷ μᾶλλον ἔκραζεν, υἱὲ Δαβὶδ, ἐλέησόν με. Καὶ στὰς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτὸν φωνηθῆναι, καὶ φωνοῦσι τὸν τυφλὸν, λέγοντες αὐτῷ. θάρσει, ἔγειραι, φωνεῖσε. Ὁ δὲ ἀποβαλὼν τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, ἀναστὰς, ἦλθε πρὸς τὸν Ἰησοῦν. Καὶ ἀποκριθεὶς, λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς. τί θέλεις ποιήσω σοι; Ὁ δὲ τυφλὸς εἶπεν αὐτῷ ῥαββουνὶ, ἵνα ἀναβλέψω. Ὁ δὲ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῷ. ὕπαγε, ἡ πίστις σου σέσωκέ σε, Καὶ εὐθέως ἀνέβλεψε, καὶ ἠκολούθει τῷ Ἰῦ ἐν τῇ ὁδῷ. σκδ'. β'. ΙΑ'.

Τῇ γ'. τῆς ιέ. ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κ̄ Μάρκου. ή.

Ὡ καιρῷ ἐκείνῳ, Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς ἱερο-

Περὶ τοῦ Βαρτιμαίου. λδ'.

Περὶ τοῦ τυφλοῦ ξδ'.

ρκέ.

ἱερόσολυμα, καὶ εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ περι-
ρκ'. ς'. βλεψάμενος πάντα, ὀψίας ἤδη οὔσης
τῆς ὥρας, ἐξῆλθεν εἰς Βηθανίαν μετὰ
τῶν δώδεκα. Καὶ τῇ ἐπαύριον ἐξελ-
Περὶ τῆς ξηρανθείσης συκῆς, λγ'. θόντων αὐτῶν ἀπὸ Βηθανίας, ἐπείνα-
σε. καὶ ἰδὼν συκῆν μακρόθεν ἔχουσαν
φύλλα, ἦλθεν εἰ ἄρα εὑρήσει τι ἐν αὐ-
τῇ, καὶ ἐλθὼν ἐπ' αὐτῇ, οὐδὲν εὗρεν, εἰ
μὴ φύλλα, οὐ γὰρ ἦν καιρὸς σύκων.
Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰς, εἶπεν αὐτῇ. μη-
κέτι ἐκ σοῦ εἰς τὸν αἰῶνα μηδεὶς καρπὸν
ρκά. ά. φάγοι. Καὶ ἤκουον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.
Καὶ ἔρχονται εἰς ἱερόσολυμα, καὶ εἰσελ-
θὼν ὁ Ἰς εἰς τὸ ἱερὸν, ἤρξατο ἐκβάλλειν
τοὺς πωλοῦντας, καὶ ἀγοράζοντας ἐν
τῷ ἱερῷ, καὶ τὰς τραπέζας τῶν κολλυ-
βιστῶν, καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλούντων
τὰς περιστερὰς, κατέστρεψε, καὶ οὐκ ἤ-
φιεν, ἵνα τις διενέγκῃ σκεῦος διὰ τοῦ
ἱεροῦ. Καὶ ἐδίδασκε λέγων αὐτοῖς.
οὐ γέγραπται, ὅτι ὁ οἶκός μου, οἶκος προ-
ρκβ'. σευχῆς κληθήσεται πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν;
ά. Ὑμεῖς δὲ ἐποιήσατε αὐτὸν σπήλαιον
ληστῶν. Καὶ ἤκουσαν οἱ γραμματεῖς, καὶ
οἱ ἀρχιερεῖς, καὶ ἐζήτουν πῶς αὐτὸν ἀπο-
λέσουσιν· ἐφοβοῦντο γὰρ αὐτὸν, ὅτι πᾶς
ρκγ'. ὁ ὄχλος, ἐξεπλήσσετο ἐπὶ τῇ διδα-
χῇ αὐτοῦ, Καὶ ὅτε ὀψὲ ἐγίνετο, ἐξεπο-
ρεύετο ἔξω τῆς πόλεως. καὶ πρωΐ παρα-
πορευόμενοι, εἶδον τὴν συκῆν ἐξηραμμέ-
νην ἐκ ῥιζῶν. καὶ ἀναμνησθεὶς ὁ Πέτρος
λέγει αὐτῷ. ῥαββὶ ἴδε ἡ συκῆ ἣν κατη-
ρέσω, ἐξήρανται. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰς,
ρκδ'. λέγει αὐτοῖς, ἔχετε πίστιν θυ. ἀμὴν
δ' γὰρ λέγω ὑμῖν, ὅτι ὃς ἂν εἴπῃ τῷ ὄρει
τούτῳ, ἄρθητι καὶ βλήθητι εἰς τὴν θάλασ-
σαν, καὶ μὴ διακριθῇ ἐν τῇ καρδίᾳ

ρκέ.

αὐτοῦ, ἀλλὰ πιστεύσῃ, ὅτι ἃ λέγει γίνε-
ται, ἔσται αὐτῷ ὃ ἐὰν εἴπῃ.

Τῇ δ'. τῆς ιέ. ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κτ' Μάρκου. να.

Λέγω ὑμῖν, ὅτι ὃ ἂν εἴπῃ τῷ ὄρει τού- ρκδ'.
τῳ, ἄρθητι καὶ βλήθητι εἰς τὴν θάλασ-
σαν, καὶ μὴ διακριθῇ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ
ἀλλὰ πιστεύσῃ, ὅτι ἃ λέγει γίνεται, ἔσται
αὐτῷ, ὃ ἐὰν εἴπῃ. Διὰ τοῦτο λέγω ὑ- ρκέ.
μῖν. πάντα ὅσα ἂν προσευχόμενοι δ'.
αἰτῆσθε, πιστεύετε ὅτι λαμβάνετε, καὶ ρκς'.
ἔσται ὑμῖν. Καὶ ὅταν στήκητε προσευχό- ε'.
μενοι, ἀφίετε εἴ τι ἔχετε κατά τινος, ἵ-
να καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀφῇ
ὑμῖν, τὰ παραπτώματα ὑμῶν. Εἰ δὲ ὑ-
μεῖς οὐκ ἀφίετε, οὐδὲ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς
οὐρανοῖς ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν.

Τῇ ε. τῆς ιέ. ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κτ' Μάρκου. νβ.

Καὶ καιρῷ ἐκείνῳ, Ἦλθεν ὁ Ἰς πάλιν ρκζ'.
εἰς ἱερόσολυμα. καὶ ἐν τῷ ἱερῷ περιπα- β'.
τοῦντος αὐτοῦ, ἔρχονται πρὸς αὐτὸν οἱ ἀρ-
χιερεῖς, καὶ οἱ γραμματεῖς, καὶ οἱ πρεσ-
βύτεροι, καὶ λέγουσιν αὐτῷ, ἐν ποίᾳ ἐξου-
σίᾳ ταῦτα ποιεῖς; καὶ τίς σοι τὴν ἐξουσίαν
ταύτην ἔδωκεν, ἵνα ταῦτα ποιῇς; Ὁ δὲ
Ἰς ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς. ἐπερωτήσω ὑμᾶς καὶ ἐγὼ ἕνα λόγον, καὶ ἀπο-
κριθήτε μοι, καὶ ἐρῶ ὑμῖν, ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ
ταῦτα ποιῶ. Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου, Περὶ τῆς ἐπιτιμήσεως τῶν ἀρχιερέων καὶ πρεσβυτέρων.
ἐξ οὐρανοῦ ἦν, ἢ ἐξ ἀνθρώπων; Καὶ διελογίζον-
το πρὸς ἑαυτοὺς, λέγοντες. ἐὰν εἴπωμεν
ἐξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ, διὰ τί οὖν οὐκ ἐπιστεύ-
σατε αὐτῷ; ἐὰν εἴπωμεν ἐξ ἀνθρώ-
πων. ἐφοβοῦντο τὸν λαὸν, ἅπαντες γὰρ
εἶχον τὸν Ἰωάννην, ὅτι ὄντως προφήτης

τῆς

τη: λῶ. καὶ ἀποκειθέντες, λέγωτι τῷ ἰῷ, οὐκ οἴδαμεν. Καὶ ὁ ἰϛ ἀποκειθεὶς, λέγει αὐτοῖς, οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν, ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

ιβ'.

ιϛ'.

Τῇ ϛ. τῆς ιέ. ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. νγ'.

Ἶπεν ὁ κϛ, τὸν παραβολὸν ταύτην. Ἀμπελωνα ἐφύτευσεν ἄνθρ, καὶ περιέθηκε φραγμὸν, καὶ ὤρυξεν ὑπολήνιον, καὶ ᾠκοδόμησε πύργον, καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησε. Καὶ ρκγ'. ἀπέστειλε πρὸς τοὺς γεωργοὺς τῷ καιρῷ, δοῦλον, ἵνα παρὰ τῶν γεωργῶν λάβῃ ἀπὸ τ καρπ τ ἀμπελῶν. οἱ δὲ λαβόντες αὐτὸν ἔδειραν, καὶ ἀπέστειλαν κενόν. Καὶ πάλιν ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς ἄλλον δοῦλον. κἀκεῖνον λιθοβολήσαντες, ἐκεφαλαίωσαν, καὶ ἀπέστειλαν ἠτιμωμένον. Καὶ πάλιν ἄλλον ἀπέστειλε. κἀκεῖνον ἀπέκτειναν, καὶ πολλοὺς ἄλλους, τοὺς μὲν δείραντες, τοὺς δὲ ἀποκτείνοντες. Ἔτι οὖν ἕνα υἱὸν ἔχων ἀγαπητὸν αὐτοῦ, ἀπέστειλε καὶ αὐτὸν πρὸς αὐτοὺς ἔσχατον, λέγων. ὅτι ἐντραπήσονται τὸν υἱόν μου. Ἐκεῖνοι δὲ οἱ γεωργοὶ εἶπον πρὸς ἑαυτοὺς, ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος, δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτὸν, καὶ ἡμῶν ἔσται ἡ κληρονομία καὶ λαβόντες αὐτὸν, ἀπέκτειναν, καὶ ἐξέβαλον ἔξω τ ἀμπελῶνος. Τί οὖν ποιήσει ὁ κς τοῦ ἀμπελῶνος; ἐλεύσεται καὶ ἀπολέσει τοὺς γεωργοὺς. καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις. Οὐδὲ τὴν γραφὴν ταύτην ἀνέγνωτε; λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας. Παρὰ κυ ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν. Καὶ ἐζήτουν αὐτὸν κρατῆσαι, καὶ ἐφοβήθησαν τὸν ὄχλον. Ἔγνωσαν γὰρ, ὅτι πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν εἶπε, καὶ ἀφέντες αὐτὸν, ἀπῆλθον.

Ψαλμ. ριζ'.

Σαββάτῳ, ιέ.

Ἐκ τ κτ Λουκᾶ. πδ'.

Ἶπεν ὁ κς, προσέχετε ἑαυτοῖς. Ἐὰν δὲ ἁμάρτῃ εἰς σε ὁ ἀδελφός σου, ἐπίτιμησον αὐτῷ, καὶ ἐὰν μετανοήσῃ, ἄφες αὐτῷ. Καὶ ἐὰν ἑπτάκις τ ἡμέρας ἁμαρτήσῃ εἰς σὲ, καὶ ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ἐπιστρέψῃ λέγων, μετανοῶ, ἀφήσεις αὐτῷ. Καὶ εἶπον οἱ ἀπόστολοι τῷ κῷ. πρόσθες ἡμῖν πίστιν. Εἶπε δὲ ὁ κς. εἰ εἴχετε πίστιν, ὡς κόκκον σινάπεως, ἐλέγετε ἂν τῇ συκαμίνῳ ταύτῃ, ἐκριζώθητι, καὶ φυτεύθητι τῇ θαλάσσῃ καὶ ὑπήκουσεν ἂν ὑμῖν. Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν, δοῦλον ἔχων ἀροτριῶντα, ἢ ποιμαίνοντα, ὃς εἰσελθόντι ἐκ τ ἀγροῦ, ἐρεῖ εὐθέως, παρελθὼν ἀνάπεσαι, ἀλλ' οὐχὶ ἐρεῖ αὐτῷ, ἑτοίμασον τί δειπνήσω, καὶ περίζωσάμενός διακόνει μοι, ἕως φάγω καὶ πίω, καὶ μετὰ ταῦτα, φάγεσαι καὶ πίεσαι σύ; Μὴ χάριν ἔχει τῷ δούλῳ ἐκείνῳ, ὅτι ἐποίησε τὰ διαταχθέντα αὐτῷ; οὐ δοκῶ. Οὕτως καὶ ὑμεῖς, ὅταν ποιήσητε πάντα τὰ διαταχθέντα ὑμῖν, λέγετε, ὅτι δοῦλοι ἀχρεῖοί ἐσμεν· ὅτι ὃ ὠφείλομεν ποιῆσαι, πεποιήκαμεν.

ρκέ. έ.

ρκβ'. έ.

σ'. έ.

σά. έ.

ιθ'.

Κυριακῇ, ιέ.

Ἐκ τοῦ κτ Λουκᾶ. μδ'.

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ, Διήρχετο ὁ Ἰησοῦς Ἰεριχώ· καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ, ὀνόματι καλούμενος Ζακχαῖος, καὶ αὐτὸς ἦν ἀρχιτελώνης, καὶ οὗτος ἦν πλούσιος, καὶ ἐζήτει ἰδεῖν

ρκέ. έ.

Περὶ τοῦ Ζακχαίου ξ'.

ἰδεῖν τὸν ἰησοῦν τίς ἐστι, καὶ οὐκ ἠδύνατο ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν. Καὶ προδραμὼν ἔμπροσθεν, ἀνέβη ἐπὶ συκομωραίαν, ἵνα ἴδῃ αὐτὸν, ὅτι δι' ἐκείνης ἤμελλε διέρχεσθαι. Καὶ ὡς ἦλθεν ἐπὶ τόπον, ἀναβλέψας ὁ ἰησοῦς εἶδεν αὐτὸν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν. Ζακχαῖε, σπεύσας κατάβηθι, σήμερον γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μεῖναι. Καὶ σπεύσας, κατέβη καὶ ὑπεδέξατο αὐτὸν χαίρων. Καὶ ἰδόντες πάντες, διεγόγγυζον λέγοντες, ὅτι παρὰ ἁμαρτωλῷ ἀνδρὶ εἰσῆλθε καταλῦσαι. Σταθεὶς δὲ ζακχαῖος, εἶπε πρὸς τὸν ἰησοῦν. ἰδοὺ τὰ ἥμισυ τῶν ὑπαρχόντων μου κύριε, δίδωμι τοῖς πτωχοῖς, καὶ εἴ τινος τι ἐσυκοφάντησα; ἀποδίδωμι τετραπλοῦν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ ἰησοῦς, ὅτι σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο, καθ' ὅτι καὶ αὐτὸς υἱὸς ἀβραάμ ἐστιν. Ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζητῆσαι καὶ σῶσαι τὸ ἀπολωλός.

ιβ'.

ιβ'.

σκς'. ι.

Τῇ β'. τῆς ιϛ'. ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. γδ'.

Ὦ καιρῷ ἐκείνῳ, Ἀποστέλλουσι πρὸς τὸν ἰν̄ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς, τινὰς τῶν φαρισαίων, καὶ τῶν ἡρῳδιανῶν, ἵνα αὐτὸν ἀγρεύσωσι λόγῳ. Οἱ δὲ ἐλθόντες, λέγουσιν αὐτῷ. διδάσκαλε, οἴδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ, καὶ οὐ μέλει σοι περὶ οὐδενός. οὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ θεοῦ διδάσκεις. ἔξεστι κῆνσον καίσαρι δοῦναι, ἢ οὔ; δῶμεν, ἢ μὴ δῶμεν; Ὁ δὲ εἰδὼς αὐτῶν τὴν ὑπόκρισιν, εἶπεν αὐτοῖς. τί με πειράζετε, φέρετέ μοι δηνάριον, ἵνα ἴδω. Οἱ δὲ ἤνεγκαν, καὶ λέγει αὐτοῖς. τίνος ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ ἐπιγραφή; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ, καίσαρος. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰς, εἶπεν αὐτοῖς. ἀπόδοτε τὰ καίσαρος καίσαρι, καὶ τὰ τοῦ θεοῦ τῷ θεῷ. καὶ ἐθαύμασαν ἐπ' αὐτῷ.

ιβ'.

Τῇ γ'. τῆς ιϛ'. ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. νέ.

Ὦ καιρῷ ἐκείνῳ; Ἔρχονται σαδδουκαῖοι πρὸς τὸν ἰν̄, οἵτινες λέγουσιν ἀνάστασιν μὴ εἶναι, καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν, λέγοντες. διδάσκαλε, μωσῆς ἔγραψεν ἡμῖν, ὅτι ἐάν τινος ἀδελφὸς ἀποθάνῃ, καὶ καταλίπῃ γυναῖκα, καὶ τέκνα μὴ ἀφῇ, ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἐξαναστήσῃ σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. Ἦσαν οὖν ἀδελφοὶ ἑπτὰ, καὶ ὁ πρῶτος ἔλαβε γυναῖκα, καὶ ἀποθνήσκων οὐκ ἀφῆκε σπέρμα. καὶ ὁ δεύτερος ἔλαβεν αὐτὴν, καὶ ἀπέθανε, καὶ οὐδὲ αὐτὸς ἀφῆκε σπέρμα. καὶ ὁ τρίτος ὡσαύτως. καὶ ἔλαβον αὐτὴν οἱ ἑπτὰ, καὶ οὐκ ἀφῆκαν σπέρμα. ἐσχάτη δὲ πάντων ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή. Ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει, ὅταν ἀναστῶσι, τίνος αὐτῶν ἔσται γυνή; οἱ γὰρ ἑπτὰ ἔσχον αὐτὴν γυναῖκα. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς. διὰ τοῦτο πλανᾶσθε. μὴ εἰδότες τὰς γραφὰς, μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ θεοῦ. Ὅταν γὰρ ἐκ νεκρῶν ἀναστῶσιν, οὔτε γαμοῦσιν, οὔτε γαμίζονται, ἀλλ' εἰσὶν ὡς ἄγγελοι ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Περὶ δὲ τῶν νεκρῶν, ὅτι ἐγείρονται, οὐκ ἀνέγνωτε ἐν τῇ βίβλῳ μωσέως ἐπὶ τῆς βάτου, ὡς εἶπεν αὐτῷ ὁ θεὸς, λέγων; ἐγὼ ὁ θεὸς ἀβραάμ, καὶ ὁ θεὸς ἰσαάκ, καὶ ὁ θεὸς ἰακώβ, Οὐκ ἔστιν ὁ θὸς, θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων. ὑμεῖς

ρλ'. β'.

ρλ'.

Περὶ τῆς ἐπιστροφῆς αὐτῶν διὰ τοῦ ἡλίου. λζ'.

Περὶ τῆς σαδδουκαίων.

ΙΒ'. ὑμεῖς οὖν πολὺ πλανᾶσθε.

Τῇ δ'. τῆς ιϛ'. ἑβδομάδος.

Ἐκ τ̃ κατὰ Μάρκον. νϛ'.

Ω̃ καιρῷ ἐκείνῳ, Προσελθὼν εἷς τ̃ γραμματέων τῷ ἰῷ, ἀκούσας συζητούντων τ̃ σαδδουκαίων μετ' αὐτ̃, εἰδὼς ὅτι καλῶς αὐτοῖς ἀπεκρίθη, ἐπηρώτησεν αὐτὸν, ποία ἐστὶ πρώτη πασῶν ἐντολή; ὁ δὲ ἰ̃ς ἀπεκρίθη αὐτῷ, ὅτι πρώτη πασῶν τ̃ ἐντολῶν, ἄκουε Ἰσραὴλ, κ̃ς ὁ θ̃ς ὑμῶν, κ̃ς εἷς ἐστι. καὶ ἀγαπήσεις κὸν τὸν θεόν σου ἐξ ὅλης τ̃ καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τ̃ ψυχ̃ς σου, καὶ ἐξ ὅλης τ̃ διανοίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τ̃ ἰσχύος σου. αὕτη πρώτη ἐντολή. Καὶ δευτέρα ὁμοία, αὕτη, ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. μείζων τούτων, ἄλλη ἐντολὴ οὐκ ἔστι. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ γραμματεύς, καλῶς διδάσκαλε ἐπ' ἀληθείας εἶπας, ὅτι εἷς ἐστι θεὸς, καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος πλὴν αὐτ̃, καὶ τὸ ἀγαπᾶν αὐτὸν ἐξ ὅλης τ̃ καρδίας, καὶ ἐξ ὅλης τ̃ συνέσεως, καὶ ἐξ ὅλης τ̃ ψυχ̃ς, καὶ ἐξ ὅλης τ̃ ἰσχύος. καὶ τὸ ἀγαπᾶν τὸν πλησίον ὡς ἑαυτὸν, πλεῖόν ἐστι πάντων τῶν ὁλοκαυτωμάτων καὶ τῶν θυσιῶν. Καὶ ὁ ἰ̃ς ἰδὼν αὐτὸν ὅτι νουνεχῶς ἀπεκρίθη, εἶπεν αὐτῷ. οὐ μακρὰν εἶ ἀπὸ τ̃ βασιλείας τ̃ θ̃υ. Καὶ οὐδεὶς οὐκ ἔτολμα αὐτὸν ἐπερωτῆσαι. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰ̃ς ἔλεγε διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ. πῶς λέγουσιν οἱ γραμματεῖς, ὅτι ὁ χ̃ὸς υἱὸς ἐστὶ δ̃ὰδ; αὐτὸς γὰρ δ̃ὰδ εἶπεν ἐν πνεύματι ἁγίῳ. εἶπεν ὁ κ̃ς τῷ κῷ μου, κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου, ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. Αὐτὸς οὖν δ̃ὰδ, λέγει αὐτὸν κ̃ν, καὶ πόθεν υἱὸς αὐτ̃ ἐστί. Καὶ ὁ πολὺς ὄχλος ἤκουεν αὐτ̃ ἡδέως.

ΙΒ'.

Τῇ ε'. τ̃ ιϛ'. ἑβδομάδ Δ.

Ἐκ τ̃ κ̃ Μάρκον. νζ'.

Ι̃ π̃ν ὁ κ̃ς, Βλέπετε ἀπὸ τῶν γραμματέων τῶν θελόντων ἐν στολαῖς περιπατεῖν, καὶ ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς, καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς, καὶ πρωτοκλισίας ἐν τοῖς δείπνοις. οἱ κατεσθίοντες τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, καὶ προφάσει μακρᾷ προσευχόμενοι, οὗτοι λήψονται περισσότερον κρίμα. Καὶ καθίσας ὁ ἰ̃ς κατέναντι τ̃ γαζοφυλακίου, ἐθεώρει πῶς ὁ ὄχλος βάλλει χαλκὸν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον, καὶ πολλοὶ πλούσιοι ἔβαλλον πολλά. καὶ ἐλθοῦσα μία χήρα πτωχὴ, ἔβαλε λεπτὰ δύο, ὅ ἐστι κοδράντης. Καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς Μαθητὰς αὐτ̃, λέγει αὐτοῖς, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἡ χήρα αὕτη ἡ πτωχὴ πλεῖον πάντων βέβληκε τῶν βαλλόντων εἰς τὸ γαζοφυλάκιον. Πάντες γὰρ ἐκ τ̃ περισσεύοντος αὐτοῖς ἔβαλον. αὕτη δὲ ἐκ τ̃ ὑστερήσεως αὐτ̃ πάντα ὅσα εἶχεν, ἔβαλεν ὅλον τὸν βίον αὐτ̃.

ΙΓ'.

Τῇ σαββάτῳ, τ̃ ιϛ'. ἑβδομάδ Δ.

Ἐκ τ̃ κ̃ Μάρκον.

Ω̃ καιρῷ ἐκείνῳ, Ἐκπορευομένου τ̃ ἰ̃ῦ ἐκ τ̃ ἱερ̃, λέγει αὐτῷ εἷς τῶν μαθητῶν αὐτ̃, διδάσκαλε, ἴδε ποταποὶ λίθοι, καὶ ποταπαὶ οἰκοδομαί. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰ̃ς, εἶπεν αὐτῷ. βλέπεις ταύτας τὰς μεγάλας οἰκοδομάς; οὐ μὴ ἀφεθῇ ὧδε λίθος ἐπὶ λίθῳ, ὃς οὐ μὴ καταλυθῇ. Καὶ καθημένου αὐτ̃ εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν, κατέναντι τ̃ ἱερ̃,

ρλά. Περὶ τ̃ γραμματέων. λϑ'.

ρλγ'. β.

ρλγ'.

Περὶ τ̃ τῆς χ̃ῦ ἐπερωτήσεως. μ'.

ρλέ.

ρλς'. β.

Περὶ τ̃ τῆς πὶ δύο λεπτὰ βαλούσης. μά.

ρλζ'. β.

Περὶ τ̃ σωτῆρος. μβ'.

ρλέ. β.

ἱερᾶ, ἐπηρώτων αὐτὸν κατ' ἰδίαν πέτρος, καὶ ἰάκωβος, καὶ ἰωάννης, καὶ ἀνδρέας. εἰπὲ ἡμῖν πότε ταῦτα ἔσται; καὶ τὸ σημεῖον, ὅταν μέλλη πάντα ταῦτα συντελεῖσθαι; Ὁ δὲ ἰησοῦς ἀποκριθεὶς αὐτοῖς, ἤρξατο λέγειν. βλέπετε μήπως ὑμᾶς πλανήσῃ. πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, λέγοντες. ὅτι ἐγώ εἰμι. καὶ πολλοὺς πλανήσουσιν. Ὅταν δὲ ἀκούσητε πολέμους, καὶ ἀκοὰς πολέμων, μὴ θροεῖσθε, δεῖ γὰρ γενέσθαι. ἀλλ' οὔπω τὸ τέλος. Ἐγερθήσεται δὲ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος, καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν. καὶ ἔσονται σεισμοὶ κατὰ τόπους, καὶ ἔσονται λιμοὶ, καὶ ταραχαὶ, ἀρχὴ ὠδίνων ταῦτα. ιη'.

Σαββάτῳ, ιϛ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. πή.

Ἴσθι ὀκνηρὸ θεραπεῦσαί μου τοὺς πόδας. Κείτης τις ἐν ἡμῖν πόλει, τὸν θεὸν μὴ φοβούμενος, καὶ ἄνθρωπον μὴ ἐντρεπόμενος. χήρα δέ τις ἦν ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ, καὶ ἤρχετο πρὸς αὐτὸν, λέγουσα. ἐκδίκησόν με ἀπὸ τοῦ ἀντιδίκου μου. καὶ οὐκ ἤθελησεν ἐπὶ χρόνον. Μετὰ δὲ ταῦτα, εἶπεν ἐν ἑαυτῷ. εἰ καὶ τὸν θεὸν οὐ φοβοῦμαι, καὶ ἄνθρωπον οὐκ ἐντρέπομαι, διὰ γε τὸ παρέχειν μοι κόπον τὴν χήραν ταύτην, ἐκδικήσω αὐτὴν, ἵνα μὴ εἰς τέλος ἐρχομένη, ὑωπιάζῃ με. Εἶπε δὲ ὁ κς, ἀκούσατε τί ὁ κριτὴς τῆς ἀδικίας λέγει; ὁ δὲ θεὸς, οὐ μὴ ποιήσει τὴν ἐκδίκησιν τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ, τῶν βοώντων πρὸς αὐτὸν ἡμέρας καὶ νυκτὸς, καὶ μακροθυμῶν ἐπ' αὐτοῖς; Λέγω ὑμῖν, ὅτι ποιήσει τὴν ἐκδίκησιν αὐτῶν ἐν τάχει.

Πιὰ τὴν κατὰ τὴν ἐδιπλίας. ιξ'.

Εὐαγγέλιον.

ιε'.

Κυριακῇ τῆς χαναναίας.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Ὡ καιρῷ ἐκείνῳ, Εἰσῆλθεν ὁ ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη τύρου, καὶ σιδῶνος. Καὶ ἰδοὺ γυνὴ χαναναία ἀπὸ τῶν ὁρίων ἐκείνων ἐξελθοῦσα ἔκραζεν αὐτῷ, λέγουσα. ἐλέησόν με κύριε υἱὲ δαβὶδ, ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαιμονίζεται. Ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον. Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἠρώτων αὐτὸν λέγοντες. ἀπόλυσον αὐτὴν, ὅτι κράζει ὄπισθεν ἡμῶν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν οὐκ ἀπεστάλην εἰ μὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου ἰσραήλ. Ἡ δὲ ἐλθοῦσα προσεκύνησεν αὐτῷ, λέγουσα. κύριε, βοήθει μοι. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν οὐκ ἔστι καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων, καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις. Ἡ δὲ εἶπε, ναὶ κύριε. καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν. Τότε ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ, ὦ γύναι. μεγάλη σου ἡ πίστις, γενηθήτω σοι ὡς θέλεις. Καὶ ἰάθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης. ρνζ. ρνή. ε. ρνθ'. ς'.

Ἀναγινώσκεται δὲ ἡ τοιαύτη τῆς χαναναίας κυριακὴ, ἐὰν μηκύνηται ἡ ἀπόκρεως διὰ τὸ ἐξώπασχα, καὶ λείψῃ εἰς τὸ καταὶ λουκᾶν κυριακή. εἰ γὰρ μέλλει ἀναγνωσθῆναι ἡ τοιαύτη κυριακὴ, ἂς ἀναγνωσθῶσι, καὶ ἐκ τῶν ὄπισθεν. αὐτὰ ἑπτὰ ἡμέρας. μετὰ τὸ σαββάτου.

ΙΗ.

Κυριακῇ, ις'. τῦ τελώνυ καὶ τῦ Φαρισαίυ.

Εἰς τὰ Λουκᾶ. πθ'.

Εἶπεν ὁ κς πρὸς τινὰς τοὺς πεποιθότας ἐφ' ἑαυτοῖς ὅτι εἰσὶ δίκαιοι, καὶ ἐξουθενοῦντας τοὺς λοιποὺς τὴν παραβολὴν ταύτην. Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερὸν προσεύξασθαι, ὁ εἷς Φαρισαῖος, καὶ ὁ ἕτερος τελώνης. Ὁ Φαρισαῖος σταθεὶς πρὸς ἑαυτὸν ταῦτα προσήυχετο· ὁ Θς, εὐχαριστῶ σοι, ὅτι οὐκ εἰμὶ ὡς οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, ἅρπαγες, ἄδικοι, μοιχοί, ἢ καὶ ὡς οὗτος ὁ τελώνης. Νηστεύω δὶς τοῦ σαββάτου, ἀποδεκατῶ πάντα ὅσα κτῶμαι. Καὶ ὁ τελώνης μακρόθεν ἑστὼς, οὐκ ἤθελεν οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπᾶραι, ἀλλ' ἔτυπτε τὸ στῆθος αὐτοῦ, λέγων· ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. Λέγω ὑμῖν, κατέβη οὗτος δεδικαιωμένος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, ἢ γὰρ ἐκεῖνος. Ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν, ταπεινωθήσεται· ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυτὸν, ὑψωθήσεται.

Περὶ τοῦ Φαρισαίου καὶ τοῦ τελώνου. ξβ.

ΙΓ.

Τῇ β'. τ. ις'. ἑβδομάδος.

Εἰς τὰ κατὰ Μάρκον. νθ'.

Εἶπεν ὁ κς τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. Βλέπετε ὑμεῖς ἑαυτούς. Παραδώσουσι γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια, καὶ εἰς συναγωγὰς, καὶ δαρήσεσθε, καὶ ἐπὶ ἡγεμόνων καὶ βασιλέων ἀχθήσεσθε ἕνεκεν ἐμοῦ, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. Καὶ εἰς πάντα τὰ ἔθνη, δεῖ πρῶτον κηρυχθῆναι τὸ εὐαγγέλιον. Ὅταν δὲ ἀγάγωσιν ὑμᾶς παραδιδόντες, μὴ προμεριμνᾶτε τί λαλήσητε, μηδὲ μελετᾶτε, ἀλλ' ὃ ἐὰν δοθῇ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, τοῦτο λαλεῖτε. οὐ γὰρ ὑμεῖς ἐστε οἱ λαλοῦντες, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. Παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον, καὶ πατὴρ τέκνον. καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς, καὶ θανατώσουσιν αὐτούς. καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων, διὰ τὸ ὄνομά μου. Ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται.

ρμβ'. ς'.

ΙΓ'.

Τῇ γ'. τ. ις'. ἑβδομάδος.

Εἰς τὰ κατὰ Μάρκον. ξ'.

Εἶπεν ὁ κς τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. Ὅταν ἴδητε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως, τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Δανιὴλ τοῦ προφήτου, ἑστὸς ὅπου οὐ δεῖ, (ὁ ἀναγινώσκων νοείτω), τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη. ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ δώματος, μὴ καταβάτω εἰς τὴν οἰκίαν, μηδὲ εἰσελθέτω ἆραί τι ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ. Καὶ ὁ εἰς τὸν ἀγρὸν ὢν, μὴ ἐπιστρεψάτω εἰς τὰ ὀπίσω, ἆραι τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ. Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις, καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. Προσεύχεσθε δὲ ἵνα μὴ γένηται ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶνος. Ἔσονται γὰρ αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι θλῖψις, οἵα οὐ γέγονε τοιαύτη ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως, ἧς ἔκτισεν ὁ Θεὸς, ἕως τοῦ νῦν, καὶ οὐ μὴ γένηται. Καὶ εἰ μὴ κύριος ἐκολόβωσε τὰς ἡμέρας, οὐκ ἂν ἐσώθη πᾶσα σὰρξ, ἀλλὰ διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς οὓς ἐξελέξατο, ἐκολόβωσε τὰς ἡμέρας. Καὶ τότε ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ, ἰδοὺ ὧδε ὁ χς, ἢ ἰδοὺ ἐκεῖ, μὴ πιστεύσητε. Ἐγερθήσονται γὰρ ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφῆται, καὶ δώσουσι σημεῖα καὶ τέρατα, πρὸς τὸ ἀποπλανᾶν, εἰ δυνατὸν καὶ τοὺς ἐκλεκτούς. Ὑμεῖς δὲ βλέπετε, ἰδοὺ προείρηκα ὑμῖν πάντα.

ρμγ'. β'. ρμδ'. β. ρμε'. ς'. ρμε'. β. ρμζ'. ς.

ιγ'. Τῇ δ'. τῆς ιζ'. ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. ξά.

Ἶπεν ὁ κς τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, μετὰ τὸ θλῖψιν ἐκείνην, ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται, καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς· καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ, ἔσονται ἐκπίπτοντες. καὶ αἱ δυνάμεις αἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, σαλευθήσονται. Καὶ τότε ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλαις, μετὰ δυνάμεως πολλῆς καὶ δόξης. Καὶ τότε ἀποστελεῖ τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ, καὶ ἐπισυνάξει τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων ἀπ' ἄκρου γῆς, ἕως ἄκρου οὐρανοῦ. Ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς, μάθετε τὴν παραβολήν, ὅταν ἤδη ὁ κλάδος αὐτῆς ἁπαλὸς γένηται, καὶ ἐκφύῃ τὰ φύλλα, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς τὸ θέρος ἐστίν. οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ταῦτα ἴδητε γινόμενα, γινώσκετε, ὅτι ἐγγύς ἐστιν ἐπὶ θύραις. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη, μέχρις οὗ πάντα ταῦτα γένηται. Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου, οὐ μὴ παρέλθωσιν.

ργ'. δ'. ρνά. β.

ιγ'. Τῇ ε'. τῆς ιζ'. ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. ξβ'.

Ἶπεν ὁ κς τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. Ὁ οἶνος, καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου, οὐ μὴ παρέλθωσι. Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ τῆς ὥρας, οὐδεὶς οἶδεν, Οὐδὲ οἱ ἄγγελοι οἱ ἐν οὐρανῷ, οὐδὲ ὁ υἱός, εἰ μὴ ὁ πατήρ. Βλέπετε, ἀγρυπνεῖτε; καὶ προσεύχεσθε, οὐκ οἴδατε γάρ, πότε ὁ καιρός ἐστιν· ὡς ἄνθρωπος ἀπόδημος ἀφεὶς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, καὶ δοὺς τοῖς δούλοις αὐτοῦ τὴν ἐξουσίαν, καὶ

Περὶ τῆς ἡμέρας ἐκ ὥρας. μγ'.

ἑκάστῳ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ τῷ θυρωρῷ ἐνετείλατο ἵνα γρηγορῇ. Γρηγορεῖτε οὖν, οὐκ οἴδατε γὰρ πότε ὁ κὺς τῆς οἰκίας ἔρχεται, ὀψὲ, ἢ μεσονυκτίου, ἢ ἀλεκτοροφωνίας, ἢ πρωΐ, μὴ ἐλθὼν ἐξαίφνης, εὕρῃ ὑμᾶς καθεύδοντας. ἃ δὲ ὑμῖν λέγω, πᾶσι λέγω, γρηγορεῖτε. Ἦν δὲ τὸ πάσχα καὶ τὰ ἄζυμα μετὰ δύο ἡμέρας, καὶ ἐζήτουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς, πῶς αὐτὸν ἐν δόλῳ κρατήσαντες, ἀποκτείνωσιν. Ἔλεγον δέ, μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, μήποτε θόρυβος ἔσται τοῦ λαοῦ.

ρνέ. β. σνέ. δ'. σνζ. δ'.

ιδ'. Τῇ ωδῇ τοῦ ιζ'. ἑβδομάδος.

Ἐκ τοῦ κτ Μάρκου. ξγ'.

Ὡ καιρῷ ἐκείνῳ. Ὄντος τοῦ Ἰησοῦ ἐν Βηθανίᾳ, ἐν τῇ οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ, κατακειμένου αὐτοῦ, ἦλθε γυνὴ, ἔχουσα ἀλάβαστρον μύρου νάρδου πιστικῆς πολυτελοῦς. καὶ συντρίψασα τὸ ἀλάβαστρον, κατέχεεν αὐτοῦ κατὰ τῆς κεφαλῆς. Ἦσαν δέ τινες ἀγανακτοῦντες πρὸς ἑαυτοὺς, καὶ λέγοντες, εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη τοῦ μύρου γέγονεν; ἠδύνατο γὰρ τοῦτο πραθῆναι ἐπάνω τριακοσίων δηναρίων, καὶ δοθῆναι τοῖς πτωχοῖς. καὶ ἐνεβριμῶντο αὐτῇ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν, ἄφετε αὐτὴν, τί αὐτῇ κόπους παρέχετε; καλὸν ἔργον εἰργάσατο ἐν ἐμοί. Πάντοτε γὰρ τοὺς πτωχοὺς ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, καὶ ὅταν θέλητε, δύνασθε αὐτοῖς εὖ ποιῆσαι. ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε. ὃ εἶχεν αὕτη, ἐποίησε· προέλαβε μυρίσαι μου τὸ σῶμα εἰς τὸν ἐνταφιασμόν. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο εἰς ὅλον τὸν κόσμον, καὶ ὃ ἐποίησεν αὕτη,

σνή. α.

τῆς ἀληψάσης τὴν μύρ. μδ'.

Κ'. λαληθήσεται εἰς μνημόσυνον αὐτῆς.

Σαββάτῳ, ις'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. ρξγ'.

Εἶπεν ὁ κς τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. Προσέχετε ἀπὸ τῶν γραμματέων τῶν θελόντων περιπατεῖν ἐν στολαῖς, καὶ φιλούντων ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς, καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς, καὶ πρωτοκλισίας ἐν τοῖς δείπνοις, οἱ κατεσθίουσι τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, καὶ προφάσει μακρὰ προσεύχονται, οὗτοι λήψονται περισσότερον κρίμα. Ἀναβλέψας δέ, εἶδε τοὺς βάλλοντας τὰ δῶρα αὐτῶν, εἰς τὸ γαζοφυλάκιον πλουσίους, εἶδε δέ τινα καὶ χήραν πενιχρὰν, βάλλουσαν ἐκεῖ δύο λεπτά, καὶ εἶπεν· ἀληθῶς λέγω ὑμῖν, ὅτι ἡ χήρα ἡ πτωχὴ αὕτη πλεῖον πάντων ἔβαλεν, ἅπαντες γὰρ οὗτοι ἐκ τοῦ περισσεύοντος αὐτοῖς ἔβαλον εἰς τὰ δῶρα τοῦ θεοῦ. αὕτη δὲ ἐκ τοῦ ὑστερήματος αὐτῆς, ἅπαντα τὸν βίον ὃν εἶχεν ἔβαλε. Ταῦτα λέγων, ἐφώνει, ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω.

ρμζ. ή. ΚΑ'. ρμή. ή. Περὶ τῆς τῶν δύο λεπτῶν βαλούσης. οδ'. Τὸ αὐτὸ καὶ νοεμβρίου. ι'. καὶ εἰς μαρτύρας.

ΙΕ'. Κυριακῇ τοῦ ἀσώτου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. οθ'.

Εἶπεν ὁ κς τὴν παραβολὴν ταύτην. Ἄνθρωπός τις εἶχε δύο υἱούς. καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος αὐτῶν τῷ πατρί. Πάτερ, δός μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς οὐσίας. καὶ διεῖλεν αὐτοῖς τὸν βίον. Καὶ μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας συναγαγὼν ἅπαντα ὁ νεώτερος υἱός, ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μακρὰν, καὶ ἐκεῖ διεσκόρπισε τὴν οὐσίαν αὐτοῦ, ζῶν ἀσώτως. Δαπανήσαντος δὲ αὐτοῦ πάντα, ἐγένετο λιμὸς ἰσχυρὸς κατὰ τὴν χώραν ἐκείνην, καὶ αὐτὸς ἤρξατο ὑστερεῖσθαι. καὶ πορευθεὶς ἐκολλήθη ἑνὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ἐκείνης. καὶ ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγροὺς αὐτοῦ βόσκειν χοίρους, καὶ ἐπεθύμει γεμίσαι τὴν κοιλίαν αὐτοῦ, ἀπὸ τῶν κερατίων ὧν ἤσθιον οἱ χοῖροι, καὶ οὐδεὶς ἐδίδου αὐτῷ. Εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐλθὼν, εἶπε. πόσοι μίσθιοι τοῦ πατρός μου περισσεύουσιν ἄρτων, ἐγὼ δὲ λιμῷ ἀπόλλυμαι. Ἀναστὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου, καὶ ἐρῶ αὐτῷ. πάτερ, ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου, ποίησόν με ὡς ἕνα τῶν μισθίων σου. Καὶ ἀναστὰς, ἦλθε πρὸς τὸν πατέρα ἑαυτοῦ. Ἔτι δὲ αὐτοῦ μακρὰν ἀπέχοντος, εἶδεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ ἐσπλαγχνίσθη, καὶ δραμὼν, ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ υἱός. πάτερ, ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου. Εἶπε δὲ ὁ πατὴρ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ. Ἐξενέγκατε τὴν στολὴν τὴν πρώτην, καὶ ἐνδύσατε αὐτόν. καὶ δότε δακτύλιον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ὑποδήματα εἰς τοὺς πόδας, καὶ ἐξενέγκαντες τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν, θύσατε, καὶ φαγόντες, εὐφρανθῶμεν. ὅτι οὗτος ὁ υἱός μου νεκρὸς ἦν, καὶ ἀνέζησε. καὶ ἀπολωλὼς ἦν, καὶ εὑρέθη. Καὶ ἤρξαντο εὐφραίνεσθαι. Ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρεσβύτερος ἐν ἀγρῷ. καὶ ὡς ἐρχόμενος ἤγγισε τῇ οἰκίᾳ, ἤκουσε συμφωνίας, καὶ χορῶν, καὶ προσκαλεσάμενος ἕνα τῶν παίδων, ἐπυνθάνετο τί εἴη ταῦτα. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ, ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἥκει, καὶ ἔθυσεν ὁ πατήρ

Περὶ τοῦ ἀσώτου καὶ τῆς μετανοίας αὐτοῦ. ιε'. καὶ εἰς μαρτύρας.

πῆρσε τὸν μόχον τὸν σιτβυτὸν, ὅπι ὑγιαίνοντα αὐτὸν ἀπέλαβεν. Ὠργίσθη δὲ, καὶ οὐκ ἤθελεν εἰσελθεῖν. Ὅ ἓν πῆς αὐτοῦ ἐξελθὼν παρεκάλει αὐτὸν. ὁ ὃ ἀποκριθεὶς, εἶπε τῷ πεῖ. ἰδὺ τοσαῦτα ἔτη δουλεύωσοι, καὶ οὐδέποτε ἐντολεύ σου παρῆλθον, καὶ ἐμοὶ οὐδέποτε ἔδωκας ἔριφον, ἵνα μετὰ τῶν φίλων μου εὐφρανθῶ. ὅτε δὲ ὁ υἱός σου ὅτος, ὁ καταφαγών σου τὸν βίον μὴ πορνῶν, ἦλθεν, ἔθυσας αὐτῷ τὸν μόσχον τὸν σιτβυτόν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ. τέκνον, σὺ πάντοτε μετ' ἐμοῦ εἶ, καὶ πάντα τὰ ἐμὰ, σά ἐστιν, εὐφρανθῆναι ὃ καὶ χαρῆναι ἔδει, ὅτι ὁ ἀδελφός σου οὗτος νεκρὸς ἦν, καὶ ἀνέζησε, καὶ ἀπολωλὸς ἦν, καὶ εὑρέθη. ιθ΄.

Τῇ β΄. τῆς ἀποκρέω.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. ια΄.

Ὧ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤγγιζεν ὁ ἰς εἰς ἱερουσαλὴμ, καὶ ἦλθεν εἰς Βηθφαγὴ, καὶ Βυθανίαν, πρὸς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν. καὶ ἀποστέλλει δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτοῖς. ὑπάγετε εἰς τὴν κώμην τὴν κατέναντι ὑμῶν. Καὶ εὐθέως εἰσπορευόμενοι εἰς αὐτὴν, εὑρήσετε πῶλον δεδεμένον, ἐφ' ὃν οὐδεὶς ἀνθρώπων κεκάθηκε, λύσαντες αὐτὸν ἀγάγετε, καὶ ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ, τί ποιεῖτε τοῦτο; εἴπατε, ὅτι ὁ κῦς αὐτοῦ χρείαν ἔχει. καὶ εὐθέως αὐτὸν ἀποστέλλει ὧδε. Ἀπῆλθον δὲ καὶ εὗρον τὸν πῶλον δεδεμένον πρὸς τὴν θύραν, ἔξω ἐπὶ τοῦ ἀμφόδου, καὶ λύουσιν αὐτόν. καί τινες τῶν ἐκεῖ ἑστηκότων, ἔλεγον αὐτοῖς, τί ποιεῖτε λύοντες τὸν πῶλον; Οἱ δὲ εἶπον αὐτοῖς, καθὼς ἐνετείλατο ὁ ἰς. καὶ ἀφῆκαν

Πρὸ τῆς πέμπτ. λβ.

Εὐαγγέλιον

αὐτούς, καὶ ἤγαγον τὸν πῶλον πρὸς τὸν ἰησοῦν, καὶ ἐπέβαλον αὐτῷ τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἐκάθησεν ἐπ' αὐτῷ. Πολλοὶ δὲ τὰ ἱμάτια αὐτῶν, ἔστρωσαν εἰς τὴν ὁδὸν. ἄλλοι δὲ στιβάδας ἔκοπτον ἐκ τῶν δένδρων, καὶ ἐστρώνυον εἰς τὴν ὁδὸν, καὶ οἱ προάγοντες, καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες, ἔκραζον, λέγοντες, ὡσαννὰ εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κῦ, εὐλογημένη ἡ ἐρχομένη βασιλεία, ἐν ὀνόματι κῦ τοῦ πατρὸς ἡμῶν δαβὶδ, ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις. καὶ εἰσῆλθεν εἰς ἱερουσόλυμα ὁ ἰησοῦς, καὶ εἰς τὸ ἱερὸν. καὶ περιβλεψάμενος πάντα, ὀψίας ἤδη οὔσης τῆς ὥρας, ἐξῆλθεν εἰς βηθανίαν μετὰ τῶν δώδεκα μαθητῶν. ια΄.

Τῇ γ΄. τῆς ἀποκρέω.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. ξδ΄.

Ὧ καιρῷ ἐκείνῳ, Ἰούδας ὁ ἰσκαριώτης, εἷς τῶν δώδεκα, ἀπῆλθε πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς, ἵνα προδῷ τὸν ἰησοῦν αὐτοῖς. Οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐχάρησαν, καὶ ἐπηγγείλαντο ἀργύριον δοῦναι, καὶ ἐζήτει, πῶς εὐκαίρως αὐτὸν προδῷ. Καὶ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῶν ἀζύμων, ὅτε τὸ πάσχα ἔθυον, λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ποῦ θέλεις ἀπελθόντες ἑτοιμάσωμεν, ἵνα φάγῃς τὸ πάσχα; Καὶ ἀποστέλλει δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτοῖς, ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἀπαντήσει ὑμῖν ἄνθρωπος κεράμιον ὕδατος βαστάζων, ἀκολουθήσατε αὐτῷ, καὶ ὅπου ἐὰν εἰσέλθῃ, εἴπατε τῷ οἰκοδεσπότῃ, ὅτι ὁ διδάσκαλος λέγει, ποῦ ἐστι τὸ κατάλυμα, ὅπου τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν

Πρὸ τοῦ πάσχα. μέ.

μου φάγω; Καὶ αὐτὸς ὑμῖν δείξει ἀνώγεον μέγα ἐστρωμένον ἕτοιμον, ἐκεῖ ἑτοιμάσατε ὑμῖν. Καὶ ἐξῆλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἦλθον εἰς τὴν πόλιν, καὶ εὗρον καθὼς εἶπεν αὐτοῖς, καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα. Καὶ ὀψίας γενομένης, ἔρχεται μετὰ τῶν δώδεκα, καὶ ἀνακειμένων αὐτῶν, καὶ ἐσθιόντων, εἶπεν Ἰησοῦς, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με, ὁ ἐσθίων μετ' ἐμοῦ. Οἱ δὲ ἤρξαντο λυπεῖσθαι, καὶ λέγειν αὐτῷ, εἷς κατὰ εἷς, μήτι ἐγώ; Καὶ ἄλλος, μήτι ἐγώ; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς. εἷς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ ἐμβαπτόμενος μετ' ἐμοῦ εἰς τὸ τρυβλίον. ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει, καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ. οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ, δι' οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται. καλὸν ἦν αὐτῷ, εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος. Καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν, λαβὼν ὁ Ἰησοῦς ἄρτον, καὶ εὐλογήσας, ἔκλασε καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς, καὶ εἶπε. Λάβετε, φάγετε, τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου. Καὶ λαβὼν τὸ ποτήριον, εὐχαριστήσας, ἔδωκεν αὐτοῖς, καὶ ἔπιον ἐξ αὐτοῦ πάντες. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς. Τοῦτό ἐστι τὸ αἷμά μου τὸ τῆς καινῆς διαθήκης, τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν. ὅτι οὐκέτι οὐ μὴ πίω ἐκ τοῦ γενήματος τῆς ἀμπέλου, ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ὅταν αὐτὸ πίνω καινὸν, ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ. Καὶ ὑμνήσαντες, ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν. Καὶ λέγει αὐτοῖς Ἰησοῦς. ὅτι πάντες σκανδαλισθήσεσθε ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ. ὅτι γέγραπται, πατάξω τὸν ποιμένα, καὶ διασκορπισθήσεται τὰ πρόβατα. μετὰ δὲ τὸ ἐγερθῆναί με, προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν. Ὁ δὲ Πέτρος ἔφη αὐτῷ, κἂν εἰ πάντες σκανδαλισθήσονται, ἀλλ' οὐκ ἐγώ. Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς. ἀμὴν λέγω σοι, ὅτι σήμερον ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ πρὶν ἢ δὶς ἀλέκτορα φωνῆσαι, τρίς ἀπαρνήσῃ με. Ὁ δὲ ἐκπερισσῶς ἔλεγε μᾶλλον, ἐάν με δέῃ συναποθανεῖσοι, οὐ μή σε ἀπαρνήσομαι. Ὡσαύτως δὲ καὶ πάντες ἔλεγον. Καὶ ἔρχονται εἰς χωρίον, οὗ τὸ ὄνομα, Γεθσημανῆ. καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. καθίσατε ὧδε ἕως ἀπελθὼν προσεύξωμαι. Καὶ παραλαμβάνει τὸν Πέτρον, καὶ τὸν Ἰάκωβον, καὶ Ἰωάννην μεθ' ἑαυτοῦ, καὶ ἤρξατο ἐκθαμβεῖσθαι, καὶ ἀδημονεῖν. καὶ λέγει αὐτοῖς, περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχή μου, ἕως θανάτου. μείνατε ὧδε, καὶ γρηγορεῖτε. Καὶ προελθὼν μικρὸν, ἔπεσεν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ προσήυχετο, ἵνα εἰ δυνατόν ἐστι, παρέλθῃ ἀπ' αὐτοῦ ἡ ὥρα, καὶ ἔλεγεν, Ἀββᾶ ὁ πατήρ, πάντα δυνατά σοι, παρένεγκε τὸ ποτήριον ἀπ' ἐμοῦ τοῦτο. ἀλλ' οὐ τί ἐγὼ θέλω. ἀλλὰ τί σύ. Καὶ ἔρχεται, καὶ εὑρίσκει αὐτοὺς καθεύδοντας. καὶ λέγει τῷ Πέτρῳ. Σίμων, καθεύδεις; οὐκ ἴσχυσας μίαν ὥραν γρηγορῆσαι; Γρηγορεῖτε, καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν. τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ, ἀσθενής. Καὶ πάλιν ἀπελθὼν προσήυξατο, τὸν αὐτὸν λόγον εἰπών. καὶ ὑποστρέψας εὗρεν αὐτοὺς πάλιν καθεύδοντας, ἦσαν γὰρ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν βεβαρημένοι, καὶ οὐκ ἤδεισαν τί αὐτῷ ἀποκριθῶσι. Καὶ ἔρχε-

Περὶ τῆς παραδόσεως τοῦ Κυρίου μας.

ρξβ. α. ρξγ. β.

ρξδ'. ς'.

ρξέ. α.

ρξς'. β.

ρξζ'. ς'.

ρξή. δ'.

ρξθ'. ς'.

ρ, έ. α.

ροβ'. ά.

ροέ. ά. ροζ'. β.

ροή. δ'.

ροθ'. ς'.

ρπ'. δ'.

ἔρχεται τὸ τρίτον, καὶ λέγει αὐτοῖς, καθεύδετε λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε. ἀπέχει, ἦλθεν ἡ ὥρα. ἰδοὺ παραδίδοται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἁμαρτωλῶν. ΙΔ'. Ἐγείρεσθε ἄγωμεν, ἰδοὺ ὁ παραδιδούς με ἤγγικεν.

Τῇ δ'. τῆς ἀποκρέω.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. ξέ.

Ὦ καιρῷ ἐκείνῳ, Λαλοῦντος τοῦ ἰησοῦ πρὸς τοὺς μαθητὰς, παραγίνεται ἷς ἐκ τῶν δώδεκα, καὶ μετ' αὐτοῦ ὄχλος πολὺς μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων, ἀπεσταλμένοι παρὰ τῶν ἀρχιερέων, καὶ τῶν γραμματέων, καὶ τῶν πρεσβυτέρων. ἐδεδώκει δὲ ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν σύσσημον αὐτοῖς, λέγων. ὃν ἂν φιλήσω, αὐτός ἐστι, κρατήσατε αὐτὸν, καὶ ἀπαγάγετε ἀσφαλῶς. Καὶ ἐλθὼν, εὐθέως προσελθὼν αὐτῷ λέγει, ῥαββὶ, ῥαββὶ; καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. οἱ δὲ ἐπέβαλον ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ ἐκράτησαν αὐτόν. Εἷς δέ τις τῶν παρεστηκότων, σπασάμενος τὴν μάχαιραν, ἔπαισε τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰς, εἶπεν αὐτοῖς. ὡς ἐπὶ λῃστὴν ἐξήλθετε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν με; καθ' ἡμέραν ἤμην πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων, καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με; ἀλλ' ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαί. Καὶ ἀφέντες αὐτὸν πάντες ἔφυγον. Καὶ εἷς τις νεανίσκος ἠκολούθει αὐτῷ, περιβεβλημένος σινδόνα ἐπὶ γυμνοῦ, καὶ κρατοῦσιν αὐτὸν οἱ νεανίσκοι. ὁ δὲ καταλιπὼν τὴν σινδόνα, γυμνὸς ἔφυγεν ἀπ' αὐτῶν. Καὶ ἀπή-

γαγον τὸν ἰησοῦν πρὸς τὸν ἀρχιερέα, καὶ συνέρχονται αὐτῷ πάντες οἱ ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ πρεσβύτεροι, καὶ οἱ γραμματεῖς. Καὶ ὁ πέτρος ἀπὸ μακρόθεν ἠκολούθησεν αὐτῷ, ἕως ἔσω εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως. καὶ ἦν συγκαθήμενος μετὰ τῶν ὑπηρετῶν, καὶ θερμαινόμενος πρὸς τὸ φῶς. οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ ὅλον τὸ συνέδριον, ἐζήτουν κατὰ τοῦ ἰοῦ μαρτυρίαν, εἰς τὸ θανατῶσαι αὐτὸν, καὶ οὐχ' εὕρισκον. Πολλοὶ γὰρ ἐψευδομαρτύρουν κατ' αὐτοῦ, καὶ ἴσαι αἱ μαρτυρίαι οὐκ ἦσαν. Καί τινες ἀναστάντες, ἐψευδομαρτύρουν κατ' αὐτοῦ λέγοντες. ὅτι ἡμεῖς ἠκούσαμεν αὐτοῦ λέγοντος. ὅτι ἐγὼ καταλύσω τὸν ναὸν τοῦτον τὸν χειροποίητον, καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν ἄλλον ἀχειροποίητον οἰκοδομήσω. καὶ οὐδὲ οὕτως, ἴση ἦν ἡ μαρτυρία αὐτῶν. Καὶ ἀναστὰς ὁ ἀρχιερεὺς εἰς τὸ μέσον, ἐπηρώτησε τὸν ἰησοῦν, λέγων, οὐκ ἀποκρίνῃ οὐδέν; τί οὗτοί σου καταμαρτυροῦσιν; Ὁ δὲ ἐσιώπα, καὶ οὐδὲν ἀπεκρίνατο. Πάλιν ὁ ἀρχιερεὺς ἐπηρώτα αὐτὸν, καὶ λέγει αὐτῷ. σὺ εἶ ὁ χς, ὁ υἱὸς τοῦ εὐλογητοῦ; Ὁ δὲ ἰς εἶπεν, ἐγώ εἰμι. καὶ ὄψεσθε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως, καὶ ἐρχόμενον μετὰ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ. Ὁ δὲ ἀρχιερεὺς διαῤῥήξας τὸν χιτῶνα αὐτοῦ, λέγει. τί ἔτι χρείαν ἔχομεν μαρτύρων; ἠκούσατε τῆς βλασφημίας, τί ὑμῖν φαίνεται; οἱ δὲ πάντες κατέκριναν αὐτὸν, εἶναι ἔνοχον θανάτου. Καὶ ἤρξαντό τινες ἐμπτύειν αὐτῷ, καὶ περικαλύπτειν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ κο-

ρλέ.

λαφίζειν αὐτὸν, καὶ λέγειν αὐτῷ, προφήτευσον. καὶ οἱ ὑπηρέται ῥαπίσμασιν αὐτὸν ἔβαλλον. Καὶ ὄντος τοῦ πέτρου ἐν τῇ αὐλῇ κάτω, ἔρχεται μία τῶν παιδισκῶν τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ἰδοῦσα τὸν πέτρον θερμαινόμενον, ἐμβλέψασα αὐτῷ, λέγει. καὶ σὺ μετὰ τοῦ ναζαρηνοῦ Ἰησοῦ ἦσθα; Ὁ δὲ ἠρνήσατο, λέγων. οὐκ οἶδα, οὐδὲ ἐπίσταμαι, τί σὺ λέγεις. Καὶ ἐξῆλθεν ἔξω εἰς τὸ προαύλιον, καὶ ἀλέκτωρ ἐφώνησε. Καὶ ἡ παιδίσκη ἰδοῦσα αὐτὸν, πάλιν ἤρξατο λέγειν τοῖς παρεστηκόσιν, ὅτι οὗτος ἐξ αὐτῶν ἐστιν. ὁ δὲ πάλιν ἠρνεῖτο. Καὶ μετὰ μικρὸν πάλιν οἱ παρεστῶτες ἔλεγον τῷ Πέτρῳ, ἀληθῶς ἐξ αὐτῶν εἶ, καὶ γὰρ γαλιλαῖος εἶ, καὶ ἡ λαλιά σου ὁμοιάζει. Ὁ δὲ ἤρξατο ἀναθεματίζειν καὶ ὀμνύειν, ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον τοῦτον, ὃν λέγετε. Καὶ ἐκ δευτέρου ἀλέκτωρ ἐφώνησε, καὶ ἀνεμνήσθη ὁ πέτρος τοῦ ῥήματος, ὃ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι δὶς, ἀπαρνήσῃ με τρίς. Καὶ ἐπιβαλὼν, ἔκλαιε. Καὶ εὐθέως ἐπὶ τὸ πρωῒ συμβούλιον ποιήσαντες οἱ ἀρχιερεῖς, μετὰ τῶν πρεσβυτέρων, καὶ γραμματέων, καὶ ὅλον τὸ συνέδριον, δήσαντες τὸν Ἰησοῦν, ἀπήγαγον καὶ παρέδωκαν τῷ πιλάτῳ.

ρμέ. α. Περὶ τῆς ἀρνήσεως τοῦ Πέτρου. μζ'.

ρμό. ά.

ρμζ'. β'.

ρμή. β.

ΙΕ'.

Τῇ έ. τῆς ἀποκρέω.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. ξς'.

Ὡ καιρῷ ἐκείνῳ, Συμβούλιον ἐποίησαν οἱ ἀρχιερεῖς μετὰ τῶν πρεσβυτέρων, καὶ γραμματέων, καὶ ὅλον τὸ συνέδριον καὶ τοῦ Ἰησοῦ. καὶ δήσαντες αὐτὸν, ἀπήγαγον καὶ παρέδωκαν τῷ πιλάτῳ. Καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ πιλάτος. σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ, σὺ λέγεις. Καὶ κατηγόρουν αὐτοῦ οἱ ἀρχιερεῖς πολλά. Ὁ δὲ πιλάτος πάλιν ἐπηρώτησεν αὐτὸν, λέγων. οὐκ ἀποκρίνῃ οὐδέν; ἴδε πόσα σου καταμαρτυροῦσιν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς οὐκέτι οὐδὲν ἀπεκρίθη, ὥστε θαυμάζειν τὸν πιλάτον. Κατὰ δὲ ἑορτὴν ἀπέλυεν αὐτοῖς ἕνα δέσμιον, ὃν παρῃτοῦντο. ἦν δὲ ὁ λεγόμενος Βαραββᾶς μετὰ τῶν συστασιαστῶν δεδεμένος, οἵτινες ἐν τῇ στάσει φόνον πεποιήκεισαν. καὶ ἀναβοήσας ὁ ὄχλος, ἤρξατο αἰτεῖσθαι καθὼς ἀεὶ ἐποίει αὐτοῖς. Ὁ δὲ πιλάτος, ἀπεκρίθη αὐτοῖς, λέγων. θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν τὸν βασιλέα τῶν ἰουδαίων; ἐγίνωσκε γὰρ, ὅτι διὰ φθόνον παραδεδώκεισαν αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς. Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς, ἀνέσεισαν τὸν ὄχλον, ἵνα μᾶλλον τὸν Βαραββᾶν ἀπολύσῃ αὐτοῖς. Ὁ δὲ πιλάτος ἀποκριθεὶς πάλιν, εἶπεν αὐτοῖς, τί οὖν θέλετε ποιήσω, ὃν λέγετε βασιλέα τῶν ἰουδαίων; Οἱ δὲ πάλιν ἔκραξαν, σταύρωσον αὐτόν. Ὁ δὲ πιλάτος ἔλεγεν αὐτοῖς, τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν; Οἱ δὲ περισσοτέρως ἔκραξαν, σταύρωσον αὐτόν. Ὁ δὲ πιλάτος βουλόμενος τῷ ὄχλῳ τὸ ἱκανὸν ποιῆσαι, ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βαραββᾶν, καὶ παρέδωκε τὸν Ἰησοῦν φραγελλώσας, ἵνα σταυρωθῇ.

σ'. σά. σβ'. β. σγ'. δ'. σδ'. ε'. σε'. ς'. ΙΕ'.

Τῇ ς. τῆς ἀποκρέω.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. ξή.

Ὡ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ στρατιῶται τοῦ πιλα-

σζ'.

λαβόντες τὸν Ἰ̅ν̅, ἐξάγουσιν αὐτὸν, ἵνα
Διακο- φρώσωσιν αὐτόν. Καὶ φέρουσιν αὐτὸν
πὴ. ἐπὶ γολγοθᾶ τόπον, ὅ ἐστι μεθερμη-
σέ. νευόμενον, κρανίου τόπος. Ἦν δὲ ὥρα
Διακο- τρίτη, καὶ ἐφρώσαν αὐτόν. Γενομένης δὲ
πὴ. ὥρας ἕκτης, σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην
σιγ. τὴν γῆν, ἕως ὥρας ἐνάτης. Καὶ τῇ ὥ-
Διακο- ρᾳ τῇ ἐνάτῃ, ἐβόησεν ὁ Ἰ̅ς̅ φωνῇ με-
πὴ. γάλῃ, λέγων. ἐλωΐ, ἐλωΐ, λιμὰ σα-
σιδ'. βαχθανί, ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον, ὁ
θ̅ς̅ μου, ὁ θεός μου, εἰς τί με ἐγκατέλιπες.
Καί τινες τῶν παρεστηκότων, ἀκούσαν-
τες, ἔλεγον. Ἰδοὺ ἡλίαν φωνεῖ. Δρα-
μὼν δέ τις, καὶ γεμίσας σπόγγον ὄξους,
περιθείς τε καλάμῳ ἐπότιζεν αὐτόν,
σκγ'. λέγων, ἄφετε, ἴδωμεν εἰ ἔρχεται
ά. σκδ'. ἡλίας καθελεῖν αὐτόν. Ὁ δὲ Ἰ̅ς̅, ἀ-
β'. φεὶς φωνῇ μεγάλῃ, ἐξέπνευσε.
σκέ. καὶ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς
δύο, ἀπὸ ἄνωθεν, ἕως κάτω. Ἰδὼν δὲ
ὁ κεντυρίων ὁ παρεστηκὼς ἐξ ἐναντίας
αὐτοῦ, ὅτι οὕτω κράξας ἐξέπνευσεν, εἶ-
πεν. ἀληθῶς ὁ ἄνθρωπος οὗτος, υἱὸς ἦν θεοῦ Η̅ν̅
σαν δὲ καὶ γυναῖκες ἀπὸ μακρόθεν θεω- ΚΕ'.
ροῦσαι, ἐν αἷς ἦν Μαρία ἡ Μαγδαλη-
νὴ, καὶ Μαρία Ἰακώβου τοῦ μικροῦ, καὶ Ἰω-
σῆ μήτηρ, καὶ Σαλώμη, αἳ καὶ ὅτε ἦν ἐν τῇ
Γαλιλαίᾳ, ἠκολούθουν αὐτῷ, καὶ διηκόνουν
ΚΑ'. αὐτῷ. καὶ ἄλλαι πολλαὶ, αἱ συναναβά-
σαι αὐτῷ εἰς Ἱεροσόλυμα.

Σαββάτῳ τῆς ἀπόκρεω.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. ρέ.

Εἶπεν ὁ Κ̅ς̅, Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε.
πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόμα-
τί μου, λέγοντες, ὅτι ἐγώ εἰμι, καὶ ὁ καιρὸς
Περὶ τῆς ἤγγικε. μὴ οὖν πορευθῆτε ὀπίσω αὐ-
συντε- τῶν. Ὅταν δὲ ἀκούσητε πολέμους, καὶ
λείας. ὁ

ἀκαταστασίας, μὴ πτοηθῆτε. δεῖ γὰρ
ταῦτα γενέσθαι πρῶτον, ἀλλ' οὐκ εὐ- Διακο-
θέως τὸ τέλος. Καὶ ἔσονται σημεῖα ἐν πὴ.
ἡλίῳ, καὶ σελήνῃ, καὶ ἄστροις, καὶ ἐπὶ τῆς ΚΑ',
γῆς συνοχὴ ἐθνῶν, ἐν ἀπορίᾳ ἠχούσης ρς'.
θαλάσσης καὶ σάλου, ἀποψυχόντων ἀν- συνζ'.
θρώπων, ἀπὸ φόβου καὶ προσδοκίας τῶν β'.
ἐπερχομένων τῇ οἰκουμένῃ. Αἱ γὰρ
δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται, καὶ
τότε ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμε-
νον ἐν νεφέλῃ, μετὰ δυνάμεως καὶ δό-
ξης πολλῆς. Ὅταν δὲ ἀρχέσωνται γί- Διακο-
νεσθαι ταῦτα, ἀνακύψατε καὶ ἐπάρατε πὴ.
τὰς κεφαλὰς ὑμῶν, διότι ἐγγίζει ἡ συνθ'.
ἀπολύτρωσις ὑμῶν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς
παραβολήν. Ἴδετε τὴν συκῆν καὶ πάντα
τὰ δένδρα. ὅταν προβάλωσιν ἤδη, βλέ-
ποντες ἀφ' ἑαυτῶν γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς
τὸ θέρος ἐστίν. Οὕτω καὶ ὑμεῖς ὅταν
ἴδητε ταῦτα γινόμενα, γινώσκετε ὅτι
ἐγγύς ἐστιν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. Ἀμὴν
λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ
αὕτη, ἕως ἂν πάντα γένηται. Ὁ οὐρανὸς
καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου, οὐ μὴ παρέλ- Διακο-
θωσι. Προσέχετε δὲ ἑαυτοῖς μήποτε πὴ.
βαρυνθῶσιν ὑμῶν αἱ καρδίαι ἐν κραι- συνθ'.
πάλῃ, καὶ μέθῃ, καὶ μερίμναις βιω-
τικαῖς, καὶ αἰφνίδιος ἐφ' ὑμᾶς ἐπιέσῃ ἡ ἡ-
μέρα ἐκείνη. Ὡς παγὶς γὰρ ἐπελεύ-
σεται ἐπὶ πάντας τοὺς καθημένους ἐπὶ
προσώπου πάσης τῆς γῆς. Ἀγρυπνεῖτε
δὲ ἐν παντὶ καιρῷ δεόμενοι, ἵνα κατα-
ξιωθῆτε ἐκφυγεῖν πάντα ταῦτα τὰ
μέλλοντα γίνεσθαι, καὶ σταθῆναι ἔμπρο-
σθεν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

Κυριακῇ τῆς ἀπόκρεω.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. ρς'.

Εἶπεν ὁ Κ̅ς̅, Ὅταν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώ- σοφ.
που ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἅγιοι Ἰσεὶ τῆς
ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ, τότε καθίσει ἐπὶ πλάσεως
θρόνου δόξης αὐτοῦ, καὶ συναχθήσον- τοῦ Χρι-
ται ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ ἔθνη, στοῦ. ξδ'.
καὶ ἀφορίσει αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων, ὡς-
περ ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα
ἀπὸ τῶν ἐρίφων, καὶ στήσει τὰ μὲν
πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, τὰ δὲ ἐρί-
φια, ἐξ ἀριστερῶν. Τότε ἐρεῖ ὁ βα-
σιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ. δεῦ-

τε

τε οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρός μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. Ἐπείνασα γὰρ, καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα, καὶ ἐποτίσατέ με. ξένος ἤμην, καὶ συνηγάγετέ με. γυμνὸς, καὶ περιεβάλλετέ με. ἠσθένησα, καὶ ἐπεσκέψασθέ με. ἐν φυλακῇ ἤμην, καὶ ἤλθετε πρός με. Τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ οἱ δίκαιοι, λέγοντες. κύριε, πότε σε εἴδομεν πεινῶντα, καὶ ἐθρέψαμεν; ἢ διψῶντα, καὶ ἐποτίσαμεν; πότε δέ σε εἴδομεν ξένον, καὶ συνηγάγομεν; ἢ γυμνὸν, καὶ περιεβάλομεν; πότε δέ σε εἴδομεν ἀσθενῆ, ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ ἤλθομεν πρὸς σέ; Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς ἐρεῖ αὐτοῖς, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἑνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε. Τότε ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ ἀριστερῶν, πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ, καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ. Ἐπείνασα γὰρ, καὶ οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα, καὶ οὐκ ἐποτίσατέ με. ξένος ἤμην, καὶ οὐ συνηγάγετέ με. γυμνὸς, καὶ περιεβάλλετέ με. ἀσθενὴς καὶ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐκ ἐπεσκέψασθέ με. Τότε ἀποκριθήσονται καὶ αὐτοὶ, λέγοντες. κύριε, πότε σε εἴδομεν πεινῶντα, ἢ διψῶντα, ἢ ξένον, ἢ γυμνὸν, ἢ ἀσθενῆ, ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐ διηκονήσαμέν σοι; Τότε ἀποκριθήσεται αὐτοῖς, λέγων. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ἑνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων, οὐδὲ ἐμοὶ ἐποιήσατε. Καὶ ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς κόλασιν αἰώνιον, οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον. ΙΘ'.

Τῇ β'. τῆς τυροφάγου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. μς'.

Περὶ τοῦ πωλεῖ. σλβ. β'.

Ὡ καιρῷ ἐκείνῳ, Ὡς ἤγγισεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Βηθσφαγὴ, καὶ Βηθανίαν, πρὸς τὸ ὄρος τὸ καλούμενον ἐλαιῶν, ἀπέστειλε δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, εἰπών, ὑπάγετε εἰς τὴν κατέναντι κώμην, ἐν ᾗ εἰσπορευόμενοι, εὑρήσετε πῶλον δεδεμένον, ἐφ' ὃν οὐδεὶς πώποτε ἀνθρώπων ἐκάθισε. λύσαντες αὐτὸν ἀγάγετε. Καὶ ἐάν τις ὑμᾶς ἐρωτᾷ, διατί λύετε; οὕτως ἐρεῖτε αὐτῷ, ὅτι ὁ κύριος αὐτοῦ χρείαν ἔχει. Ἀπελθόντες δὲ οἱ ἀπεσταλμένοι, εὗρον καθὼς εἶπεν αὐτοῖς. Λυόντων δὲ αὐτῶν τὸν πῶλον, εἶπον οἱ κύριοι αὐτοῦ πρὸς αὐτούς. τί λύετε τὸν πῶλον; Οἱ δὲ εἶπον. ὁ κύριος αὐτοῦ χρείαν ἔχει. καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. Καὶ ἐπιῤῥίψαντες ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια ἐπὶ τὸν πῶλον, ἐπεβίβασαν τὸν Ἰησοῦν. Πορευομένου δὲ αὐτοῦ, ὑπεστρώννυον τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ. σλγ'. β'.

σλδ'. ά.

Ἐγγίζοντος δὲ αὐτοῦ ἤδη πρὸς τῇ καταβάσει τοῦ ὄρους τῶν ἐλαιῶν, ἤρξαντο ἅπαν τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν χαίροντες αἰνεῖν τὸν θεὸν φωνῇ μεγάλῃ, περὶ πασῶν ὧν εἶδον δυνάμεων, λέγοντες. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος βασιλεὺς ἐν ὀνόματι Κυρίου, εἰρήνη ἐν οὐρανῷ, καὶ δόξα ἐν ὑψίστοις. Καί τινες τῶν Φαρισαίων ἀπὸ τοῦ ὄχλου, εἶπον πρὸς αὐτόν. Διδάσκαλε, ἐπιτίμησον τοῖς μαθηταῖς σου. Καὶ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς,

τοῖς· λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐὰν ἕτοι σιωπήσωσιν, οἱ λίθοι κεκράξουσι. Ἦλθε δὲ ἡ ἡμέρα τῶν ἀζύμων, ἐν ᾗ ἔδει θύεσθαι τὸ πάσχα. καὶ ἀπέστειλε Πέτρον καὶ Ἰωάννην, εἰπών. πορευθέντες ἑτοιμάσατε ἡμῖν τὸ πάσχα, ἵνα φάγωμεν. Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ, ποῦ θέλεις ἑτοιμάσωμεν; Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ἰδοὺ εἰσελθόντων ὑμῶν εἰς τὴν πόλιν, συναντήσει ὑμῖν ἄνθρωπος, κεράμιον ὕδατος βαστάζων, ἀκολουθήσατε αὐτῷ εἰς τὴν οἰκίαν ὃ εἰσπορεύεται. καὶ ἐρεῖτε τῷ οἰκοδεσπότῃ τῆς οἰκίας. λέγει σοι ὁ διδάσκαλος, ποῦ ἐστι τὸ κατάλυμα, ὅπου τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου φάγω; κἀκεῖνος ὑμῖν δείξει ἀνώγεον μέγα ἐστρωμένον, ἐκεῖ ἑτοιμάσατε. Ἀπελθόντες δέ, εὗρον καθὼς εἴρηκεν αὐτοῖς, καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα. Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡ ὥρα, ἀνέπεσον καὶ οἱ δώδεκα ἀπόστολοι σὺν αὐτῷ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς. Ἐπιθυμίᾳ ἐπεθύμησα τοῦτο τὸ πάσχα φαγεῖν μεθ' ὑμῶν, πρὸ τοῦ με παθεῖν. λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οὐκέτι οὐ μὴ φάγω ἐξ αὐτοῦ, ἕως ὅτου πληρωθῇ ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ. Καὶ δεξάμενος ποτήριον, εὐχαριστήσας, εἶπε. λάβετε τοῦτο, καὶ διαμερίσατε ἑαυτοῖς. λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ πίω ἀπὸ τοῦ γενήματος τῆς ἀμπέλου, ἕως ὅτου ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἔλθῃ. Καὶ λαβὼν ἄρτον, εὐχαριστήσας ἔκλασε, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς, λέγων. Τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου τὸ ὑπὲρ ὑμῶν διδόμενον, τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. Ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον, μετὰ τὸ δειπνῆσαι, λέγων. Τοῦτο τὸ ποτήριον, ἡ καινὴ διαθήκη ἐν τῷ αἵματί μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἐκχυνόμενον. Πλὴν ἰδοὺ ἡ χεὶρ τοῦ παραδιδόντος με, μετ' ἐμοῦ ἐπὶ τῆς τραπέζης. Καὶ ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου πορεύεται κατὰ τὸ ὡρισμένον, πλὴν, οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ, δι' οὗ παραδίδοται. Καὶ ἤρξαντο συζητεῖν πρὸς ἑαυτούς, τὸ, τίς ἄρα εἴη ἐξ αὐτῶν, ὁ τοῦτο μέλλων πράσσειν. Ἐγένετο δὲ καὶ φιλονεικία ἐν αὐτοῖς, τὸ, τίς αὐτῶν δοκεῖ εἶναι μείζων. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς. οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν, κυριεύουσιν αὐτῶν. καὶ οἱ ἐξουσιάζοντες αὐτῶν, εὐεργέται καλοῦνται. ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως· ἀλλ' ὁ μείζων ἐν ὑμῖν, γενέσθω ὡς ὁ νεώτερος. καὶ ὁ ἡγούμενος, ὡς ὁ διακονῶν. Τίς γὰρ μείζων, ὁ ἀνακείμενος, ἢ ὁ διακονῶν; οὐχὶ ὁ ἀνακείμενος; ἐγὼ δὲ εἰμὶ ἐν μέσῳ ὑμῶν, ὡς ὁ διακονῶν, ὑμεῖς δὲ ἐστε οἱ διαμεμενηκότες μετ' ἐμοῦ ἐν τοῖς πειρασμοῖς μου. κἀγὼ διατίθεμαι ὑμῖν, καθὼς διέθετό μοι ὁ πατήρ μου βασιλείαν, ἵνα ἐσθίητε καὶ πίνητε ἐπὶ τῆς τραπέζης μου, ἐν τῇ βασιλείᾳ μου, καὶ καθίσησθε ἐπὶ θρόνων, κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ. Εἶπε δὲ ὁ κύριος. Σίμων, Σίμων. Ἰδοὺ ὁ σατανᾶς, ἐξῃτήσατο ὑμᾶς, τοῦ σινιάσαι ὡς τὸν σῖτον. ἐγὼ δὲ ἐδεήθην περὶ σοῦ, ἵνα μὴ ἐκλείπῃ ἡ πίστις σου, καὶ σύποτε ἐπιστρέψας, στήριξον τοὺς ἀδελφούς σου. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· κύριε, μετὰ σοῦ, ἕτοιμός εἰμι, καὶ εἰς φυλακὴν, καὶ εἰς θάνατον πορεύεσθαι. Ὁ δὲ εἶπε, λέγω σοι Πέτρε, οὐ μὴ φωνήσει σήμερον ἀλέκτωρ,

Διακονή. κβ'. ρν. ρξγ'. Περὶ τοῦ πάσχα. πε'. σξδ'. ι'. σξε'. β'. σξς'. α'. σξζ'. β'. σξη'. σ. β'. σξθ'. α'. σο'. σοα'. ι'. σογ'. ι'. Περὶ τῆς ἐξαιτήσεως τοῦ σατανᾶ. νη'. σοδ'. β'. σοε'.

Περὶ τῆς φιλονεικησάντων τίς μείζων. οζ'.

πωρ, πρὶν ἢ τρὶς ἀπαρνήσῃ μὴ εἰδέναι
ρος΄. ιβ΄. με. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς. ὅτε ἀπέστειλα
ὑμᾶς, ἄτερ βαλαντίου, καὶ πήρας, καὶ
ὑποδημάτων, μή τινος ὑστερήσατε; Οἱ
δὲ εἶπον, οὐδενός. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς.
ἀλλὰ νῦν ὁ ἔχων βαλαντίον ἀράτω,
ὁμοίως καὶ πήραν. καὶ ὁ μὴ ἔχων, πω-
ρος΄. ιγ΄. λησάτω τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, καὶ ἀγο-
ρασάτω μάχαιραν. λέγω γὰρ ὑ-
μῖν, ὅτι ἔτι τοῦτο τὸ γεγραμμένον δεῖ τε-
λεσθῆναι ἐν ἐμοί, τὸ καὶ μετὰ ἀνόμων
ἐλογίσθη, καὶ γὰρ τὰ περὶ ἐμοῦ, τέλος
ἔχει. οἱ δὲ εἶπον, κύριε, ἰδοὺ μάχαιραι
σοη΄. ιδ΄. ὧδε δύο. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς. ἱκανόν
ἐστι. Καὶ ἐξελθὼν, ἐπορεύθη κατὰ τὸ
ἔθος, εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν. ἠκολού-
κβ΄. θησαν δὲ αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ.

Τῇ γ΄. τῆς τυροφάγου.
Ἐκ τοῦ Λουκᾶ. ρθ΄.

Ὧ καιρῷ ἐκείνῳ, Ἐξελθὼν οἷς, ἐπο
ρεύθη κατὰ τὸ ἔθος εἰς τὸ ὄρος τῶν
ἐλαιῶν. ἠκολούθησαν δὲ αὐτῷ, καὶ οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ. Γενόμενος δὲ ἐπὶ τοῦ
σπ΄. β΄. τόπου, εἶπεν αὐτοῖς· προσεύχεσθε,
προ΄. ιδ΄. μὴ εἰσελθεῖν εἰς πειρασμόν. Καὶ αὐ-
τὸς ἀπεσπάσθη ἀπ' αὐτῶν, ὡσεὶ λίθου
βολήν, καὶ θεὶς τὰ γόνατα, προσήυχε-
σπβ΄. το, λέγων. πάτερ εἰ βούλει παρενεγκεῖν
ά. τὸ ποτήριον τοῦτο ἀπ' ἐμοῦ. πλὴν, μὴ
τὸ θέλημά μου, ἀλλὰ τὸ σὸν γενέσθω.
Διακο- Καὶ ὀφθεὶς ἀπὸ τῆς προσευχῆς, ἐλ-
πή. θὼν πρὸς τοὺς μαθητὰς, εὗρεν αὐτοὺς
σπδ΄. κοιμωμένους ἀπὸ τῆς λύπης, καὶ εἶ-
β΄. πεν αὐτοῖς, τί καθεύδετε; ἀναστά-
ντες προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε
σπε΄. εἰς πειρασμόν. Ἔτι δὲ αὐτοῦ λα-

λοῦντος, ἰδοὺ ὄχλος, καὶ ὁ λεγόμενος
Ἰούδας εἷς τῶν δώδεκα, προήρχετο
αὐτῶν. καὶ ἤγγισε τῷ Ἰησοῦ, φιλῆσαι αὐ- σπε΄.
τόν, τὸ γὰρ σημεῖον δέδωκεν αὐτοῖς, β.
ὃν ἂν φιλήσω, αὐτός ἐστιν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς
εἶπεν αὐτῷ. Ἰούδα, φιλήματι τὸν υἱὸν
τοῦ ἀνθρώπου παραδίδως; Ἰδόντες δὲ σπς΄.
οἱ περὶ αὐτὸν τὸ ἐσόμενον, εἶπον αὐ- ά.
τῷ, κύριε, εἰ παταξομεν ἐν μαχαίρᾳ; καὶ
ἐπάταξεν εἷς τις ἐξ αὐτῶν, τὸν δοῦλον
τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸ
οὖς τὸ δεξιόν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς,
εἶπεν. ἐατε ἕως τούτου. Καὶ ἁψά-
μενος τοῦ ὠτίου αὐτοῦ, ἰάσατο αὐτόν.
Εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς παραγενο- Ισφη΄.
μένους ἐπ' αὐτὸν ἀρχιερεῖς καὶ στρα- ι.
τηγοὺς τοῦ ἱεροῦ, καὶ πρεσβυτέρους. ὡς σωβ΄.
ἐπὶ λῃστὴν ἐξεληλύθατε μετὰ μα- ά.
χαιρῶν, καὶ ξύλων; καθ' ἡμέραν ὄντος
μου μεθ' ὑμῶν ἐν τῷ ἱερῷ, οὐκ ἐξετεί-
νατε τὰς χεῖρας ἐπ' ἐμέ. ἀλλὰ αὕτη
ὑμῶν ἐστιν ἡ ὥρα, καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ σκό-
τους. Συλλαβόντες δὲ αὐτὸν, ἤγα- ση΄.
γον, καὶ εἰσήγαγον εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀρ- ά.
χιερέως. Ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει μα- σηά.
κρόθεν. Ἁψάντων δὲ πῦρ ἐν μέσῳ ά.
τῆς αὐλῆς, καὶ συγκαθισάντων αὐτῶν.
ἐκάθητο ὁ Πέτρος ἐν μέσῳ αὐτῶν.
Ἰδοῦσα δὲ αὐτὸν παιδίσκη τις καθή-
μενον πρὸς τὸ φῶς. καὶ ἀτενίσασα
αὐτῷ, εἶπε. καὶ οὗτος σὺν αὐτῷ ἦν. Ὁ
δὲ ἠρνήσατο αὐτὸν, λέγων γύναι οὐκ
οἶδα αὐτόν. Καὶ μετὰ βραχύ, ἕτε- σηβ΄.
ρος ἰδὼν αὐτὸν, ἔφη, καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν ά.
εἶ. Ὁ δὲ Πέτρος, εἶπεν. ἄνθρωπε,
οὐκ εἰμί. Καὶ διαστάσης ὡσεὶ ὥρας
μιᾶς, ἄλλος τις διϊσχυρίζετο, λέ-
γων.

γων. ἐπ' ἀληθείας, ἡ σὺ μετ' αὐτοῦ ἦν· καὶ γὰρ γαλιλαῖός ἐστιν. Εἶπε δὲ ὁ Πέτρος αὐτῷ, οὐκ οἶδα ὃ λέγεις. Καὶ παραχρῆμα, ἔτι λαλοῦντος αὐτοῦ, ἐφώνησεν ἀλέκτωρ. σημ. β. καὶ στραφεὶς ὁ κς, ἐνέβλεψε τῷ Πέτρῳ. καὶ ὑπεμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ λόγου τοῦ κυ, ὡς εἶπεν αὐτῷ, ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι, ἀπαρνήσῃ με τρίς. σημ. δ'. α. Καὶ ἐξελθὼν ἔξω ὁ Πέτρος ἔκλαυσε πικρῶς. Καὶ οἱ ἄνδρες οἱ συνέχοντες τὸν Ἰησοῦν, ἐνέπαιζον αὐτῷ, δέροντες, καὶ περικαλύψαντες αὐτὸν, ἔτυπτον αὐτοῦ τὸ πρόσωπον, καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν, λέγοντες· προφήτευσον, τίς ἐστιν ὁ παίσας σε; καὶ ἕτερα πολλὰ βλασφημοῦντες, ἔλεγον εἰς αὐτόν. Καὶ σημ. ε. ὡς ἐγένετο ἡμέρα, συνήχθη τὸ πρεσβυτέριον τοῦ λαοῦ, ἀρχιερεῖς τε καὶ γραμματεῖς, καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν, εἰς τὸ συ- σημ. ς'. νέδριον αὐτῶν, λέγοντες. εἰ σὺ εἶ ὁ χς, εἰπὲ ἡμῖν. Εἶπε δὲ αὐτοῖς. ἐὰν ὑμῖν εἴ- σημ. ζ. πω, οὐ μὴ πιστεύσητε. ἐὰν δὲ καὶ ἐρωτήσω, οὐ μὴ ἀποκριθῆτέ μοι, ἢ ἀπολύσητε. Ἀπὸ τοῦ νῦν ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καθήμενος ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως τοῦ θεοῦ. σημ. ι. Εἶπον δὲ πάντες, σὺ οὖν εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ; σημ. ιθ'. Ὁ δὲ πρὸς αὐτοὺς ἔφη. ὑμεῖς λέγε- β. τε, ὅτι ἐγώ εἰμι. Οἱ δὲ εἶπον. τί ἔτι χρείαν ἔχομεν μαρτυρίας; αὐτοὶ γὰρ κ'. ἀκούσαμεν ἀπὸ τοῦ στόματος αὐτοῦ. Καὶ α. ἀναστὰν ἅπαν τὸ πλῆθος αὐτῶν, ἤγαγον αὐτὸν ἐπὶ τὸν πιλατον. κγ'.

Περὶ τῆς τυροφάγου. Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. ρί.

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ, ἀπήγαγον τὸν ἰησοῦν οἱ ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ γραμματεῖς, καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ ἐπὶ τὸν πιλάτον, ἡ ἤρξαντο κατηγορεῖν αὐτοῦ, λέγοντες. τοῦτον εὕρομεν διαστρέφοντα τὸ ἔθνος, καὶ κωλύοντα καίσαρι φόρους διδόναι, λέγοντα ἑαυτὸν χν βασιλέα εἶναι. Ὁ δὲ πιλάτος ἐπηρώτησεν αὐτὸν, λέγων. σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ, ἔφη, σὺ λέγεις. Ὁ δὲ πιλάτος, εἶπε πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς, καὶ τοὺς ὄχλους, οὐδὲν εὑρίσκω αἴτιον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ. Οἱ δὲ ἐπίσχυον, λέγοντες, ὅτι ἀνασείει τὸν λαὸν, διδάσκων καθ' ὅλης τῆς ἰουδαίας, ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς γαλιλαίας, ἕως ὧδε. Πιλάτος δὲ ἀκούσας γαλιλαίας, ἐπηρώτησεν, εἰ ὁ ἄνθρωπος γαλιλαῖός ἐστι. καὶ ἐπιγνοὺς ὅτι ἐκ τῆς ἐξουσίας ἡρῴδου ἐστὶν, ἀνέπεμψεν αὐτὸν πρὸς ἡρῴδην, ὄντα καὶ αὐτὸν ἐν ἱεροσολύμοις ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις. Ὁ δὲ ἡρῴδης ἰδὼν τὸν ἰησοῦν, ἐχάρη λίαν. ἦν γὰρ ἐξ ἱκανοῦ ἰδεῖν αὐτὸν, διὰ τὸ ἀκούειν πολλὰ περὶ αὐτοῦ, καὶ ἤλπιζέ τι σημεῖον ἰδεῖν ὑπ' αὐτοῦ γινόμενον. Ἐπηρώτα δὲ αὐτὸν ἐν λόγοις ἱκανοῖς, αὐτὸς δὲ οὐδὲν ἀπεκρίνατο αὐτῷ. Εἰστήκεισαν δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς, εὐτόνως κατηγοροῦντες αὐτοῦ. Ἐξουθενήσας δὲ αὐτὸν ὁ ἡρῴδης σὺν τοῖς στρατεύμασιν αὐτοῦ, καὶ ἐμπαίξας, περιβαλὼν αὐτὸν ἐσθῆτα λαμπρὰν, ἀνέπεμψεν αὐτὸν τῷ πιλάτῳ. Ἐγένοντο δὲ φίλοι, ὅτε πιλάτος, καὶ ἡρῴδης ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ μετ' ἀλλήλων, προϋπῆρχον γὰρ ἐν ἔχθρᾳ ὄντες πρὸς ἑαυτούς. Πιλάτος δὲ συγκαλεσάμενος τοὺς ἀρχιερεῖς, καὶ τοὺς ἄρχοντας, καὶ τὸν λαὸν, εἶπε πρὸς αὐτούς.

τά. ί. τβ. ά. τγ. δ. τί. β. τς. ί. Περὶ τῆς τοῦ ἡρῴδου ἔξεως ἐπισκέψεως. ο δ'. τζ. δ'.

θυ· προσλωέγκατέ μοι τὸν αὐὸν θυ-
στον, ὡς ἀποφρέφονται τὸν λαὸν, ϗ ἰδὸ
ἐγὼ ἐνώπιον ὑμῶν ἀνακρίνας, οὐδὲν
εὗρον ἐν τῷ ἀνῷ τούτῳ αἴτιον, ὧν κατη-
τ ή. γορεῖτε κατ' αὐτ. ἀλλ' οὐδὲ ἡρώδης.
ι. ἀνέπεμψα γὰρ ὑμᾶς πρὸς αὐτὸν,
καὶ ἰδὸ οὐδὲν ἄξιον θανάτου ἐστὶ πε-
τ ϗ. πραγμένον αὐτῷ. παιδεύσας οὖν αὐ-
β. τὸν, ἀπολύσω. Ἀνάγκην δὲ εἶχεν ἀπο-
τ ι. λύειν αὐτοῖς κ τ ἑορτὴν ἕνα. Ἀνεκρά-
ξαν δὲ παμπληθεὶ, λέγοντες. αἶρε τ-
τον, ἀπόλυσον δὲ ἡμῖν Βαραββᾶν. ὅστις
ἦν διὰ στάσιν τινὰ γενομένην ἐν τῇ πό-
λει, ϗ φόνον, βεβλημένος εἰς φυλα-
τ ιά. κὴν. Πάλιν οὖν ὁ πιλάτος προσεφώ-
φ. νησε, θέλων ἀπολύσαι τὸν ἰησοῦν. οἱ δὲ ἐ-
φώνουν, λέγοντες. Σταύρωσον, σταύρωσον
τ κβ. αὐτόν. Ὁ δὲ τρίτον εἶπε πρὸς αὐτούς.
γ. τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν οὗτος; οὐδὲν αἴ-
τιον θανάτου εὗρον ἐν αὐτῷ. παιδεύ-
τ ιγ. σας οὖν αὐτὸν, ἀπολύσω. Οἱ δὲ ἐπέκειν-
α. το φωναῖς μεγάλαις, αἰτούμενοι αὐ-
τὸν σταυρωθῆναι, ϗ κατίσχυον αἱ φωναὶ
τ ιδ. αὐτῶν, καὶ τῶν ἀρχιερέων. Ὁ δὲ πι-
α. λᾶτος ἐπέκρινε, γενέσθαι τὸ αἴτημα
αὐτῶν. Ἀπέλυσε δὲ αὐτοῖς τὸν διὰ
στάσιν ϗ φόνον βεβλημένον εἰς τὴν φυ-
τ ιέ. λακὴν ὃν ἠτοῦντο. τὸν δὲ ἰησοῦν, παρέδωκε
α. τῷ θελήματι αὐτῶν. Καὶ ὡς ἀπήγα-
γον αὐτὸν, ἐπιλαβόμενοι σίμωνός τι-
νος κυρηναίου, ἐρχομένου ἀπ' ἀγροῦ, ἐ-
τ ις. πέθηκαν αὐτῷ τὸν σταυρὸν, φέρειν ὄπισ-
ι. θεν τοῦ ἰησοῦ. Ἠκολούθει δὲ αὐτῷ πολὺ
πλῆθος τοῦ λαοῦ, ϗ γυναικῶν, αἳ ϗ ἐκό-
πτοντο ϗ ἐθρήνουν αὐτόν. Στραφεὶς δὲ
πρὸς αὐτὰς ὁ ἰησοῦς, εἶπε. θυγατέρες
ἰερουσαλὴμ, μὴ κλαίετε ἐπ' ἐμὲ, πλὴν, ἐφ'
ἑαυτὰς κλαίετε, καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ὑ-
μῶν. ὅτι ἰδοὺ ἔρχονται ἡμέραι, ἐν αἷς
ἐροῦσι, μακάριαι αἱ στεῖραι, ϗ κοιλίαι,
αἳ οὐκ ἐγέννησαν, ϗ μαστοὶ οἳ οὐκ ἔθρε-
ψαν. Τότε ἄρξονται λέγειν τοῖς ὄρε-
σι, πέσετε ἐφ' ἡμᾶς, ϗ τοῖς βουνοῖς, κα-
λύψατε ἡμᾶς, ὅτι εἰ ἐν τῷ ὑγρῷ ξύλῳ
ταῦτα ποιοῦσιν, ἐν τῷ ξηρῷ, τί γένηται;
Καὶ ὅτε ἀπῆλθον ἐπὶ τὸν τόπον τὸν
καλούμενον κρανίον, ἐκεῖ ἐσταύρωσαν
αὐτόν. Ἦν δὲ ὡσεὶ ὥρα ἕκτη, ϗ σκό- Διαλογ-
τος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν, ἕως ὥ- πὴ.
ρας ἐννάτης. Καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος, κγ'.
ϗ ἐσχίσθη τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ μέ- ριά.
σον. Καὶ φωνήσας φωνῇ μεγάλῃ ὁ ἰς τκ ί.
εἶπε. πάτερ, εἰς χεῖράς σου παρατίθεμαι β.
τὸ πνεῦμά μου· Καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἐξέπνευ- τκβ.
σεν. Ἰδὼν δὲ ὁ ἑκατόνταρχος τὸ γενό- β.
μενον, ἐδόξασε τὸν θεὸν, λέγων. ὄντως τλ'.
ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος ἦν. Καὶ πάντες οἱ β.
συμπαραγενόμενοι ὄχλοι ἐπὶ τὴν τλά.
θεωρίαν ταύτην, θεωροῦντες τὰ γενόμε- ι.
να, τύπτοντες ἑαυτῶν τὰ στήθη, ὑπέστρε-
ψαν. Εἱστήκεισαν δὲ πάντες οἱ γνωστοὶ
αὐτοῦ μακρόθεν, ϗ γυναῖκες αἱ συνακο-
λουθήσασαι αὐτῷ ἀπὸ τῆς γαλιλαίας,
ὁρῶσαι ταῦτα. Καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ὀνόματι
ἰωσὴφ, βουλευτὴς ὑπάρχων, ἀνὴρ ἀγα- Περὶ τῆς
θὸς ϗ δίκαιος. οὗτος οὐκ ἦν συγκατατε- αἰτήσεως
θειμένος τῇ βουλῇ ϗ τῇ πράξει αὐτῶν, ἀ- τοῦ σώμα
πὸ ἀριμαθαίας πόλεως τῶν ἰουδαίων, ὃς τος τοῦ Ἰη̃
ϗ προσεδέχετο ϗ αὐτὸς τὴν βασιλείαν πβ.
τοῦ θεοῦ, οὗτος προσελθὼν τῷ πιλάτῳ, ἠ-
τήσατο τὸ σῶμα τοῦ ἰῦ. ϗ καθελὼν αὐτὸ
ἐνετύλιξεν αὐτὸ σινδόνι, ϗ ἔθηκεν αὐ-
τὸ ἐν μνήματι λαξευτῷ, οὗ οὐκ ἦν οὐδέ-
πω οὐδεὶς κείμενος. ϗ ἡμέρα ἦν παρα-
σκευὴ,

σκθυή, ϗ σάββατον ἐπέφωσκε. Κατακολυθήσασαι δὲ ϗ γυναῖκες, αἵτινες ἦσαν συνεληλυθυῖαι αὐτῷ ἐκ τῆς γαλιλαίας, ἐθεάσαντο τὸ μνημεῖον, ϗ ὡς ἐτέθη τὸ σῶμα αὐτοῦ. ὑποστρέψασαι δὲ, ἡτοίμασαν ἀρώματα ϗ μύρα, ϗ τὸ μὲν σάββατον ἡσύχασαν κατὰ τὴν ἐντολήν.

Σαββάτῳ, τῆς τυροφάγου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. ιε'.

Εἶπεν ὁ κς, Προσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην ὑμῶν, μὴ ποιεῖν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, πρὸς τὸ θεαθῆναι αὐτοῖς. εἰ δὲ μήγε, μισθὸν οὐκ ἔχετε παρὰ τῷ πατρὶ ὑμῶν τῷ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Ὅταν οὖν ποιῇς ἐλεημοσύνην, μὴ σαλπίσῃς ἔμπροσθέν σου, ὥσπερ οἱ ὑποκριταὶ ποιοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς, ϗ ἐν ταῖς ῥύμαις, ὅπως δοξασθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν. Σοῦ δὲ ποιοῦντος ἐλεημοσύνην, μὴ γνώτω ἡ ἀριστερά σου τί ποιεῖ ἡ δεξιά σου, ὅπως ᾖ σου ἡ ἐλεημοσύνη ἐν τῷ κρυπτῷ. ϗ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, αὐτὸς ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ. Καὶ ὅταν προσεύχῃ, οὐκ ἔσῃ ὥσπερ οἱ ὑποκριταὶ, ὅτι φιλοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς, ϗ ἐν ταῖς γωνίαις τῶν πλατειῶν ἑστῶτες προσεύχεσθαι, ὅπως ἂν φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις. ἀμὴν λέγω ὑμῖν. ὅτι ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν. Σὺ δὲ ὅταν προσεύχῃ, εἴσελθε εἰς τὸ ταμεῖόν σου, ϗ κλείσας τὴν θύραν σου, προσεύξαι τῷ πατρί σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ. ϗ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ. Προσευχόμενοι δὲ, μὴ βαττολογήσητε ὥσπερ οἱ ἐθνικοί. δοκοῦσι γὰρ ὅτι ἐν τῇ πολυλογίᾳ αὐτῶν εἰσακουσθήσονται. Μὴ οὖν ὁμοιωθῆτε αὐτοῖς, οἶδε γὰρ ὁ πατὴρ ὑμῶν, ὧν χρείαν ἔχετε, πρὸ τοῦ ὑμᾶς αἰτῆσαι αὐτόν. ὅπως οὖν προσεύχεσθε ὑμεῖς. Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, ϗ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς ϗ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία, ϗ ἡ δύναμις, ϗ ἡ δόξα, εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν.

Κυριακῇ τῆς τυροφάγου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. ιζ'.

Εἶπεν ὁ κς. Ἐὰν ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ἀφήσει ϗ ὑμῖν ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος. Ἐὰν δὲ μὴ ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, οὐδὲ ὁ πατὴρ ὑμῶν ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν. Ὅταν δὲ νηστεύητε, μὴ γίνεσθε ὡς οἱ ὑποκριταὶ σκυθρωποί. ἀφανίζουσι γὰρ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, ὅπως φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις νηστεύοντες. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν. Σὺ δὲ νηστεύων, ἄλειψαί σου τὴν κεφαλὴν, ϗ τὸ πρόσωπόν σου νίψαι. ὅπως μὴ φανῇς τοῖς ἀνθρώποις νηστεύων, ἀλλὰ τῷ πατρί σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ. ϗ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ.

ρῷ. Μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυρὸς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου σὴς καὶ βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται διορύσσουσι καὶ κλέπτουσι. θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ, ὅπου οὔτε σὴς, οὔτε βρῶσις ἀφανίζει. καὶ ὅπου κλέπται οὐ διορύσσουσιν, οὐδὲ κλέπτουσιν. Οὗ που γάρ ἐστιν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ ἔσται καὶ ἡ καρδία ὑμῶν.

Εὐαγγέλια ἀναγινωσκόμενα εἰς τὰς παννυχίδας τῆς πρώτης ἑβδομάδος τῶν νηστειῶν.

Τῇ Β'. ἑσπέρας.

ΚΑ'.

Ἐκ τοῦ κ Λουκᾶ. ρέ.

Ἰδὲν οὖν, Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε. Πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, λέγοντες, ὅτι ἐγώ εἰμι, καὶ ὁ καιρὸς ἤγγικε. μὴ οὖν πορευθῆτε ὀπίσω αὐτῶν. Ὅταν δὲ ἀκούσητε πολέμους καὶ ἀκαταστασίας, μὴ πτοηθῆτε, δεῖ γὰρ ταῦτα γενέσθαι πρῶτον, ἀλλ' οὐκ εὐθέως τὸ τέλος. Τότε ἔλεγεν αὐτοῖς, ἐγερθήσεται ἔθνος ἐπὶ ἔθνος, καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν. σεισμοί τε κατὰ τόπους, καὶ λιμοὶ, καὶ λοιμοὶ ἔσονται. φόβητρά τε, καὶ σημεῖα ἀπ' οὐρανοῦ μεγάλα ἔσται. Πρὸ δὲ τούτων πάντων, ἐπιβαλοῦσιν ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ διώξουσι, παραδιδόντες εἰς συναγωγὰς, καὶ φυλακὰς, ἀγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου. Ἀποβήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον. θέσθε οὖν εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν, μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι. ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν, ἣ οὐ δυνήσονται ἀντειπεῖν, οὐδὲ ἀντιστῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν. Παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων, καὶ ἀδελφῶν, καὶ συγγενῶν, καὶ φίλων, καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν, καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου. καὶ θρὶξ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται, ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν. Ὅταν δὲ ἴδητε κυκλουμένην ὑπὸ στρατοπέδων τὴν Ἱερουσαλήμ, τότε γνῶτε, ὅτι ἤγγικεν ἡ ἐρήμωσις αὐτῆς. Τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη· καὶ οἱ ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐκχωρήτωσαν. καὶ οἱ ἐν ταῖς χώραις, μὴ εἰσερχέσθωσαν εἰς αὐτήν, ὅτι ἡμέραι ἐκδικήσεως αὗταί εἰσι, τοῦ πλησθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα. Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις, καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. ἔσται γὰρ ἀνάγκη μεγάλη ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ὀργὴ ἐν τῷ λαῷ τούτῳ. Καὶ πεσοῦνται στόματι μαχαίρας, καὶ αἰχμαλωτισθήσονται εἰς πάντα τὰ ἔθνη, καὶ Ἰερουσαλὴμ ἔσται πατουμένη ὑπὸ ἐθνῶν, ἄχρι πληρωθῶσι καιροὶ ἐθνῶν. Καὶ ἔσται σημεῖα ἐν ἡλίῳ καὶ σελήνῃ, καὶ ἄστροις, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς συνοχὴ ἐθνῶν ἐν ἀπορίᾳ, ἠχούσης θαλάσσης καὶ σάλου. ἀποψυχόντων ἀνθρώπων ἀπὸ φόβου καὶ προσδοκίας τῶν ἐπερχομένων τῇ οἰκουμένῃ. Αἱ γὰρ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται.

καὶ

σνά. β.

σνβ. β.

σνγ. β.

σνδ'. β.

σνέ. β.

σνζ. ι.

σν β'.

καὶ τότε ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθ, ἐρχόμενον ἐν νεφέλῃ, μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς. Ἀρχομένων δὲ τούτων γίνεσθαι, ἀνακύψατε, καὶ ἐπάρατε τὰς κεφαλὰς ὑμῶν, διότι ἐγγίζει ἡ ἀπολύτρωσις ὑμῶν. Καὶ εἶπε παραβολὴν αὐτοῖς. Ἴδετε τὴν συκῆν καὶ πάντα τὰ δένδρα, ὅταν προβάλωσιν ἤδη, βλέποντες ἀφ' ἑαυτῶν γινώσκετε, ὅτι ἤδη ἐγγὺς τὸ θέρος ἐστίν. οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴδητε ταῦτα γινόμενα, γινώσκετε, ὅτι ἐγγύς ἐστιν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη, ἕως ἂν πάντα γένηται. Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι, Προσέχετε δὲ ἑαυτοῖς, μήποτε βαρυνθῶσιν ὑμῶν αἱ καρδίαι, ἐν κραιπάλῃ καὶ μέθῃ, καὶ μερίμναις βιωτικαῖς, καὶ αἰφνίδιος ἐφ' ὑμᾶς ἐπιστῇ ἡ ἡμέρα ἐκείνη ὡς παγὶς γὰρ ἐπελεύσεται ἐπὶ πάντας τοὺς καθημένους ἐπὶ προσωπον πάσης τῆς γῆς. ἀγρυπνεῖτε οὖν ἐν παντὶ καιρῷ, δεόμενοι, ἵνα καταξιωθῆτε, ἐκφυγεῖν ταῦτα πάντα, τὰ μέλλοντα γίνεσθαι, καὶ σταθῆναι ἔμπροσθεν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθ.

Τῇ γ. ἑσπέρας.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. ιϛ.

Εἶπεν ὁ κς, προσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην ὑμῶν, μὴ ποιεῖν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, πρὸς τὸ θεαθῆναι αὐτοῖς. εἰ δὲ μήγε, μισθὸν οὐκ ἔχετε, παρὰ τῷ πατρὶ ὑμῶν τῷ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Ὅταν οὖν ποιῇς ἐλεημοσύνην, μὴ σαλπίσῃς ἔμπροσθέν σου, ὥσπερ οἱ ὑποκριταὶ ποιοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς, καὶ ἐν ταῖς ῥύμαις, ὅπως δοξασθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν. Σοῦ δὲ ποιοῦντος ἐλεημοσύνην, μὴ γνώτω ἡ ἀριστερά σου, τί ποιεῖ ἡ δεξιά σου, ὅπως ᾖ σου ἡ ἐλεημοσύνη ἐν τῷ κρυπτῷ. καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, αὐτὸς ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ. Καὶ ὅταν προσεύχῃ, οὐκ ἔσῃ ὥσπερ οἱ ὑποκριταί. ὅτι φιλοῦσιν, ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς γωνίαις τῶν πλατειῶν ἑστῶτες, προσεύχεσθαι, ὅπως ἂν φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν. Σὺ δὲ ὅταν προσεύχῃ, εἴσελθε εἰς τὸ ταμεῖόν σου, καὶ κλείσας τὴν θύραν σου, προσεύξαι τῷ πατρί σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ. καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ. Προσευχόμενοι δὲ, μὴ βαττολογήσητε, ὥσπερ οἱ ἐθνικοί. δοκοῦσι γὰρ, ὅτι ἐν τῇ πολυλογίᾳ αὐτῶν, εἰσακουσθήσονται. μὴ οὖν ὁμοιωθῆτε αὐτοῖς. οἶδε γὰρ ὁ πατὴρ ὑμῶν, ὧν χρείαν ἔχετε, πρὸ τοῦ ὑμᾶς αἰτῆσαι αὐτόν. οὕτως οὖν προσεύχεσθε ὑμεῖς. Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον, δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν. ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς, ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ὅτι

σὗ ἐστιν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δοξα, εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν.

ΙΑ'. Τῇ δ'. ἑωσφόρᾳ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. να'.

Εἶπεν ὁ κς, ἔχετε πίστιν θεοῦ. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὃς ἂν εἴπῃ τῷ ὄρει τούτῳ, ἄρθητι, καὶ βλήθητι εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ μὴ διακριθῇ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ πιστεύσῃ, ὅτι ἃ λέγει γίνεται, ἔσται αὐτῷ ὃ ἐὰν εἴπῃ, ρκδ'. κδ'. Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν. πάντα ὅσα ἂν προσευχόμενοι αἰτεῖσθε, πιστεύετε ὅτι λαμβάνετε, καὶ ἔσται ὑμῖν. καὶ ὅταν στήκητε προσευχόμενοι, ἀφίετε, εἴ τι ἔχετε κατά τινος, ἵνα καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀφῇ ὑμῖν τὰ παραπτώματα ὑμῶν. Αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν. ζητεῖτε, καὶ εὑρήσετε. κρούετε, καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν, πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει, καὶ ὁ ζητῶν εὑρίσκει, καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται.

Τῇ ε'. ἑωσφόρᾳ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. νβ'.

Εἶπεν ὁ κς. αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν. ζητεῖτε, καὶ εὑρήσετε. κρούετε, καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν. Πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει, καὶ ὁ ζητῶν εὑρίσκει, καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται. Ἢ τίς ἐστιν ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος, ὃν ἐὰν αἰτήσῃ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἄρτον, μὴ λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ; Καὶ ἐὰν ἰχθὺν αἰτήσῃ, μὴ ὄφιν ἐπιδώσει αὐτῷ; Εἰ οὖν ὑμεῖς πονηροὶ ὄντες, οἴδατε δόματα ἀγαθὰ διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, πόσῳ μᾶλλον ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, δώσει ἀγαθὰ τοῖς αἰτοῦσιν αὐτόν.

ΙΕ'. Τῇ ϛ'. ἑωσφόρᾳ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. νγ'.

Εἶπεν ὁ κς τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. ἐγώ ρλβ'. εἰμι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινὴ, καὶ ὁ πατήρ μου γεωργός ἐστι. Πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπόν, αἴρει αὐτό. καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον, καθαίρει αὐτό, ἵνα πλείονα καρπὸν φέρῃ. Ἤδη ὑμεῖς καθαροί ἐστε διὰ τὸν λόγον, ὃν λελάληκα ὑμῖν. μείνατε ἐν ἐμοὶ, κἀγὼ ἐν ὑμῖν. Καθὼς τὸ κλῆμα οὐ δύναται καρπὸν φέρειν ἀφ' ἑαυτοῦ, ἐὰν μὴ μείνῃ ἐν τῇ ἀμπέλῳ, οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς, ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ μείνητε. Ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος, ὑμεῖς τὰ κλήματα. ὁ μένων ἐν ἐμοὶ, κἀγὼ ἐν αὐτῷ, οὗτος φέρει καρπὸν πολύν, ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν. Ἐάν τις μείνῃ ἐν ἐμοὶ, ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλῆμα. καὶ ἐξηράνθη, καὶ συνάγουσιν αὐτὰ, καὶ εἰς πῦρ βάλλουσι, καὶ καίεται. Ἐὰν μείνητε ἐν ρλγ'. ἐμοὶ, καὶ τὰ ῥήματά μου ἐν ὑμῖν μείνῃ, ὃ ἐὰν θέλητε, αἰτήσεσθε, καὶ γενήσεται ὑμῖν.